

HISTORIA OCH KLASSIFIKATION

**En jämförande studie av historiedelarna i Dewey
Decimal Classification och Nippon Decimal
Classification**

**Moa Ryrlind
Cathrin Sernham**

Examensarbete (30 högskolepoäng) i biblioteks- och informationsvetenskap för
masterexamen inom ABM-masterprogrammet vid Lunds universitet.

Handledare: Henrik Horstbøll

År:2011

Title

History and Classification - A Comparing Study of the Historyclasses of Dewey Decimal Classification and Nippon Decimal Classification

Abstract

This Master's thesis compares and analyses the parts pertaining to history in the US American classification system Dewey Decimal Classification and the Japanese classification system Nippon Decimal Classification. The foundation of the study is a social constructionist viewpoint where society, people and knowledge are assumed to be socially constructed and thereby the systems are studied in relation to this idea. Both systems tell a story of the history that has passed in their countries but not only that, they also tell a story about the societies in which they function. The conclusion is that a classification system is connected to the society in which it functions, it is not devoid of values and norms but instead displays a specific set of these. The system is affected by the people who work on it and their view of history but is itself a part in the creation of history.

Keywords

Klassifikation, Historia, Dewey Decimal Classification, DDC, Nippon Decimal Classification, NDC, Socialkonstruktivism, Historididaktik, Japan, USA

The past actually happened but history is only what someone wrote down.
~A. Whitney Brown, *The Big Picture*

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Introduktion	5
1.1 Syfte och frågeställning	6
1.2 Metod	7
1.3 Disposition	9
2 Teoretiskt ramverk och tidigare forskning	10
2.1 Teoretiskt ramverk	10
2.2 Kunskapsorganisation och klassifikation	13
2.3 Tidigare forskning	16
3 Historisk bakgrund.....	18
3.1 USA	18
3.1.1 Landets historia	18
3.1.2 DDC:s historia	21
3.2 Japan	22
3.2.1 Landets historia	22
3.2.2 NDC:s historia	24
4 Systemen	26
4.1 DDC	26
4.2 NDC	39
4.3 Jämförelse mellan systemen	52
5 Diskussion	56
6 Avslutning.....	62
7 Litteraturförteckning	63
8 Bilagor.....	68
8.1 Bilaga 1 – NDC:s historia	68
8.2 Bilaga 2 – Mori Kiyoshi	74
8.3 Bilaga 3 – NDC 210.....	77

Introduktion

Vad har homosexuella som 1979 samma dag sjukanmäler sig till Socialstyrelsen gemensamt med skattesystemet i Apartheidens Sydafrika samt Virginia Woolfs besök på British Museum på 1920-talet? Dessa händelser kan vid första anblick tyckas vara helt orelaterade. Detta stämmer inte då de pekar på hur vårt sätt att organisera kunskap är avgörande för det dagliga livet på ett ytterst konkret sätt. Det första eftersom sjukskrivningsaktionen 1979 var en del i den kampanj RFSL förde för att förändra de regler som klassade homosexualitet som en psykisk sjukdom (Riksförbundet för Sexuellt Likaberättigande, 2011). I Sydafrika fick invånarna betala skatt beroende på vilken ras de klassades som, vilket notoriskt förändrades flertalet gånger under apartheid-eran (Zuberi, Sibanda & Udjo, 2005, s.31). När Virginia Woolf i 1920-talets London besökte biblioteket för att få information om kvinnor och fattigdom var det enda hon kunde finna kvinnor på exotiska platser eller för övrigt kvinnor som undantag. (Olson, 2002, s.1). Dessa exempel indikerar det stora inflytande kunskapsorganisation kan ha på människors liv, och med anledning av detta anser vi att det är viktigt att studera vilka normer som kommer till uttryck i olika kunskapsorganisatoriska system. Vi har valt att fokusera på klassifikationssystem för bibliotek samt den syn på historia som kommer till uttryck i systemen. Detta är en aspekt som det inte finns mycket forskning om när den här uppsatsen skrivs. Mer specifikt kommer vi att studera två klassifikationssystem: det amerikanska Dewey Decimal Classification (DDC) samt det japanska Nippon¹ Decimal Classification (NDC). NDC bygger på DDC och därifrån har många av dess funktioner annamats, men samtidigt har systemet anpassats för en japansk kontext. I denna studie kommer vi närmare att granska och analysera avsnittet i respektive system som behandlar allmän historia och jämföra systemen med varandra. Vi är intresserade av vad som räknas som historia i de olika kulturerna, hur detta kommer till uttryck i klassifikationssystemen för deras bibliotek samt hur denna syn på historia skiljer sig åt beroende på vilket land systemet är utvecklat i. Systemet speglar historiesynen i landet, och framför allt hos skaparna, samtidigt som det formar den. Vi har valt att undersöka två system och jämföra dessa. Detta gör vi för att det ger en djupare bild av hur klassifikationssystem relaterar till synen på historia på olika platser i världen. Ett klassifikationssystem är inte opåverkat av samhället utan dessa har en nära relation till varandra. Naturvetenskapen påverkar hur den naturvetenskapliga delen av ett system ser ut och på samma sätt påverkar historia hur historiedelen ser ut. I historiedelen finns även andra påverkansfaktorer så som att det inte finns en statisk version av historia utan de som jobbar med systemet måste alltid välja vad som ska representeras i systemet och vad som ses som viktigt nog att inkludera, medvetet eller omedvetet. Även samhället systemet är utformat att verka i påverkar hur systemet ser

¹ Nippon/Nihon är det japanska namnet för Japan

ut och i historiedelen är olika historiska händelser viktiga för olika länder och historia kan på andra sätt representeras på skilda sätt beroende på land, kultur, historia och samhälle.

Vi kommer att jämföra NDC och DDC av två anledningar: den första är att de är utvecklade i två väldigt kulturellt och historiskt skilda delar av världen. Japans och Amerikas historia skiljer sig radikalt åt från varandra och en intressant del av uppsatsen är att se hur detta kommer till uttryck i systemen. Den andra anledningen är att de är lika i sin uppbyggnad, då det japanska systemet bygger på det amerikanska och därför har samma uppbyggnad med avdelningar och sektioner vilket underlättar jämförelsen. För att komma åt ytterligare skillnader och likheter kommer vi att titta på olika händelser som kan ses som vändpunkter i ländernas historia och se var dessa placeras.

1.1 Syfte och frågeställning

Syftet med uppsatsen är att studera relationen mellan kunskapsorganisatoriska system och de samhällen som de är utformade för att fungera i, där vi valt att fokusera på synen på historia. Vi kommer att studera, jämföra och analysera den historia eller berättelse om historia som kommer till uttryck i klassifikationssystemen DDC och NDC. För att göra detta avser vi studera vad som klassas som historia så till vida att det är lokaliserat under generell historia i klassifikationssystemen, hur denna del är ordnad samt möjliga förklaringsmodeller. Därutöver avser vi, när det är relevant, att föra resonemang om vad som inte räknas som historia och vad det kan betyda för synen på historia. Slutligen kommer vi genom att jämföra resultaten från våra studier av de två systemen och försöka att dra mer generella slutsatser om historiesyn i klassifikationssystem. Vi hoppas att vår studie ska bidra med ökad kunskap om hur klassifikationssystem kan spegla en bild av ett samhälles historia.

Vår mer övergripande frågeställning är följande:

Vilken berättelse om historia kan återfinnas i klassifikationssystemen för dess bibliotek?

Utifrån denna övergripande frågeställning har vi tagit fram tre mer konkreta och forskningsbara frågeställningar:

Vilken syn på historia kommer till uttryck i Nippon Decimal Classification respektive Dewey Decimal Classification?

Vilka generella likheter och skillnader mellan klassifikationssystemen går att utläsa?

Varför skiljer sig systemen åt?

1.2 Metod

I den här studien används flera metoder där relevanta aspekter från de olika kombinerats. Nedan presenteras de aspekter av de metoder som används och dessa kopplas till det praktiska genomförandet av studien.

Vi har valt att analysera och tolka NDC och DDC som texter. Detta med anledning av att det främst är den bild av vad som är historia de presenterar som vi intresserar oss för, dvs. den syn på historia som kommer till uttryck i klassifikationssystemen snarare än de tekniska aspekterna av systemen. Egentligen skulle man snarast kunna likna klassifikationssystemen vid en fragmenterad text, ungefär som en dikt. Precis som en dikt fylls med mening genom analys av delar och helhet kombinerat har vi fyllt klassifikationssystemens historiedelar med mening. Detta har vi gjort genom att studera systemets helhet, dvs. var historiedelarna är placerade och hur de relaterar till andra delar av systemen samt genom att närmare granska dess detaljer, främst benämningen av olika delar av systemen, i något som närmast liknar närläsning. Vi har satt benämningen av olika delar av systemen i sin kontext genom efterforskningar av olika slag. Dessa efterforskningar har innefattat Japans och USA:s historia, kontext och historia kring klassifikationssystemen, samt texter om syn på historia i respektive land. Detta betyder att vi studerat vad som räknas som historia i den allmänna historieklassen, hur denna struktureras samt diskuterat vad som inte hamnar i denna klass. För att ytterligare komma åt skillnader och likheter i systemen har vi också fokuserat närmare på ett par nyckelhändelser i japansk respektive amerikansk historia för att se hur de klassas i de både systemen. Dessa nyckelhändelser innefattar främst krig så som första världskriget, andra världskriget, Vietnamkriget samt några antika civilisationer som Mayaindianerna. Dessa återkommer vi till i jämförelsen (4.3) mellan de olika systemen.

Tillgång till DDC och NDC är naturligtvis en stötesten när det gäller metod. NDC har vi tillgång till på engelska via den elektroniska resursen Cyber Librarian där de 1000 första sektionerna finns översatta. Detta är en fördel eftersom ingen av oss kan japanska tillräckligt väl för att kunna läsa obehindrat. Vi har också tillgång till en mer detaljerad version av den del av NDC som behandlar Japans historia översatt till svenska. Vidare har vi via hemsidan NDC Finder tillgång till hela systemet på japanska. Det hade kanske varit en fördel att hela historiedelen av NDC i detalj men inom omfånget av denna uppsats fanns inte den möjligheten. Av den anledningen har vi fokuserat på de delarna som vi antar kommer vara mest relevanta för syftet med uppsatsen. DDC har vi tillgång till via WebDewey, där vi har tillgång till i princip alla klasser som finns. En problematisk aspekt här är att många av decimalerna produceras med hjälp av standardtabeller. Dessa har vi valt att inte ta med då det vore ett allt för omfattande arbete att producera det i princip oändliga antal decimalkombinationer som går att göra. Istället har vi valt att främst fokusera på sektionerna samt de decimaler som automatiskt genereras i WebDewey eftersom de står ut från normen. För att göra jämförelsen någorlunda rättvis har vi enbart laddat ner de delar av DDC som vi har tillgång till i NDC. WebDewey är, som namnet indikerar en webbaserad databas och dynamiskt till sin karaktär. Därför har vi valt en tidpunkt när vi sparar ner de delar vi behöver i en tabell och utgår ifrån denna statiska version.

När vi studerat specifika händelsers placering har vi utgått från böcker som behandlar de händelser vi avser studera och sedan sett var de hamnar i DDC och NDC. Detta har vi gjort genom att söka på två olika sätt, dels genom att söka i WebDewey och NDC Finder och dels genom att söka i två olika bibliotekskataloger: Library of Congress samt The University of Tokyo Library OPAC. Båda biblioteken har stora bestånd, vilket är till fördel när man ska hitta obskyra ämnen och dessutom listar de böckernas klassificering i posterna. En annan fördel med Tokyo Universitys OPAC är att det finns en engelskspråkig version, som förenklar sökningen avsevärt.

Efter att vi studerat de två systemen och deras berättelse om historia var för sig har vi jämfört dem med varandra, både för att komma åt stora strukturella skillnader men också mer detaljerade skillnader, ifall de är relevanta för studiens fokus på historiesyn.

En del inspiration till vårt arbete har vi hämtat från historisk källkritik och dess sätt att granska texter. Framst har vi inspirerats av det källkritiska kriteriet *tendens* (Torstendahl, 1971, s.94). Tendens betyder i korthet att källor är färgade på olika sätt och detta kan ta många uttryck och långt ifrån alltid är det medvetna försök att svartmåla eller skönmåla. Det är helt enkelt mänskligt att medvetet eller omedvetet låta sina preferenser färga av sig i framställningar (ibid.). Man skulle kunna säga att det vi undersöker är klassifikationssystemens tendens gällande syn på historia. Vår närläsning och tolkning av klassifikationssystemen kan således ses som ett sätt att uttröna klassifikationssystemens tendens. Anledningen till att vi inkluderat detta angreppssätt är att det ger en strukturerad grund för att tänka kring och analysera texter. Naturligtvis kommer även våra egna erfarenheter och förkunskaper att påverka våra tolkningar av systemet men detta är en oundviklig faktor när text tolkas. Däremot är vi medvetna om detta och har därför förtydligat våra resonemang och motarbetat våra fördomar.

Jämförelse som metod, komparativ metod, är vanligt förekommande inom samhällsvetenskapliga ämnen, kanske främst statsvetenskap. Vi har använt denna metod som hjälp i urvalsprocessen av vilka system som är lämpliga att studera och varför. Till vår hjälp har vi använt Thomas Denks *Komparativ metod* från 2002, där han bland annat beskriver mest-liknande metoden (Denk, 2002, s. 42f). Precis som namnet indikerar går metoden ut på jämförelse mellan enheter som liknar varandra förutom när det gäller den faktor man vill studera (ibid.). Logiken bakom detta är att skillnader förklarar skillnader (ibid.). Detta innebär att man i princip jämför enheter med rätt lika bakgrund. NDC och DDC är två klassifikationssystem som till utformning är lika och på så sätt kan man säga att den metod vi valt för jämförelsen är mest-liknande metoden. De två samhällena i sig är däremot mycket olika vad det gäller kultur och historia. Länderna som systemen är utformade för att fungera i är således vår oberoende faktor för att studera den beroende faktorn, det vill säga synen på historia i klassifikationssystemen. En komparativ studie kan innehålla olika många enheter, allt i från två och uppåt beroende på hur studien är uppbyggd och vad som studeras. Denna studie är kvalitativ så till vida att vi har studerat en aspekt på djupet i båda systemen och i ett senare skede jämfört dem med varandra och slutligen dragit mer generella slutsatser. Detta tillvägagångssätt gör att det inte finns ett behov av att ha ett stort antal fall. Det skulle dessutom bli övermäktigt med anledning av det omfattande sekundärmaterial som krävs för att kunna göra en rimlig tolkning. Dessutom är

tolkningen av varje system intressant i sig, NDC är ett relativt unikt klassifikationssystem så till vida att det finns många andra länder som gjort smärre anpassningar av DDC men en sådan genomgripande förändring som har genomförts här är ovanlig. Allt detta sammantaget gör att vi anser att dessa två klassifikationssystem är tillräckligt för att utföra en intressant och givande jämförelse.

1.3 Disposition

Uppsatsen kommer vara upplagd efter följande disposition. Först har redogjorts för de metoder som ligger till bakgrund för uppsatsen och tolkningen av materialet. Efter det följer en beskrivning av de teoretiska utgångspunkter som varit viktiga, den forskning om kunskapsorganisation som varit relevant i denna uppsats, ett avsnitt som behandlar kunskapsorganisaton och klassifikation samt ett avsnitt som behandlar tidigare forskning. Uppsatsen kommer sedan att presentera en historisk bakgrund över de båda studerade länderna som har till syfte att stödja de resonemang om historia i relation till klassifikationssystem som kommer föras senare. På detta följer en genomgång av DDC och NDC var för sig varpå det följer en jämförelse av de båda. Avslutningsvis diskuteras och kommenteras resultaten.

2 Teoretiskt ramverk och tidigare forskning

2.1 Teoretiskt ramverk

I den här avdelningen kommer vi att presentera det övergripande ramverk vi använder oss av i uppsatsen. Detta består av socialkonstruktivistisk verklighetssyn samt historiedidaktik. Nedan kommer vi att presentera dem i ovan nämnda ordning och förklara hur vi kommer använda dessa angreppssätt i studien.

Socialkonstruktivism är en teoriskola som vi funnit inspiration ifrån i arbetet. Det finns flera skolor med lite olika fokus och därför har vi valt att främst fokusera på de delar av socialkonstruktivism som är av relevans för uppsatsen. I korthet kan socialkonstruktivism beskrivas som en samling teoribildningar vars gemensamma nämnare är att världen studeras utifrån idén om sociala konstruktioner. Berger och Luckmanns teoribildning är en av dessa och ligger som grund för det teoretiska ramverk som vi använder oss av i den här studien. Vi har valt att både använda deras originalkälla samt Wennerbergs tolkningar av deras teori eftersom hans tolkning klargör deras begrepp på ett överskådligt sätt. Berger och Luckmanns teori baseras på i tre grundvalar som kortfattat förklarar vad deras teori går ut på. Dessa grundvalar är: 1.) samhället är en mänsklig produkt, 2.) samhället utgör en objektiv verklighet samt 3.) människan är en social produkt. (Wenneberg, 2001, s.71). I denna socialkonstruktivistiska teoribildning ingår idén att all kunskap är socialt konstruerad och att verkligheten är kontextberoende, som Berger och Luckmann konstaterar är en tibetansk munks verklighetsbild sannolikt fundamentalt olik en amerikansk affärsmans, men det betyder inte att den enas verklighet är mer verklig än den andras (Berger & Luckmann, 1991, s. 15). Den kontextberoende verkligheten är nära kopplat till syftet med den här studien, det vill säga att studera hur ett samhälles syn på historia speglas i klassifikationssystemet för dess bibliotek. En socialkonstruktivistisk utgångspunkt förutsätter att kontext påverkar individens verklighetssyn, vilket i sin tur påverkar de klassifikationssystem de konstruerar, men också att dessa system i sin tur kan påverka samhällen de fungerar i.

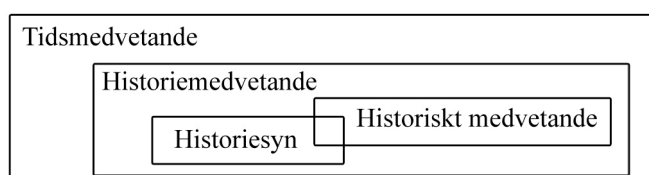
Enligt Frohman är ett kunskapsorganisatoriskt system tätt sammanknutet till den kontext i vilket det fungerar. Kontexten och systemet behöver vara kompatibla och för att uppnå detta kan man gå till väga på två sätt. Frohman använder Cutters och Deweys system som exempel i sin artikel ”The Social Construction of Knowledge Organization: The Case of Melvin Dewey” och påvisar att Cutter gjorde ett system vars mål i alla avseenden var att spegla omgivningen, kategorierna skapades inte utan de var kategorier som redan existerade och var socialt befästa (Frohman, 1994, s.112). Dewey däremot hade inga anspråk på att försöka representera den naturliga

världen och hävdade att hans system inte kartlade någon struktur utöver sin egen (ibid.). För att något utvecklat i en laboriemiljö ska vara lika effektivt i den verkliga världen ändras förhållandena i denna för att avspegla förhållandena i laboriet (a.a., s.113). På detta sätt skapar den sociala verkligheten laboriet som i sin tur medverkar i att skapa den sociala verkligheten. Dewey skapade inte bara sitt system i avskildhet utan han påverkade biblioteksmiljön, professionen, utbildningen, skapade nätverk mellan bibliotek och mycket mer. På detta sätt skapade han behov för ett nationellt klassificeringssystem och standardisering på biblioteken (a.a., s.114). Socialkonstruktivism fungerar på båda hållen, ett system kan skapas av den sociala verkligheten men det kan i sin tur även påverka den.

Nästa teoretiska ramverk som användas i den här studien är *historiedidaktik*. Detta är precis som socialkonstruktivismen ett begrepp där det brister i konsensus kring dess innebörd (Karlegård & Karlsson, 1997, s.5). Därför är det extra viktigt att förklara hur begreppet kommer användas i studien vilket vi kommer att göra nedan. I korthet kan historiedidaktik beskrivas som läran om historieundervisning eller historieinläringens teori och praktik, där detta inte nödvändigtvis indikerar att undervisningen sker inom ramen för en skola. Denna historiedidaktiska lära bygger på grundförutsättningen att människors historiemedvetande utgör ett oundgängligt inslag i deras identitet, sociala kunskaper och handlingar och för det andra att människor, både i grupper och enskilda individer, är både skapade av historia samt skapare av den. (Jensen, 1997, s. 60). I korthet innebär detta att individers och grupper agerande bör ses mot bakgrund mot deras historiemedvetande, men inte nödvändigtvis att ett visst historiemedvetande per automatik ger ett visst agerande, snarare att ett visst historiemedvetande ger ett visst "handlingsrum" att agera inom (a.a., s. 61). Både DDC och NDC är skapade mot bakgrund av en historia och ett historiemedvetande hos befolkningen i stort och mer specifikt hur detta kommer till uttryck hos de individuella skaparna av systemen. Melvil Dewey, som stod bakom DDC, och Mori Kiyoshi, skaparen av NDC, har sålunda skapat något utifrån historien men även, i större utsträckning än de flesta, varit med och skapat historia. Både gällande den påverkan de haft på biblioteksvärlden och genom själva systemen som påverkar historiesynen.

I den här uppsatsen har vi använt oss av den begreppsvärd som Bernad Eric Jensen förespråkar i sitt kapitel av *Historiedidaktik*. Vi har valt att använda denna definition med anledning av att den väl förklarar hur de olika begreppen som är viktiga inom ämnet förhåller sig till varandra samt att hans förklaring av begreppen är lätta att applicera på vårt användningsområde av historiedidaktik som går utanför den vanliga pedagogiska kontexten.

Fig 1

Källa: Jensen, 1997, s.59

Tidsmedvetande är det mest övergripande begreppet som innefattar ”alla former av medvetande om förhållande mellan dåtid, nutid och framtid” (Jensen, 1997, s.59). De övriga begrepp som presenteras befinner sig inom ramen för detta begrepp.

Historiemedvetande innefattar ”alla former av medvetande som berör processförhållandet mellan dåtid, nutid och framtid och där processerna betraktas som betingade eller framkallade av människors handlingar, det vill säga samspelet mellan *dåtidstolkning* <----> *nutidsförståelse* <----> *framtidsväntan*” (ibid.).

Historiskt medvetande innefattas i *historiemedvetande* men är mer specifikt så till vida att det inbegriper det *historiemedvetande* där det finns en medvetenhet om att man själv är en produkt av historien, vilket också kallas *historicitet*. (a.a., s. 60). *Historiskt medvetande* snuddar vid nästa begrepp: *historiesyn*.

Historiesyn innefattar ”alla former genomarbetat och genomstrukturerat *historiemedvetande*, det vill säga *helhetsuppfattning*.” (ibid.). Här har vi valt att utöka Jensens något kortfattade definition av *historiesyn* med en artikel av Arne Jacobsson eftersom han preciserar begreppet som vi kommer använda det. Han beskriver *historiesyn* som: ”[...] ett begrepp som används för att precisera vilket slag av förhållningssätt en människa har till det förflutna (det som ingår i hans/hennes *historiemedvetenhet*)” (Jacobsson, 2011). Det här begreppet är det som är mest relevant i denna studie och kommer att ligga som bakgrund till vår analys. Begreppet har använts som en bakomliggande tankegång i studien där det visar på att människor är inte opåverkade av sin historia utan tvärt om i hög grad påverkade av den. Vi anser att skaparna av systemet är påverkade av sin tid och sin historia vilket ligger till grund för hur vi tittar på och tolkar systemen.

Precis som Per Olov Svedner antyder i sin text ”Litteraturläsning – betydelseskapande och positionsval” är det få som anser det möjligt att tolka en text för att få fram författarens fullständiga mening med den eftersom det inte går att bortse från läsaren själv (Svedner, 1999, s.205). Analys och förståelse av texter är således alltid en aktivitet som är kopplad till individen, speciellt med tanke på att textanalys är en metod man kan praktisera på många sätt. För att ändå uppnå någon grad av intersubjektivitet, eller åtminstone tydlighet i vår analys av klassifikationssystemen har vi valt att använda oss av ett historiedidaktiskt perspektiv. Det historiedidaktiska perspektivet ger oss ett teoretiskt ramverk av begrepp som hjälper oss att analysera texterna. Vi har valt att använda detta perspektiv eftersom det fokuserar på historiens funktion, snarare än vad som är historiskt riktigt.

2.2 Kunskapsorganisation och klassifikation

Att organisera och klassificera är något vi människor gör naturligt. Arlene Taylor inleder sin bok *The Organization of Information* med konstaterandet att "[t]here seems to be a basic drive in humans to organize" (Taylor, 2004, s.1). Vår historia av att organisera saker är lång och till och med småbarn ordnar saker i enkla klasser så som ansikten eller mat (ibid.). Allt omkring oss är organiserat på något sätt, även röran på skrivbordet eller i garderoben har någon form av ordning. Taylor påpekar att vi organiserar för att kunna hitta saker igen och om det inte är organiserat kan det vara rent omöjligt att återfinna (a.a., s.2).

Det är inte bara fysiska objekt i våra hem som är organiserade. Vi är även omgivna av en social och samhällelig ordning som delar in oss i roller, till exempel elev och lärare, eller delar in områden i funktion som industri- eller bostadsområde (Bowker & Star, 2000, s.3). Denna ordning är en naturlig del av våra liv och något vi oftast inte tänker på, förutom om någon bryter mot den. Vår organisering av världen får dock inte bara konsekvenser som att du måste gå på en viss toalett eller att du inte kan få ström till din dator utomlands, utan det finns många exempel på hur till exempel vår organisering av personer har fått stora konsekvenser för deras liv. Ett sådant exempel är, som tydligt visar på hur klassificering direkt påverkar människors liv är hur homosexualitet behandlats genom historien. Homosexualitet var fram till 1944 olagligt i Sverige, det vill säga klassades som ett brott och fram till 1979 klassades det som en psykisk sjukdom. Detta innebar att människor, i teorin i alla fall, kunde sjukskriva sig på grund av homosexualitet och det finns faktiskt minst ett dokumenterat fall där en person faktiskt erhölet sjukpenning på grund av detta (Riksförbundet för Sexuellt Likaberättigande, 2011).

Ett annat tydligt exempel är den Sydafrikanska regeringens val att rasklassificera invånarna för att kunna bestämma deras skatt (Zuberi, Sibanda & Udjo, 2005, s.31). Det var också ett sätt för politikerna att markera afrikanernas utanförskap och upprätthålla de vitas makt i landet (ibid.). På detta sätt kan klassifikation och organiserande av världen inte bara användas för att återfinna information och kategorisera för lättare förståelse utan också som ett redskap för att skapa utanförskap. Bowker och Star sammanfattar problematiken på följande sätt: "[f]or any individual, group or situation, classifications and standards give advantage or they give suffering" (Bowker & Star, 2000, s6).

Klassifikationssystem är ett genomarbetat, medvetet och kategoriskt försök att klassificera världen. Denna uppsats kommer att enbart inbegripa klassifikationssystem för bibliotek och bland dessa finns det två sorters system. Den ena är *ämnesavgränsade klassifikationssystem*, eller *specialsystem*, som klassificerar en avgränsad del av världen, t.ex. National Library of Medicine Classification som enbart behandlar områden relevanta för medicin. Den andra sorten är *universella klassifikationssystem* vars syfte är att inbegripa alla ämnen (Hansson, 1999, s.15). De klassifikationssystem vi valt att studera, DDC och NDC, tillhör den senare kategorin. Denna sorts system brukar sägas sakna yttre gräns för de ämnesområden de innefattar och systemen får på så sätt representera ett slags "kunskapsuniversum" (ibid.). Detta innebär att skaparna av klassifikationssystemets världsbild, eller snarare deras bild av det speglade samhällets världsbild, kommer till uttryck i hur klassifikationssystemet är organiserat.

Ett problem som uppstår när man ska klassificera för bibliotek är frågan om vad det är som ska klassificeras: vad är ett dokument och var går gränsen mellan olika upplagor och helt olika dokument? Charles A. Cutter var en av de första som insåg vikten av att precisera objekten som skulle klassas i katalogen (Svenonius, 2000, s.4). Cutters version av hur man ska kunna hitta objekt i kataloger är följande:

1. to enable a person to find a book of which is either
the title
the author } is known
the subject

2. to show what the library has.
by a given author
on a given subject
in a given kind of literature

3. to assist in the choice of a book
as to its edition (bibliographically)
as to its character (literally or topical)

Svenonius, 2000, s. 15

Cutters idé om hur objekt ska klassas har varit rådande sedan det konstruerades. Ett alternativt system för att klassifikation är SR Ranganathans system från 1933 som skiljer sig från exempelvis DDC eftersom det är uppbyggt efter facetter. Facetter är olika aspekter av ett objekt där Ranganathans system Colon Classification utgår ifrån principen PMEST, närmare bestämt Personality, Matter, Energy, Space och Time (Rowley & Farrow, 2000, s.238f).

Key system	Personality
Kinds	
Parts	
Materials	Matter
Properties	
Processes	Energy
Operations	
Agents	
Common facets	Space
	Time.

Rowley & Farrow, s.239

De här facetterna kan sedan placeras i olika ordning beroende på vad som önskas, men de ovan nämnda är mest förekommande. Det som skiljer Colon Classification från exempelvis DDC och NDC är att det är mer dynamiskt till sin struktur. Något förenklat kan Colon Classification liknas vid ett organiserat system för taggning, då varje facett är en tagg. Främst används Colon Classification i Indien, denna begränsade utbredning kan möjligen bero på systemets komplexitet. Systemet kan ses som om det var före sin tid gällande de tekniska förutsättningarna, då ett sådant system varit mer användbart i en tid då katalogerna inte skrivs på papperskort utan i datorer. De flesta system är, liksom DDC och NDC, hierarkiska till sin karaktär. Trots att Ranganathans klassifikationssystem inte är lika utbrett som exempelvis DDC räknas han till en av den moderna klassificeringsteorins fäder då han bland annat var

en av pionjärerna när det gäller teorierna om kontrollerad vokabulär. (Rowley & Farrow, 2000, s.239).

Även om det finns många olika sorters system är de gjorda i samma syfte, att klassificera böcker så dessa kan återfinnas, och följer liknande riktlinjer. Miguel Benito definierar i sin bok *Kunskapsorganisation* ett antal regler för ett klassifikationssystem:

a.Systemet måste inkludera alla förekommande ämnen i litteraturen. Systemet måste också vara så konstruerat att även ämnen som ännu inte finns kan föras in.

b.Systemet måste vara systematiskt, d.v.s. alla ämnen som hör ihop bör finnas inom samma disciplin eller så nära varandra som möjligt.

c.Systemet måste vara flexibelt och utbyggbart. Man skall inte behöva göra om hela systemet varje gång man behöver lägga in ett nytt ämne. Nya relationer mellan ämnena skall kunna skapas.

d.Systemet måste använda sig av en terminologi som är tydlig och inte föråldrad. Både användaren och klassifikatören skall kunna finna litteraturen efter samma kriterier. [...]

e.Systemet bör vara balanserat. Det utrymme som lämnas för olika discipliner och underavdelningar skall återspegla litteraturens mängd inom områdena

Benito, 2001, s.116

Både DDC och NDC är bibliografiska klassifikationssystem som är hierarkiskt och enumerativt uppbyggda, där systemen börjar på 000 och slutar på 999. Systemen består båda av tio *huvudklasser*, vilket är alla hela hundratal, exempelvis (2--) för religion i DDC eller (2--) för historia i NDC. Alla numer mellan (200) och (299) handlar således om religion i DDC och historia i NDC. Nedan kommer huvudklasserna att skrivas (2--) för tydliggöra att det är hela huvudklassen som avses och inte enbart sektion (200). Huvudklasserna består i sin tur av tio *avdelningar*, vilket är alla tital, där exempelvis (22-) står för Bibeln i DDC och för General history of Asia i NDC. Samma princip kommer gälla här som med huvudklasserna, ifall det står (22-) avses hela avdelningen, det vill säga (220) till (229). Under avdelningarna i hierarkin kommer *sektionerna* som är entalen i systemet, exempelvis (222) står för *Historical books of Old Testament* i DDC och *China* i NDC. Hierarkin går således från det mer allmänna huvudklasserna till de mer specifika sektionerna och det är dessutom möjligt att uppnå långt mer specifika kategorier genom att lägga till ett i princip oändligt antal decimaler som bestäms enligt standardiserade tabeller (Kungliga biblioteket, 2005, 1-9). I DDC kan ett underordnat ämne som utgör en stor del av en sektion också skrivas ut, exempelvis kallas (972) *Middle America Mexico* och innebär helt enkelt att hela Mellanamerikas historia placeras här, men Mexicos historia utgör en stor andel av sektionen (Online Computer Library Center [odaterad], s.13). *First-of-two* är en regel som kan vara av största vikt för hur historiedelen av DDC ser ut. Denna regel innebär att om ett verk likvärdigt behandlar två olika ämnen hamnar verket under det ämne som kommer först i systemet. Det betyder att om en historiebok handlar om både USA (973) och Frankrike (944) kommer boken placeras under Frankrike (a.a., s.7f). Verk som har tre eller fler likvärdiga ämnen placeras högre upp i hierarkin under ett mer allmänt ämne som innefattar de alla (a.a., 8).

2.3 Tidigare forskning

Det finns mycket forskning inom kunskapsorganisation som behandlar de mer tekniska aspekterna av klassifikationssystem, exempelvis Jennifer Rowley och Richard Hartleys bok *Organizing Knowledge: An introduction to Managing Access to information* (2008), eller Arlene G. Taylor och Daniel N. Joudreys *The Organization of Information* (2009). Däremot finns det inte alls lika mycket forskning som behandlar kunskapsorganisation, och specifikt klassifikationssystem, på en mer teoretisk nivå. Ett undantag är *The intellectual foundations of Knowledge organization* av Elaine Svenonius (2000). Svenonius behandlar olika aspekter av kunskapsorganisation på ett generellt plan, men med ett klart fokus på bibliografiska klassifikationssystem för bibliotek. Hon diskuterar vad det är som ska klassificeras, det vill säga definitionen av ett dokument, samt olika sätt att beskriva dokument som gör dem lättare att hitta i systemet. Exempelvis hur man kan skilja på dokument som handlar om instrumenten trummor och de som handlar om trummor som finns i örat (Svenonius, 2000, s. 147-152). Trots titeln är Svenonius bok rätt teknisk så till vida att den behandlar specifika frågor som direkt kan kopplas till klassifikationssystem. Ett annat undantag är Joacim Hanssons avhandling *Klassifikation, bibliotek och samhälle: En kritisk hermeneutisk studie av "Klassifikationssystem för svenska bibliotek"* från 1999 som analyserar och kritiskt granskar den första upplagan av det svenska systemet SAB med fokus på den kontext som systemet skapades i, både en samhälls- och ideologisk kontext. Hansson applicerar ett annorlunda perspektiv och väljer att analysera SAB-systemet utifrån i grunden litteraturvetenskapliga principer och läser utifrån detta systemet som en text som vilken annan, som är beroende av samhället den skapades i men också av kontexten det läses i. På detta vis blir även personerna som använder och tolkar texten/systemet del i skapandet av meningen och innebörden i detsamma. Hansson analyserar den första utgåvan av SAB-systemet och utläser ur detta en berättelse om det svenska samhället under tiden för dess skapande. (Hansson, 1999, s.230).

En av de forskare inom biblioteks- och informationsvetenskap som inriktat sig speciellt på kunskapsorganisation och berör klassificering samt benämningens makt är Hope Olson i sin bok *The Power to Name* från 2002. Hennes bok är inriktad på hur kvinnor och till viss del män representeras i klassifikationssystem och ämnesordlistor som Library of Congress Subject Headings (LCSH) där hon tar upp praktiska exempel när klassificering har agerat avskräckande och exponerat fördomar. Olson noterar tre problem som riskerar att uppkomma i vilken katalog som helst: att kvinnor behandlas som ett undantag till en manlig norm, att kvinnofrågor särbehandlas från resterande kunskap och slutligen att kvinnofrågor totalt exkluderas. (Olson, 2002, s.9).

Ett tydligt exempel som Olson beskriver är när Virginia Woolf på slutet av 1920-talet sökte efter information om kvinnor och fattigdom i British Museums katalog och fann uppslag om kvinnors villkor under medeltiden, kvinnors idealism eller kvinnors små hjärnor. Dock fann hon inget om kvinnor och fattigdom. (a.a., s.1). Mer samtida exempel som hon tar upp är homosexualitet som beskrivits i negativ dager i klassifikationssystem eller latinamerikaner som i amerikanska kataloger lokaliserats under "LIBRARIES AND THE SOCIALLY HANDICAPPED" (a.a., s.2f). De exempel Olson tar upp och hennes vidare resonemang visar med all tydlighet på hur värdeladdad klassificering och benämningar är samt hur normen, i detta fall i LCSH,

fortfarande idag är en vit, kristen, lämpligen protestantisk, heterosexuell man (a.a., s. 7). Detta framkommer genom att allt annat beskrivs som undantag, när kvinnor hanteras under benämningar som *Women as [...] vilket tydligt pekar på att kvinnor är undantaget*. Olson tar också upp hur DDC klassar etniska grupper efter deras "ursprungsland" så som att *Greek Americans* hamnar under *Greeks in America*. (a.a., s.169). Anledningen till att vi valt att inkludera denna bok i forskningsöversikten är att den visar på hur det går att problematisera klassifikationssystem ur olika perspektiv som behandlar de praktiska aspekterna av ett system och samtidigt koppla detta till en mer teoretisk analys.

Enligt våra efterforskningar fanns det först ingen som skrivit om historiesyn i NDC och DDC, dock fick vi i ett väldigt sent stadie tag på en helt nypublicerad doktorsavhandling, *Att göra historia* av Per Nyström, som behandlar DDC i relation till historia. Tyvärr kom den in i studien i ett för sent stadie för att vi skulle kunna använda oss av den i uppsatsen. Vidare finns det ett temanummer av *Cataloging & Classification Quarterly* vol 47:7 om etiska dimensioner av kunskapsorganisation. Vi kommer dock inte gå in närmare på det här eftersom artiklarna inte innefattar något ämne som är direkt applicerbart på den här studien, men eftersom det är en del av det kunskapsuniversum som uppsatsen befinner sig i har vi valt att inkludera det i den här litteraturgenomgången.

Det har inte skrivits några uppsatser i Sverige direkt om historiesyn i klassifikationssystem, men nedan kommer tre uppsatser att presenteras som tangerar på ämnesområdet eller är av intresse på grund av hur de studerar klassifikationssystemens tekniska aspekter för att föra en analys på ett mer teoretiskt plan. En av dessa är Montserrat Arias uppsats *SAB-systemet som svenskt kulturarv – En jämförelse studie mellan två universella klassifikationssystem* från 2007 som jämför huvudklasserna samt historieavdelningarna i SAB och DDC och analyserar dessa ur ett kulturarvsperspektiv. Arias uppsats har flera element som gör den intressant för oss: dels för att uppsatsen precis som vår bygger på jämförande moment där det ena systemet som jämförs är DDC och därutöver finns det ett fokus på historiedelen av systemen, om än ur ett annat perspektiv. Arias har utgått ifrån SAB och undersöker i sin uppsats om SAB kan ses som en del av det svenska kulturarvet och vad som i så fall skulle gå förlorat om SAB byttes ut mot DDC (Arias, 2007, s.5). En annan studie som tangerar på det övergripande temat för denna uppsats är Ewa Giniewska och Sophie Albrechtsons magisteruppsats *Ideologisk inverkan på SAB:s klassifikation av arkeologiavdelningen J* från 2009. Den inbegriper bildandet av arkeologiavdelningen av SAB ur ett historiskt perspektiv vilket är varför den är av intresse för denna uppsats. Den tredje uppsatsen som kommer att omnämnas är Johanna och Maria Johanssons magisteruppsats *Homosexualitet i tre klassifikationssystem under tre decennier: Ett queerteoretiskt perspektiv på SAB, UDK och DDC*. Författarna studerar där hur homosexualitet behandlats i de tre omnämnda systemen under tre decennier. Deras studie är av intresse eftersom de detaljerat undersöker de tre systemens tekniska detaljer och praktiskt vad klasser kallas och liknande för att kunna problematisera detta ur ett queerteoretiskt perspektiv.

3 Historisk bakgrund

Nedan kommer en kort överblick av USA:s respektive Japans historia att presenteras samt en kortfattad överblick av hur de båda klassifikationssystemen har kommit till och utvecklats. I den här historiska bakgrunden gör vi inte anspråk på att ge en representativ bild eller presentera alla berättelser om de två ländernas mycket komplexa historier, utan fokus kommer att ligga på händelser och ämnesområden som är speciellt användbara för att analysera och jämföra historiesyn i DDC och NDC. Den historia vi beskriver i detta avsnitt har till syfte att vara en referensram för förståelsen för klassifikationssystemen. Vi vill därför vara tydliga med att vi inte har för avsikt att vara heltäckande i vår tolkning av Japans och USA:s historia eller att vår beskrivning är den enda möjliga. Detta kapitel finns med för att ge kontext till redogörelsen för de två klassifikationssystemens historia samt för att ha något att referera tillbaka till i vår analys av synen på historia i klassifikationssystemen.

3.1 USA

3.1.1 Landets historia

Den enorma landmassa som numera tillhör Amerikas Förenta Stater har en lång historia av riklig mänsklig bebyggelse, långt innan Christofer Columbus först satte sin fot där 1492. Detta och mycket annat beskriver Roland Wright i sin bok *Vad är Amerika?* från 2009 där han presenterar Amerikas historia utifrån ett antal teman, snarare än kronologiskt. Wright beskriver hur det finns få fysiska lämningar av de ursprungliga amerikanernas boningar, vilket främst beror på att kolonistörerna ofta tog över dessa (Wright, 2009, s.58). Vittnesmålen från de tidiga européerna som kom till kontinentens östkust förtäljer om en rikt befolkad kontinent med en befolkning som levde i ordnade former i både större och mindre bosättningar samt livnärde sig på en rik flora av inhemska grödor, så som majs, potatis och tranbär och en fauna bestående av djur som kalkon och bisonoxe (a.a. s.41-3, 61). Mayaindianerna och Olmec-folket i Mellanamerika var tidiga civilisationer på den amerikanska kontinenten: Olmec-folket är kända för sina stora stenstatyer och Mayaindianerna hade en mycket avancerad byggkonst. Uppskattningsvis fanns det 80-100 miljoner syd- och nordamerikaner runt år 1500, vilket var ungefär en 20-25% av världens totala befolkning vid den tidpunkten (a.a., s.16). Detta kan relateras till att i slutet av 1000-talet bor ungefär en tjugondel av världens befolkning i USA. (ibid.). När spanjorerna på 1500-talet på allvar började göra anspråk på Sydamerika mötte de Inkarike och det Aztekiska imperiet på sin höjdpunkt. Trots att spanjorerna hade mer avancerade vapen hade det varit mycket svårt för dem att erövra Aztekernas rike, eftersom de var för få jämfört med Aztekerna, om inte en kombination av

smittkoppor och andra sjukdomar som européerna tog med sig drabbade den inhemska befolkningen svårt vilket resulterade i att invånartalet minskade drastiskt (Wright, 2009, s.21-4). Detta i kombination med en allians med en annan indianstam, gjorde det möjligt för spanjorerna att erövra Aztekiskt territorium och börja utnyttja den inhemska befolkningen för att utvinna landets naturresurser främst i form av guld. Det inhumana arbetet i gruvorna reducerade befolkningen ytterligare. (a.a., s.29f).

Britterna började befolka Nordamerika något senare än spanjorerna i Latinamerika, i mitten av 1580-talet skickade Sir Walter Raleigh iväg vänner och släktingar till Virginia för att säkra sig en utpost där och 1607 skapades den första framgångsrika bosättningen befolkad av briter, kallad Jamestown (Wright, 2009, s.48f, 52). Dessa var startskottet för den brittiska kolonialiseringen där främst puritaner och pilgrimer gradvis med alltmer bruk av våld trängde undan indianerna och på så sätt tvingade dem att bege sig väster ut. Denna process pågick ända till 1899 när det var slut på territorium att ta över (a.a. s.142). Även Frankrike gjorde goda försök till kolonialisering, men britterna lyckades tveklöst vinna mest territorium.

En konflikt med moderlandet Storbritannien 1763 om skatter och tullar enade de olika kolonierna. Konflikten eskalerade till Boston Tea Party 1773, där en grupp kolonistörer hällde ut en last med te på grund av ogillade skatter. Kolonistörerna organiserade vidare motåtgärder och Storbritannien svarade med att förklara att upprorstillstånd rådde, vilket resulterade i krig. Detta krig, det nordamerikanska befrielsekriget, pågick 1775-83 och resulterade 1776 i självständighetsförklaringen. Med anledning av självständighetsförklaringen brukar detta årtal ses som grundandet av USA som land. Kolonierna som frigjorde sig bildade det förbund som blev USA med George Washington som dess första president. (Eliasson, 2011a; Eliasson, 2011b).

Det mexikanska kriget pågick mellan 1846-1848 och var ett resultat av en konflikt som bottnade i Texas frigörande från Mexico något tidigare, samt en tvist om vart gränsen mellan USA och Mexico skulle dras (Wikipedia, 2011c). Staterna i norr var industrialiserade och kulturellt mycket olika de stater som bildades i söder vilka var jordbrukarsamhällen och byggde på att de stora plantager som drevs av vita amerikaner med svarta slavar som arbetskraft. Detta ledde till spänningar som eskalerade 1860 när den notoriske motståndaren till slaveriet, Abraham Lincoln, valdes till unionens president. South Carolina och så småningom även tio andra sydstaten valde då att gå ur federationen. Detta utmynnade 1861 i det amerikanska inbördeskriget. Kriget pågick 1861-1865 och resulterade i stora förluster för båda sidorna men tveklöst drabbades sydstaterna hårdare. Kriget slutade med att sydstaterna förlorade och tvingades fortsätta att tillhöra unionen samt att slaveriet upphörde. (Wright, 2009, s. 133f & Donovan et al, 2002, s. 4-11).

Under 1800-talet bedrev USA en utrikespolitik som främst innebar expansion i Stillahavsregionen, bland annat försökte USA få Japan att öppna sig för utlandshandel. Japan gjorde också det, mer eller mindre på grund av USA:s överlägsna militärmakt och tvingades dessutom skapa handelsavtal som var synnerligen ofördelaktiga för landet. (Wright, 2009, s.158f).

Även om USA deklarerade att konflikterna i Europa inte berörde dem i början av första världskriget gick landet trots allt med i kriget 1917. Den främsta orsaken tros vara att en tysk seger ansågs ofördelaktigt från amerikanskt håll. Under fredsförhandlingarna i Versailles efter kriget presenterade USA:s president Wilson sina fjorton punkter för varaktig fred. Alla punkterna gick inte igenom men han lyckades med intentionen att bilda Nationernas Förbund där USA, ironiskt nog, inte blev medlem. (a.a., s. 152-55). Mellankrigstidens inledande framsteg på det ekonomiska planet slutade abrupt med den stora börskraschen 1929 som drabbade landet hårt (a.a., s.156). De politiska åtgärderna som kom i paketet the New Deal på 1930-talet instiftades för att få igång ekonomin igen och för att förbättra situationen för alla de som drabbats hårt av depressionen (a.a., s.157f).

USA tvingades in i andra världskriget i och med attacken på Pearl Harbor, även om tankar på att gå med fanns långt innan. Kriget resulterade i stora samhälleliga förändringar: kvinnor fick anställning i industrierna och de svartas roll stärktes med deras deltagande i kriget. En av de viktigare händelserna direkt efter kriget var bildandet av Förenta Nationerna 1945, delandet Tyskland samt i detta sammanhang USA:s centrala roll i återuppbyggandet av Japan.

Kalla kriget mellan Sovjetunionen och USA utbröt nästan direkt efter krigsslutet där länderna mycket aktivt höll kriget kallt. Detta skedde exempelvis i Koreakriget 1950-53 som var ett direkt resultat av andra världskriget där USA och Sovjetunionen ockuperade varsin del av Korea vilka skildes åt vid den 38:e breddgraden. De spänningar som rådde mellan de två stormakterna orsakade Koreakriget när trupper från det sovjetiskt ockuperade norra Korea gick över gränsen till den södra delen av landet. Kriget slutade ungefär som det började med gränsdragning vid den 38:e breddgraden, dock utan något egentligt fredsavtal. (Sandler, 1999, s.3-16).

Vietnamkriget 1957-1975 är en annan viktig händelse i USA:s historia. Vietnam blev vid självständigheten delat i två delar, en USA-vänlig sydlig del och en kommunistiskt styrd nordlig del. Valet om hur ett återförenat Vietnam skulle styras ställdes in vilket ledde till mindre gerillastrider som eskalerade till ett större krig. USA involverades direkt i kriget 1964 och försökte med begränsad framgång strida mot den kommunistiska gerillan fram till 1975 när landet drog sig ur. (Westheider, 2007, s. xi, xviii)

Det kalla krigets definitiva slut med Berlinmurens fall 1989 skapade nya förutsättningar för USA som efter detta fick en dominerande ställning i världen som den enda supermakten. Ett av de tydligare exemplen på detta är Kuwaitkriget 1990-1 som startades när Irak ockuperade Kuwait i augusti 1990 och inte hörsammade FN:s säkerhetsråds uppmaning att omedelbart lämna landet. (Uppsala universitet, 2008). I januari 1991 började kriget i egentlig mening när en koalition med 29 stater, med USA i spetsen, startade kriget med Irak. Detta krig slutade med nederlag för Irak vilket resulterade i att landet fick lämna Kuwait (ibid.).

3.1.2 DDC:s historia

DDC:s historia är intimt sammankopplat med dess grundare, Melvil Dewey. Dewey började konstruera systemet 1873 när han som student på Amherst College samtidigt som han arbetade på skolans bibliotek (Wiegand, 1998, s.176). Självt beskriver Dewey påkomsten av systemets hierarkiska struktur med siffror som en uppenbarelse han fick under en gudstjänst en söndag, då han för upp från kyrkbänken skrikandes "Heureka" (ibid.). Det är dock väl känt att det även fanns andra vid den tidpunkten som konstruerat liknande klassifikationssystem, där William Torrey Harris system anpassat för hans arbetsplats St. Louis Public School Library har nämnts som en trolig inspirationskälla för Dewey (a.a., s. 176f). Harris system var klart baserat på Hegels filosofi och det har framförts argument för att det även gäller för Deweys system, oavsett om Dewey själv var medveten om detta (ibid.). Ett annat system som uppvisar klara likheter med DDC är geologen William Phipps Blakes organisationssystem för en utställning 1872, som han ordnade in i tio "grupper" där varje grupp hade tio "klasser". (a.a. s.177). Det är svårt att i efterhand veta ifall Dewey medvetet studerade och inspirerades av dessa klassifikationssystem, men det är långt ifrån otroligt, då det är mycket sannolikt att han hade tillgång till dessa system. Viktigt för tillkomsten av DDC är den speciella kontext som Amherst College under den senare delen av 1800-talet utgjorde samt den utbildning som denna skola gav Melvil Dewey. Amherst College var en liten skola på USA:s östkust vars anda var protestantisk och rotad i västerländsk, anglosaxisk tradition. Skolan hade den för tiden rådande bildningssynen att studenterna var "kärll" som skulle fyllas med de universella sanningar som läroplanen förmedlade. (a.a. s. 183). Den läroplan som erbjöds innehöll en klassisk kompott av grekiska och latinska klassiker, algebra, trigonometri, botanik, kemi, filosofi, bibelkunskap med mera som ingick i tidens standard för högre utbildning (ibid.). Detta hade snarast varit att betrakta som bakgrund eller kuriositet om det inte varit för att Dewey själv inte ifrågasatte denna världssyn, utan snarast omfamnade den, där det mest uppenbara exemplet är att han kopierat underklasserna i fysik (530) direkt från en text som erfordrades till en kurs i naturfilosofi (Wiegand, 1998, s.184f). En nyhet som Dewey introducerade med sitt system var bruket av relativ lokalisering av böcker, det vill säga att böckerna var placerade i hyllorna i relation till varandra istället för fasta placeringar som var vanligt förekommande innan (Wedgeworth, 1993, s.251).

Den första versionen av DDC kom ut 1876 och har sedan dess utkommit i totalt 22 upplagor där den senaste, nummer 22, gavs ut 2003 och en 23:e upplaga är under konstruktion (Kungliga Biblioteket, 2005, s.1). Melvil Dewey redigerade själv de första upplagorna, medan det idag sker i samråd mellan en internationell redaktionskommitté och Online Computer Library Center (OCLC) där flertalet experter är inblandade (ibid.). Det finns när denna uppsats skrivs versioner av DDC på 30 språk och systemet används i över 135 av världens länder. I USA är DDC och Library of Congress Classification de mest utbredda systemen där DDC används i ca 95% av alla folkbibliotek och i ungefär 25% av alla akademiska bibliotek medan LCC är mest utbredd bland de akademiska biblioteken. (The Straight Dope, 2006).

3.2 Japan

3.2.1 Landets historia

Japans allra äldsta historia kommer, som mycket annan gammal historia, till uttryck i myter och berättelser av olika slag. Bland annat anses kejsaren vara ättling i rakt nedstigande led till solgudinnan och är därför gudomlig. På grund av detta har kejsarfamiljen bestått genom århundraden och även när kejsar Go-Daigo gjorde uppror avrättades han inte utan förvisades enbart, detta på grund av rädsla för att döda ättlingen till en gud.

Enligt de japanska myterna besteg den första kejsaren, Jinmu, tronen ca 600 f.Kr. medan modern forskning har belägg för att det 300 e.Kr. fanns styre i landet baserat i stammar (Ottosson & Ekholm, 2007, s.23). Japan var på denna tid inte ett helt enat land men stora delar av det styrdes centralt. Innan japanerna blev influerade av den kinesiska kvinnosynen var ställningen för landets kvinnor betydligt mycket bättre än på fastlandet, då kvinnor både fick ära och kunde äga mark även som gifta och Japan hade även kvinnliga kejsare. Innan 700-talet var Japans huvudstad inte permanent, den flyttade till den stad som den nuvarande maktbärande bodde i, men 710 blev Nara permanent huvudstad och fortsatte vara det i över 70 år. Efter kinesiskt inflytande hade Buddhismen några år tidigare införts som religion jämte urreligionen Shintoismen och Kina påverkade även hur de styrande ämbetena i landet utsågs, seder och bruk så som att äta med pinnar och mynt och det kinesiska skriftspråket importerades. Buddhismens inflytande ökade under denna tid och medförde till sist en flytt av huvudstaden, delvis för att minska dess politiska inflytande. Efter en tioårsperiod i Nagaoka flyttade huvudstaden till Kyoto och var lokaliserad där fram till 1800-talet, även om den politiska makten fortfarande flyttade från stad till stad.

Fram till 800-talet var kejsarfamiljen stark men efter det inleddes ett marionettstyre där Fujiwarafamiljen gifte in sin dotter i kejsarfamiljen och när deras första son föddes övertalades kejsaren avgå till förmån för sin nyfödda son som ”regerade” med hjälp av sin svärfar. Detta skuggstyre har varit gällande i Japan sedan dess då kejsaren, med några få undantag, endast har varit en frontfigur och det verkliga styrandet av landet har skett på andra håll. Olika familjer, och i vissa perioder abdikerade kejsare, styrde den regerande kejsaren fram till slutet av 1100-talet då krigarklassens uppkomst och strider resulterade i att landet styrdes av en Shogun, en general. På 1500-talet lyckades Oda Nobunaga och hans efterträdare Toyotomi Hideyoshi ena Japan under ett styre. Under dessa två regenters maktperiod utvecklades krigsmakten och Japan invaderade Korea i två omgångar men deras efterträdare, Tokugawa Ieyasu, förhandlade fram fred och inledde en period av fred som skulle vara i över 200 år. Shogunatet styrde Japan fram till mitten av 1800-talet men lyckades dock inte behålla sin makt igenom detta utan slutade, liksom kejsaren, som en gallionsfigur och den riktiga makten utövades av andra. Under denna period var kejsaren nästan bortglömd, skatten gick till de verkliga regenterna och en kejsare gick till och med så långt som att sälja sin kalligrafi för att få ihop pengar, vilket sågs som mycket förnedrande för en man i hans position (Ottosson & Ekholm, 2007, s.99).

Buddhismen var fortsatt stark i Japan med stora influenser från Kina men fortsatte att samsas med Japans urreligion Shintoism och den konfucianistiska etiken som

förespråkade ett starkt hierarkiskt samhälle. (Reader, Andreasen & Stefánsson, 1993, s.39) Kristendomen kom till Japan med Jesuiterna på 1500-talet och välkomnades först men under 1600-talet misstänktes kristna samurajer vara del i intriger, religionen förbjöds och konverterade förföljdes. Detta bottnar i Japans förhållanden med utlandet.

Kina och Korea har sedan länge varit de länder som Japan haft mest kontakt med och handeln med dem var etablerad redan ett par hundra år f.Kr. I mångt och mycket var Kina Japans förebild och de tog till sig mycket därifrån, dock går det inte att fråsa att Kina hade makt över Japan och 1404 ingick de båda länderna i ett handelsavtal där Japan erkände Kina som kung över Japan.

De första icke-asiatiska besökare landet hade var portugiser som anlände på 1500-talet och i början av 1600-talet skickade Japanerna själva expeditioner till Mexico och Europa. Denna första kontakt ledde till stor påverkan från Européerna som introducerade saker så som skjutvapen, tryckpressen, glasögon och dyl. Detta inflytande blev kortvarigt då landets ”isoleringspolitik” inleddes på 1630-talet, denna innebar att de så långt som möjligt totalt avskärmade sig från resten av världen. Japaner som var bosatta utomlands förbjöds återvända, det fick inte längre byggas båtar som klarade av att korsa havet och utländsk handel och besök minimerades. Under många år var holländarna de enda västerlänningar som tilläts handla med Japan och de var begränsade till att få vistas på en kostgjord ö utanför Nagasaki. Anledningarna till att Japan inledde isolationspolitiken var några olika, dels ville de minska inflytandet från kristna missionärer och dels ville de hindra folk från att skaffa sig inkomster som centralmakten inte kunde kontrollera. Beslutet kan också härledas till de neokonfucianistiska ideologier som kommit från Kina som hade en positiv syn på jordbruk och nedvärderade pengar och handel (Ottosson & Ekholm, 2007, s.150).

Även under denna period var Japan inte helt stängt och även om handeln med omvärlden var begränsad var den livlig. Utöver Holland handlade Japanerna även med Kina och Korea och relationerna till dessa båda länder var mycket goda. Ny kunskap från väst smög sig in i samhället och 1720 tilläts icke-religiösa böcker importeras officiellt (a.a., s.11).

Efter hand blev dock tillståndet ohållbart och krav på Japans öppnande kom från olika håll. 1854 anlände Perry i Edobukten (Edo, senare Tokyo, hade nu blivit officiell huvudstad) och med sina oceanångare och nya teknik skrämde han de japanska ledarna till total villrådighet. I slutändan gick de med på avtalet och under de kommande åren undertecknades många, från Japans håll, ofördelaktiga handelsavtal (a.a., s.197-200).

1868 bröt ett inbördeskrig ut och den vinnande sidan avskaffade shogunen och ville återinföra kejsaren som regent. I verkligheten var det dock en regering som stod för styrandet av landet men kejsaren fick en mycket större roll än han haft på länge. Samtidigt startade en stor boom med allt som hade med västvärlden att göra, allt importerades och utvecklingen gick i raketfart. Vissa ville till och med gå så långt som att införa engelska som officiellt språk (a.a., s.225). Men utvecklingen gick inte lika fort i alla skikt i samhället och skillnaderna och motsättningarna växte.

Även den militära utvecklingen gick snabbt framåt och svärd ersattes av modern stridsteknik. Den japanska militären växte sig stark och i början av 1900-talet invaderade de Ryssland och vann, till allas förvåning, och ett par år senare annekterade de Korea. Japan hade blivit en krigsmakt att räkna med och deras snabba utveckling skrämde västvärlden. De själva var stolta över sin utveckling och såg sig som bättre än resten av Asien som fortfarande var outvecklade (Mackerras, 2003 s.49).

I första världskriget anslöt sig Japan till Storbritannien och passade på att erövra Tysklands områden i Kina och på några andra söderhavsöar. Med sitt uppdrag utfört inom de första krigsmånaderna fortsatte Japan att på eget initiativ utöka sitt område i Asien och försökte föra samma utrikespolitik mot Kina som de själva blivit utsatta för med till exempel ojämnliska fördrag. I slutändan fick de dock lämna ifrån sig delar av Kina och retirera från Sibirien men de hade visat på sin makt och militära kompetens och resten av världen såg dem på ett annat sätt. 1924 införde amerikanerna ”exclusion act” som begränsade mängden invandring från Japan.

Perioden 1930-1945 kallas i Japan för ”den mörka dalen”. Japan förde krig mot Kina under 30-talet men de tidigare framgångarna började gå över i ett långdraget krig mot en stor mängd fiender utspridda på en stor yta. I mitten av 30-talet hade Japan och Tyskland ingått i ett avtal men när andra världskriget bröt ut förklarade Japan sig neutrala till följd av att Tyskland inte tillfrågat dem innan pakten med Stalin och de japanska ledarna kände sig svikna. Tysklands militära framgångar ändrade dock synen och japanska styrkor marscherade in i bland annat franska Indokina. Detta sågs inte med blida ögon från USA:s håll och de krävde att Japan lämnade Vietnam och Kina och även att de lämnade tremaktspakten. 1941 frös de alla japanska tillgångar och slutade exportera bland annat olja, stål och maskiner till dem. Japan svarade med att attackera Pearl Harbour, dock inte utan stor splittring i den japanska ledningen. Attacken resulterade i att Japan blev ett mål för hela den amerikanska militären och i fyra år förde de skoningslöst krig. Initialt gick det bra för Japan men det vände och resulterade i stora förluster vilka kulminerade i atombomberna i Hiroshima och Nagasaki där flera hundra tusen människor dog. Efter detta kapitulerade Japan villkorslöst och ockuperades av amerikanerna. (Ottosson & Ekholm, 2007, s.275-293).

Japan reste sig ur askan och ännu en gång kämpade landet i en ny riktning, denna gång arbetade de för ett land styrt av marknadsekonomi. Amerika var starkt involverade i landets uppbyggnad tills ockupationen upphörde 1952 och ligger bland annat bakom deras författning som står sig än idag. Japans ekonomiska tillväxt rörde sig uppåt, uppåt och uppåt fram till 1990-talet då bubblan sprack och en stor ekonomisk depression drabbade dem. Nu har landet dock återhämtat sig och ekonomin har stabiliserats igen (a.a., s.332).

3.2.2 NDC:s historia

Hur passar då utvecklingen av det japanska bibliotekssystemet Nippon Decimal Classification (NDC) in i detta?

1920-talet i Japan kallas både det glada och det uppkäftiga 20-talet. Första världskriget hade gått bra för Japan, ekonomin var god, befolkningen ökade och urbanisering och industrialisering var i full gång. I takt med detta bildades även arbetarrörelser och socialistpartier som kom och gick i omgångar. Arbetarrörelsen lyckades uppnå bättre villkor för de fabriksarbetande, men fortfarande långt ifrån de villkor som var gällande i väst under samma tid, men socialistpartierna gick det inte lika bra för. I det allmänna valet år 1928 gick endast åtta av 466 platser till vänstern vilket visade på att de hade svårt att vinna anhängare i klasskampsideologin (Ottoson & Ekholm, 2007, s.265).

Strax innan detta, samtidigt som Meijirestaurationen var i full gång, utvecklades Japans första standardiserade bibliografiska system som antogs 1919. Dock blev det aldrig något vidspjutt system och de problem som systemet medförde gjorde att många bibliotek återgick till sina egna lokala system. 1928 publicerade Mori Kiyoshi en artikel med förslaget att använda DDC för att klassificera både västerländska och japanska böcker. Mori var inte bibliotekarie till yrket utan hade gått på en yrkesskola med inriktning handel. Han fick efter detta jobb på Osakas första biblioteksvaruleverantör där han lärde sig om böcker och bibliotek. Han var ansvarig för Tokyo-distriktet från 1925 och två år framåt och fick på så sätt även tillgång till det kejsrerliga biblioteket. 1926 gick han med i Japans biblioteks förening och vid skapandet av Unga bibliotekarieförbundet 1927 innehade han en betydande post (ウィキペディア, 2011b).

Året efter hans artikel kom den anpassade versionen av DDC, NDC, i sin första upplaga. Mori själv jobbade med systemet fram till den femte upplagan, som kom år 1942 (ウィキペディア, 2011a). 1948 tog Japans biblioteks förening över arbetet med utvecklandet av systemet men trots att Mori inte längre är involverad själv står han fortfarande som redaktör (ウィキペディア, 2011b).

Från början var systemet inte speciellt spritt och innan kriget var det bara ett fåtal bibliotek som använde det. Nu för tiden är det dock det vanligaste systemet på japanska folkbibliotek, en effekt som till mångt och mycket kan tillskrivas att regeringen introducerade det i riktlinjer för skolbibliotek och att National Diet Library använde det på en del av sin samling (ウィキペディア, 2011a). Det kan också ställas i relation till att Japan fick sin bibliotekslag först 1950 och då påbörjade en biblioteksverksamhet som var jämförbar med USA och delar av Europa (Takawashi, 2002, s.214).

NDC är inte enbart en översättning av det amerikanska systemet utan det har anpassats ordentligt till japanska förhållanden och inspiration hämtades även från andra system för klassificering så som Cutters och det amerikanska kongressbibliotekets (ibid.).

4 Systemen

Här presenteras historieavsnitten i de båda systemen var för sig samt diskuteras i relation till den tidigare uppmålade historiebilden. Efter de separata diskussionerna kommer systemen att jämföras med varandra. Eftersom förutsättningarna för analyserandet av systemen ser olika ut kommer även presentationen skilja i utformning.

4.1 DDC

Nedan kommer först en tabell över huvudklassen (9--) att presenteras. Sedan kommer våra mer övergripande noteringar att presenteras och slutligen kommer varje avdelning att presenteras var för sig.

Tabell 1 - DDC huvudklass (9--) History & geography

90-	History & geography	91-	Geography & travel
900	History, geography, and auxiliary disciplines	910	Geography and travel
901	Philosophy and theory of history	911	Historical geography
902	Miscellany of history	912	Graphic representations of surface of earth and of extraterrestrial worlds
903	Dictionaries, encyclopedias, concordances of history	913-919	Geography of and travel in ancient world and specific continents, countries, localities in modern world; extraterrestrial worlds
904	Collected accounts of events	913	Geography of and travel in ancient world
905	Serial publications of history	914	Geography of and travel in Europe
906	Organizations and management of history	915	Geography of and travel in Asia
907	Education, research, related topics of history	916	Geography of and travel in Africa
908	History with respect to kinds of persons	917	Geography of and travel in North America
909	World history	918	Geography of and travel in South America

919	Geography of and travel in other parts of world and on extraterrestrial worlds Geography of and travel in Pacific Ocean islands	94-	History of Europé
92-	Biography & genealogy	940	History of Europe Western Europe
920	Biography, genealogy, insignia	941	British Isles
921	Philosophers and psychologists	942	England and Wales
922	Religious leaders, thinkers, workers	943	Central Europe Germany
923	Persons in social sciences	944	France and Monaco
924	Philologists and lexicographers	945	Italy, San Marino, Vatican City, Malta
925	Scientists	946	Iberian Peninsula and adjacent islands Spain
926	Persons in technology	947	Eastern Europe Russia
927	Persons in the arts and recreation	948	Scandinavia
928	Persons in literature, history, biography, genealogy	949	Other parts of Europe
929	Genealogy, names, insignia	95-	History of Asia
93-	History of ancient world (to ca. 499)	950	History of Asia Orient Far East
930	History of ancient world to ca. 499	951	China and adjacent areas
931-	Specific places	952	Japan
931	China to 420	953	Arabian Peninsula and adjacent areas
932	Egypt to 640	954	South Asia India
933	Palestine to 70	955	Iran
934	India to 647	956	Middle East (Near East)
935	Mesopotamia and Iranian Plateau to 637	957	Siberia (Asiatic Russia)
936	Europe north and west of Italian Peninsula to ca. 499	958	Central Asia
937	Italian Peninsula and adjacent territories to 476	959	Southeast Asia
938	Greece to 323	96-	History of Africa
939	Other parts of ancient world to ca. 640	960	History of Africa

961	Tunisia and Libya	980	History of South America
962	Egypt and Sudan	981-	Countries and localities
963	Ethiopia and Eritrea	981	Brazil
964	Northwest African coast and offshore islands Morocco	982	Argentina
965	Algeria	983	Chile
966	West Africa and offshore islands	984	Bolivia
967	Central Africa and offshore islands	985	Peru
968	Southern Africa Republic of South Africa	986	Colombia and Ecuador
969	South Indian Ocean islands	987	Venezuela
97-	History of North America	988	Guiana
970	History of North America	989	Paraguay and Uruguay
971	Canada	99-	History of other areas
972	Middle America Mexico	990	History of other parts of world, of extraterrestrial worlds Pacific Ocean islands
973	United States	991	[Unassigned]
974-975	Northeastern and southeastern United States	992	[Unassigned]
974	Northeastern United States (New England and Middle Atlantic states)	993	New Zealand
975	Southeastern United States (South Atlantic states)	994	Australia
976	South central United States Gulf Coast states	995	Melanesia New Guinea
977	North central United States Lake states	996	Other parts of Pacific Polynesia
978	Western United States	997	Atlantic Ocean islands
979	Great Basin and Pacific Slope region of United States Pacific Coast states	998	Arctic islands and Antarctica
98-	History of South America	999	Extraterrestrial worlds

Källa: WebDewey 2011-02-22

Övergripande

Allmänt gällande för hela 900-klassen är att det finns tre olika sätt att dela in historia: dels efter ämnesområde, som filosofi och teorier om historia, dels efter tidsperiod, då antik historia fått en egen avdelning (93-) och slutligen efter geografiskt område, vilket utgör den övergripande organisationsprincipen för sex av de tio klasserna. Sektionerna har tilldelats större länder, eller mindre regioner i de delar som berör historia regionalt (94-) till (99-). Historia betraktas således som något som till stor del sker i länder och regionalt. Över lag är det intressant att den nordamerikanska kontinenten kommer relativt långt ner i ordningen, först som avdelning åtta av tio. Det är förvånande med anledning av att man kan förvänta sig att det som anses vara av högsta prioritet bör komma långt upp i ordningen och i ett amerikanskt system kan detta tänkas vara USA. Dewey ämnade dock skapa ett internationellt system, där snarast en klassisk västerländsk bild av världen presenteras, vilket kan förklara denna ordning. Det är också viktigt att notera att även om USA hade varit en union i nästan 100 år är det mer tveksamt om USA faktiskt var en nation vid tiden för systemets skapande (Huntington, 2004, s.114). Av den anledningen hade det också varit orimligt att Dewey skulle beskriva något som inte riktigt fanns ännu. Därutöver influerades han säkerligen av utbildning han fick på Ahmerst College som också var ytters centrerad kring Västeuropa (se 3.1.2).

Ett resultat som detta ger är i enlighet med *first-of-two* regeln att få verk som handlar om USA och något annat land kommer hamna under USA. Dessutom tenderar krig i princip att placeras beroende på var de utspelas snarare än vilka parter som är involverade. Nedan kommer vi ta upp avdelningarna var för sig.

(90-) History and Geography

Under (90-) samlas mycket som inte passar in i den annars geografiska eller tidsmässigt organiserade strukturen för allmän historia. Här återfinns vitt skilda ämnen som filosofi, teori om historia samt serierpubliceringar om historia. En intressant klass här är *World history* (909) där det går att placera historia som inte specifikt kan geografiskt avgränsas, men kanske avgränsas på något annat sätt, exempelvis judarnas historia (Online Computer Library Center, [odaterad], s.28f). Det specifika ämnet avgränsas då genom användning av notationer som placeras i decimalerna (ibid.). Den här avdelningen bryter mot den annars rådande normen med främst geografiskt uppdelning. Troligen är denna avdelning en övrigt-kategori i sig som får inleda klassen på samma sätt som (0--)-klassens *Computer science, information & general works* får inleda hela systemet.

(91-) Geography and travel

Avdelningen (91-) behandlar geografi och resor och är av den anledningen inte direkt relevant för vår granskning, eftersom den inte i egentlig mening innefattar historia. Det är dock notervärdt att strukturen överensstämmer med den under allmän historia (93-) till (99-), då (91-) till och med har en sektion som innehåller geografi och resande i antiken (913). Reseberättelser i sig är inte av överdriven betydelse för synen på historia som förmedlas i DDC, men den här sektionen kan komma att diskuteras i relation till de andra sektionerna.

(92-) Biography and Geneology

Avdelning (92-) behandlar biografi och släktforskning, och delas upp enligt ämnesområde som personen varit verksam i, till skillnad från de övriga avdelningarna där det främst är geografi som avgör. I korthet skulle detta kunna förklaras med att vad man gör är viktigare än varifrån man kommer i det här sammanhanget. Det finns säkerligen flera anledningar till att det ser ut på detta sätt, en kan säkert vara praktisk, men kan också kopplas till den amerikanska individualismen. Den är intressant att koppla till "The American Creed" som vi har översatt till den amerikanska trossatsen. Anatol Lieven sammanfattar den amerikanska trossatsen samt "American civic nationalism" i sin bok *America Right or Wrong* från 2004 som: "The essential elements of the American Creed and American civic nationalism are faith in liberty, constitutionalism, the law, democracy, individualism and cultural and political egalitarianism" (Lieven, 2004, s.49). Detta kan tillsammans med den amerikanska drömmen, tanken om att jobba hårt och bli rik (Cullen, 2003, s. 6-8), vara en del av förklaringen. Både det faktum att den amerikanska trossatsen bland annat innefattar individualism samt den amerikanska drömmens fokus på enskilda personers prestationer kan vara en förklaring. Samlade biografier om USA:s presidenter ingår inte i denna avdelning utan återfinns på USA:s historia där de har en egen underkategori. Detta skulle kunna indikera att deras liv ses som närmare sammankopplade med historia än andra personer. Det finns en logik i detta eftersom presidenterna har mycket inflytande på landets politiska historia i största allmänhet och stärker den särställning som presidenterna har i amerikansk historieskrivning. Presidenters roll i amerikansk historieskrivning kommer diskuteras mer detaljerat nedan under rubriken (973) United States.

(93-) Ancient history

Avdelning (93-) behandlar antik historia och är indelad i sektioner som specificerar geografiskt område. Det är notervärt att den amerikanska kontinenten inte har någon egen sektion, trots att det definitivt fanns framstående kulturer på kontinenten under den tiden, både Mayaindianerna och Olme-folket (se 3.1.1). Kina under antiken (931) sträcker sig fram till 420 e.Kr. vilket var inledningsåret för perioden kallad den nordliga och sydliga dynastin. Denna period kännetecknas av inbördeskrig men också av att krutet uppfanns. För Egypten (932), sträcker sig det som räknas som antik historia fram till 640 e.Kr., året då islamska styrkor invaderade landet. Detta år ses som början på den period som kallas Egyptens medeltid. (933) Palestina sträcker sig fram till 70 e.Kr. närmare bestämt tidpunkten under det judiska kriget mot romarna när Titus går in i Jerusalem och förstörde det gamla templet. För Indien (934) räknas antiken fram till 647 e.Kr., vilket var den tidpunkt då Harsha, en härskare av Vardhanadynastin dog. Harsha är känd både för att ha utvidgat sitt imperium till att innefatta stora delar av norra Indien från öst- till västkusten samt också för att finnas omnämnd i det litterära verket *Harshacarita* och dessutom anses han vara författare till tre egna litterära verk. När Harsha dog föll också hans imperium sönder. (*Harsha i ne.se*, 2011). Den antika historien för Mesopotamien och Iranska platån (935) sträcker sig här fram till 637 e.Kr. vilket sammanfaller med slaget i Jalula. Slaget vid Jalula var en del av den muslimska erövringen av detta landområde och slutet för den sista pre-muslimska dynastin. Antiken i norra Europa och den västra delen av den italienska halvön sträcker sig fram till cirka 499 e.Kr. Detta kan inte kopplas till någon speciell händelse, men oftast brukar antiken anses ta slut runt början av 500-talet, några årtionden efter Västroms fall. Därav är detta en av de två sektioner i

denna avdelning där tidsangivelsen inte är fixerad till ett exakt årtal. Den italienska halvön och angränsande områden (937) sträcker sig fram till Västroms fall 476 e.Kr. Ofta anses det att medeltiden inleds efter detta årtal. Grekland (938) sträcker sig fram till 323 e.Kr., men det är dock inte helt enkelt att förstå anledningen till att just detta årtal valts då Grekland införlivades i Romariket under 300-talet e.Kr. Ett alternativ är att det egentligen ska stå 323 f.Kr. som var året då Alexander den store dog och den nya kalendern infördes. Varför antik historia i övriga delar av världen får pågå till 640 e.Kr. kan möjligen relateras till den muslimska invasionen under den tidsperioden. Systemet har ett klart fokus på Europa och mellanöstern vilket bidrar till denna tolknings rimlighet.

Melvil Dewey hade sannolikt uppskattat denna indelning då den kan kopplas tillbaka till den världsbild som han blev presenterad för på Ahmerst College (se 3.1.2.) Detta gör att DDC till sin natur prioriterar det europeiska kulturarvet, naturligtvis är det även så att USA har många medborgare som härstammar från Europa. Av den anledningen är det intressant att Kina kommer först i denna avdelning, före Egypten och andra mer "europeiska" civilisationer. Med anledning av att DDC är ett amerikanskt system är det intressant att litteratur om Amerika under denna tidsperiod hamnar under allmän nordamerikansk eller sydamerikansk historia (97-) eller (98-) istället för under övriga områden (939).

Slutligen går det att konstatera att krig och erövringar har fått stort utrymme för vad som räknas som antik historia. Detta bygger på vedertagen syn på historia där det oftast är de spektakulära krigen och liknande omvälvande händelser som prioriteras.

(94-) History of Europe

Att Europa fått en egen avdelning i historiedelen är så pass högt upp i hierarkin kan tyckas rätt naturligt med tanke på USA:s historiska band med Europa genom kolonialiseringen och de många invandrarna från denna region. Det är notervärt att de Brittiska öarna fått en egen sektion, men att samtidigt England och Wales fått ytterligare en sektion utöver detta. Att dessa två sektioner kommer högst upp i denna hierarki indikerar att den anglosaxiska världen prioriteras högt, vilket kan kopplas tillbaka till den syn på världen som Melvil Dewey fick lära sig på sitt college (se 3.1.2). På motsvarande sätt finns det anledning att tro att Östeuropa eller Skandinavien inte prioriteras lika högt eftersom de kommer betydligt mycket längre ner i hierarkin. Den mest intressanta delen är dock (949) *Other parts of Europe*, som precis som namnet indikerar behandlar de delar av Europa som inte speciellt brutits ut. Det är oftast av stor vikt att speciellt studera de delar som inte anses intressanta eftersom de, kanske klarare än något annat, ger en bild av vilken syn på världen ett system ger uttryck för. (949) är en bred sektion där Balkanländerna samsas med Grekland, Bulgarien, Luxemburg och den europeiska delen av Turkiet. Västeuropa prioriteras tveklöst i DDC, vilket återigen går att koppla till den världsbild som Melvil Dewey blev fostrad i på Ahmerst College. Det kan vara intressant att notera att både första världskriget (940.3) och (940.4) samt andra världskriget (940.5) hamnar här, oberoende av i vilken del av världen som själva slagen utspelade sig i. Detta går tvärt emot den annars rådande trenden inom DDC att placera verk om olika krig beroende på *var* de utspelar sig, snarare än vilka parter som är inkluderade.

(95-) History of Asia

Asien är som bekant en mycket stor landmassa och av den anledningen sammanförs stora landområden under varje sektion. Först kommer Kina med angränsande områden, där inkluderas också Korea och Mongoliet. Japan finns med som eget land vilket kan både bero på att det är ett stort land räknat till antal invånare samt dess geografi som en ögrupp, men också att landet på många sätt skiljer sig ordentligt från de omkringliggande länderna. Bland annat skiljer sig landet från övriga länder genom den tid av öppenhet mot västerländska influenser samt det faktum att det var ockuperat av USA efter andra världskrigets slut bidragande orsaker. Notervärt är att medier som behandlar Koreakriget, placeras under (951.904), Kina och avgränsande områden. På samma sätt hamnar medier om Vietnamkriget under (959.704), oavsett om fokus ligger på kriget i sig eller på soldaterna som deltog historier.

(96-) History of Africa

Denna avdelning lägger ett något större fokus på norra Afrika än på landmassorna söder om Sahara, bland annat nämns fler specifika länder i Nordafrika, så som Egypten tillsammans med Sudan. Egypten och Sudan har genom historien varit nära sammankopplade genom delvis det egyptiska styret i Sudan från 1820-talet fram till slutet av 1800-talet och sedan med det Anglo-egyptiska styret fram till 1956 (Holmberg & Holmerz, 2011). I Afrika söder om Sahara blir inga länder specifikt omnämnda, förutom Sydafrika som omnämns i en sektion som också innefattar andra länder i södra Afrika. Det finns som tre aspekter som troligen spelat i de bredare geografiska regionerna: för det första det faktum att Afrika är en väldigt stor kontinent, för det andra att de flesta länderna blev självständiga först efter andra världskriget och slutligen att USA kanske inte haft samma starka band med Afrika som med Latinamerika (se nedan).

(97-) History of North America

Att 97-till störst del handlar om USA är logiskt med tanke på att detta är landet som systemet är gjort för att fungera i. Som Benito poängterar ska ämnesområden där det finns mycket material få större plats än de där det finns mindre skrivet (se 2.2). Mexico har placerats som en notervärd del av Mellanamerika, vilket är ett område som innefattar Centralamerika, Mexico och Västindien. Mellanamerika kan också vara ett annat ord för Centralamerika som är ett mindre landområde där varken Västindien eller större delarna av Mexico ingår. Eftersom Mexico räknas hit får vi anta att det vidare begreppet avses. Även om detta sannolikt är ett resultat av att USA ska få mycket plats kan man ändå undra vad detta betyder för synen på Mexico. Kan det faktum att USA har en ganska komplicerad relation till Mexico påverka detta? Relationen har både varit komplicerad ur ett längre historiskt perspektiv, som två stater som tävlar om samma territorium, vilket tydligast kom till uttryck i det mexikanska kriget 1846-1848. De senaste decennierna har relationen knappast varit mindre komplicerad med "the war on drugs" samt den stora ström med immigranter som årligen kommer in i USA via den vidsträckta gränsen. Vi argumenterar inte för att detta skulle vara grund till ett medvetet förminskande av Mexicos betydelse genom att inte ge landet en egen sektion. Det är dock uppseendeväckande att USA:s grannland med över 100 miljoner invånare placerats på detta sätt.

USA hamnar efter Mellanamerika och har förutom en generell sektion dessutom blivit indelad i ytterligare sex olika sektioner som är geografiskt baserade, (974) till (979).

(973) United States

Nedan presenteras en tabell med decimaler till (973). Det går att lägga till ett nästan oändligt antal decimalkombinationer enligt standardtabellerna, men vi har valt att enbart ta med de som kommer upp när man går in på sektionerna i WebDewey eftersom dessa ges speciell vikt. Antalet siffror i decimaler som inkluderas i listan nedan kommer av den anledningen att variera. Vi kommer att mer detaljerat att redogöra för och analysera dessa underkategorier. Det går att få en mer detaljerad indelning för alla tidsperioder ifall man går djupare in i decimalerna, men vi har valt att inte inkludera dem här eftersom dessa inte gav något mervärde i analysen.

Tabell 2 - DDC sektion 973 - United States

973.01-973.09	Standard subdivisions
973.03	United States—encyclopedias
973.0431	German American
973.0451	Italian Americans
973.0468	Hispanic Americans (U.S.)
973.04924	Jews--United States
973.0495	Asian Americans
973.0496073	African Americans, . . .
973.0497	American native peoples-- United States, . .
973.099	Presidents-- United States-- collected biography...
973.1	Early history to 1607
973.2	Colonial period, 1607-1775
973.3	Periods of Revolution and Confederation, 1775-1789
973.4	Constitutional period, 1789-1809
973.5	1809-1845
973.6	1845-1861
973.7	Administration of Abraham Lincoln, 1861-1865 Civil War
973.8	Reconstruction period, 1865-1901
973.9	1901-

Källa: WebDewey 2011-04-11.

Först kommer decimalen (973.03) där encyklopedier om USA:s historia hamnar. Efter det kommer en synnerligen intressant del där olika, i brist på bättre begrepp, subnationella grupper² tas upp. Det finns alltid värderingar i vilka grupper som speciellt väljs att lyftas fram, här är det exempelvis notervärt att amerikaner från stora geografiska områden som Asien samt *Hispanic Americans* klumpas ihop medan två olika europeiska länder får en egen decimal. Samtidigt kan förekomsten av en tysk underkategori kopplas till att det tidigt fanns en större tysk befolkning i landet som under 1800-talet kämpade för att få undervisning på sitt språk i skolan (Huntington, 2004, s. 56, 60). *Hispanic Americans* innefattar människor från hela spansktalande världen, oavsett om de kommer från Chile eller Spanien. *Hispanics* är en etablerad term för den spansktalande delen av befolkningen och används säkerligen av den anledningen. *Asian Americans* behandlas som en kategori, istället för att till exempel skilja på *Chinese Americans* eller *Japanese Americans* och så vidare. Judar har fått en speciell decimal, vilket kan förklaras av deras särställning som folkgrupp som inte på samma sätt som de andra grupperna är kopplade till en geografisk plats. Judar som grupp är dels en religiös men också en etnisk grupp och 2009 fanns det cirka 6,5 miljoner judar i USA (US Census Bureau, 2011, s. 62). När det gäller indianerna poängteras diversiteten genom att plural används. Huntington poängterar i sin bok att det finns en stor skillnad mellan nybyggare och immigranter. Nybyggarna var främst de brittiska kolonistörerna som på 1600-talet åkte över till Amerika för att skapa nya samhällen tillsammans (Huntington, 2004, s.38). De förde med sig sitt protestantiska, anglosaxiska kulturarv och värderingar om samhälle, lagar och stat vilka blev tongivande för hur det amerikanska samhället kom att se ut (a.a., s.38-42). Denna grupp är kanske den mest avgörande för landet USA:s historia men nämns inte som grupp. Kan detta bero på att de ses som normen i sammanhanget, där alla andra grupper måste speciellt poängteras? En annan grupp som funnits i USA mycket länge är *African Americans* där många var, som vi sett i summeringen av landets historia, slavar fram till efter amerikanska inbördeskriget 1865. Reellt var deras rättigheter synnerligen begränsade både i norr och i söder långt in på 1960-talet när medborgarrättsrörelsen tog fart på allvar. Det faktum att *African Americans* fått en egen decimal kan nog förklaras med att dessa som grupp har en gemensam historia i USA, oavsett om denna grupp var homogen eller inte från början.

För att återgå till skillnaden på nybyggare och immigranter så är immigranter, till skillnad från nybyggare, en benämning på människor som individuellt eller familjevis slår sig ner i ett redan existerande samhälle (Huntington, 2004, s.39f). Dessa kan råka ut för kulturkrockar och måste kanske lära sig landets språk. För dessa grupper har det varit assimilation som varit gällande, för språk, kultur och delvis religion. Katolicism sågs länge på med misstänksamhet och de italienska immigranterna var en av de grupperna som påverkades av detta (a.a., s.92-98) vilket kanske kan förklara varför de fått en egen decimal. De grupper som inte ansågs kunna assimilera sig försökte man begränsa invandring för, exempelvis kineser och japaner (Huntington,

² Andra tänkbara benämningar är etniska grupper eller engelskans "race", som inte helt överensstämmer med svenskans ras. Vi föredrar att inte använda begreppet "ras" om människor, med anledning av de sammanhang som ordet används i historiskt. Etniska grupper är ett vidare begrepp, som på vissa sätt skulle passa bättre med tanke på att det betonar godtyckligheten i gruppindelningen (för en diskussion av begreppet etniska grupper och till viss del "ras", se Horowitz, 1985, s.41-54). Vi har valt att inte ta ställning till om de grupperingar som tas upp faktiskt är etniska grupper eller "raser", utan har därför valt benämningen subnationella grupper istället. Detta förkortas ibland till bara "grupper".

2004, s.56-7, 61). Det faktum att olika grupper tas upp kan sättas i förhållande till det ökade fokuset på subnationella grupper inom amerikansk identitetsbildning (a.a., s. 5-7, 109-138). Detta har blivit vanligare i och med att den andel av den amerikanska befolkningen som kommer från nybyggarna har minskat och en större del kommer nu från immigranter. Dessutom har Amerikas urbefolkning och svarta befolkning kämpat sig till rätten att ta plats. För första gången sen den stora tyska befolkningsgruppen på 1800-talet finns det i och med det ökade antalet spansktalande immigranter en grupp som utmanar engelskans monopol (a.a., s.60). Annars har USA varit ett enormt land med många olika befolkningsgrupper som alla talat samma språk, men de senaste årtionden har södra Kalifornien samt Miami bitvis blivit mycket präglade av de stora spansktalande invandrargrupperna. (a.a., s. 60, 247-256). Det kan säkert vara därför gruppen *Hispanic* fått en egen decimal; de är viktiga i sin roll som spansktalande, snarare än beroende på geografisk plats de kommer ifrån eftersom de utmanar engelskans dominans. Det är slutligen värt att poängtera att detta fokus på subnationella grupper troligen är en modernare utveckling, Melvil Dewey hade nog känt igen sig i tidsindelningen men varit främmande för att poängtera speciella grupper eftersom den västerländska, anglosaxiska världsbilden var helt naturlig för honom. Sammanfattningsvis har vi diskuterat de subnationella grupperna i samband med två företeelser: den amerikanska trossatsen och nya identitetsbildningar i ett Amerika som försöker komma ifrån sitt historiska arv.

Efter decimalerna om olika befolkningsgrupper kommer en underdecimal om samlingsbiografier över amerikanska presidenter (973.099). Istället för att placeras under biografier i (92-) hamnar amerikanska presidenter under USA:s historia. Detta skulle kunna tolkas som att amerikanska presidenter mer intimt ses som sammankopplade med historia än andra historiska personer. Lieven argumenterar för att många amerikaner faktiskt hyser stor tilltro till sina institutioner och verkligen tror på de ideal som ingår i den amerikanska trossatsen, kanske just för att detta är den minsta gemensamma nämnaren för den mångfasetterade amerikanska befolkningen (Lieven, 2004, s. 50-52). Av den anledningen är det förväntat att de amerikanska presidenterna, som representerar en lång demokratisk tradition, fått en egen underdecimal för samlade biografier. Därutöver går presidenternas betydelse i amerikansk historieskrivning tillbaka till 1880-talet när historia var ett nytt skolämne i de flesta staterna (Huntington, 2004, s. 124f). På historieelektionerna fick eleverna presenterat för sig en nationalistisk, angloamerikansk, version av historien där de bland annat fick lära sig att respektera de ärorika presidenterna (a.a., 124f). Även om historieämnet inte lärs ut på riktigt samma öppet nationalistiska sätt i skolorna idag som för 50 år sen, är fortfarande mytbildningar viktiga. Lieven argumenterar för att det kanske är just dessa myter som håller ihop landet (Lieven, 2004, s.59-63). Därför ligger det helt i linje med vad man kunnat förvänta sig att presidenterna fått en egen underdecimal.

(973.1) till (973.9) är indelat efter historiska perioder, från det som kallas för tidig historia till nutida. Till tidig historia (973.1) räknas den innan 1607, vilket, som vi såg i den historiska genomgången, var det år som den första permanenta brittiska bosättningen Jamestown grundlades. Nästa period (973.2) kallas den koloniala perioden och pågår fram till 1776. Detta årtal sammanfaller med självständighetsförklaringen, vilket ses som början på den amerikanska nationen. Naturligtvis är detta ett viktigt år i den amerikanska historieskrivningen. Den tredje

perioden (973.3) pågår fram till 1789 vilken är en tidsepok som karaktäriseras av att landet konsoliderades som stat och kallas för *Periods of revolution and confederation*. Den fjärde perioden pågick mellan 1789-1809. Den femte perioden (973.5) har inte fått något speciellt namn, men pågår mellan 1809-1845. 1845 utmärkts inte i historien som ett år när några speciellt viktiga händelser sker, men kanske har man valt att dela här på grund av händelser som sker året efter då USA förklarar krig mot Mexico. Nästa period (973.6) pågår fram till det amerikanska inbördeskriget. Kommande period (973.7) är avgränsad till det amerikanska inbördeskriget under Abraham Lincolns regim. Nästa period (973.8) kallas *reconstruction period* och pågår fram till 1901. Den sista perioden (973.9) påbörjas 1901 och är pågående. Åren efter 1607 och fram till slutet av 1800-talet har fått mycket mer utrymme än nutida historia och riktigt gammal historia. Det var den period som landet USA som det ser ut idag kom till, vilket sannolikt är ett av skälen till att mest fokus lagts på denna period. Detta går att relatera till resonemanget vi fört ovan om den angloamerikanska normen, på samma sätt som angloamerikaner inte speciellt bryts ut som grupp, eftersom de implicit ses som det normala utgår de historiska avsnitten ifrån deras perspektiv och de tidsperioder som är viktiga för dem. En intressant tanke: ifall det varit den amerikanska ursprungsbefolkningens perspektiv på historia som varit rådande, hur skulle perioderna delats in då? Ett annat skäl är troligen att systemet skapades under 1870-talet och perioder som utspelar sig efter detta årtionde måste läggas till i efterhand. Det är dessutom betydligt mycket svårare att se helheten i ett något som ligger nära i tiden jämfört med något mer avlägset.

(974) till (979)

Samtliga sektioner från (974) till (979) inleds med decimaler för olika lokala indianstammar. Med tanke på att alla sektioner har liknande struktur kommer här endast ett exempel att presenteras i tabellformat. Det exempel vi kommer ta upp är nordöstra delarna av USA, men de andra sektionerna kommer även att diskuteras nedan.

Tabell 3 - sektion 974 - Northeastern United States (New England and Middle Atlantic states)

974.00497317	Shawnee Indians, . . .
974.0049734	Abenaki Indians, . . .
974.0049755	Iroquoian Indians
974.01	Northeastern States--early history to 1620
974.02	Northeastern States--1620-1776, . . .
974.03	Northeastern States--1776-1865, . . .
974.04	Northeastern States--1865-
974.1	Maine
974.2	New Hampshire
974.3	Vermont
974.4	Massachusetts
974.5	Rhode Island
974.6	Connecticut
974.7	New York

974.8	Pennsylvania
974.9	New Jersey

Källa: WebDewey 2011-04-11

Mellan (97-.01) och (97-.09) hamnar olika historiska perioder. De är tre eller fyra till antalet där den första är tidig historia fram till ett årtal då kolonisatorerna började komma i större skala. Detta årtal förskjuts därför desto längre åt väster regionen hamnar. Från 1620 i de nordöstra staterna (974) till 1799 längst i regionerna längst till väster, det vill säga (978) och (979). Detta sätt att dela in historiska perioder pekar både på ett eurocentriskt förhållningsätt men också till ett realistiskt förhållningsätt med tanke på att, som vi konstaterat i den historiska överblicken, landet förändrades mycket när de europeiska kolonisatorerna kom i större skala. Den andra tidsepoken pågår för *Northeasten States* (974) och *Southeastern States* (975) fram till 1776, vilket är året som brukar anses som startskottet för landet som en nation. En tolkning av den andra perioden är att den utspelar sig under tiden som de europeiska kolonisatorerna rotade sig ordentligt i områdena. För *South Central United States* (976) pågår den första perioden till 1700 och den andra fram till 1799. Detta ligger i linje med att kolonisatorerna kom senare till det området och rotade sig ordentligt där senare (se 3.1.1.). De delar av landet där européerna rotade sig senare har fått tre underkategorier istället för fyra. Mycket av det resonemang som fördes i avsnittet ovan går även att appliceras här. Precis som ovan bryts speciella grupper ut och den tidsperiod som det fokuseras mest på är i princip identiskt. För att undvika onödiga upprepningar kommer vi därför inte gå in djupare på de historiska perioderna här.

Mellan (97-.1) och (97-.9) hamnar alla enskilda stater och deras historia. Alla stater finns representerade förutom Hawaii som hamnar under (996.9). Ifall det finns färre än nio stater per sektion är inte alla decimaler använda men det finns inga stater som delar på en decimal, det enda tillfälle som bryter mot det är att huvudstaden Washington nämns i en parentes under *District of Columbia* (975.3). Det faktum att alla delstater fått en egen decimal kan tolkas som en praktisk indelning av ett stort land. Det kan också syftas tillbaka till att delstaterna länge var av större vikt för befolkningen än federationen, mellan självständighetsförklaringen 1776 och slutet av det amerikanska inbördeskriget 1865 är det tveksamt om USA var ett land, då många identifierade sig mer med sin delstat (Huntington, 2004, s.114). För att ta ett exempel refererade Thomas Jefferson (president 1801-1809) ofta till delstaten Virginia som sin nation, även om han samtidigt kallade Frankrike och Amerika för nationer som hade existensberättigande utöver sitt statsklick (Huntington, 2004, s.114). Inbördeskriget gjorde paradoxalt nog Amerika till ett land, kanske just eftersom de fick en gemensam historia, även om såren som kriget orsakade tog långt tid att läka (och det är diskutabelt om de helt har läkts ännu). I det här sammanhanget är det viktigt att tänka på att Melvil Dewey började arbeta på DDC 1873, bara åtta år efter att inbördeskriget tagit slut (se 3.1.2.). Delstaternas enskilda historia är säkerligen mycket viktig för befolkningen även idag med tanke på vilket stort land USA är men i det USA som Dewey konstruerade DDC för var säkerligen delstaterna av ännu större vikt.

(98-) History of South America

Avdelningen är precis som de flesta andra här uppdelade efter länder. De flesta länder har en egen sektion eller delar en tillsammans med ett annat, nära lokaliserat land.

Surinam och Guyana är undantag och placeras under Guyana (988). Surinam blev självständigt 1975 vilket är betydligt mycket senare än de flesta andra sydamerikanska länder och det är dessutom ett till ytan litet land och Guyana är idag en del av Frankrike. Ovanligt många länder nämns speciellt i denna avdelning, vilket säkert kan förklaras av att det finns rätt få länder men också med att Sydamerikas länder blev självständiga från sina kolonialmakter förhållandevis tidigt, de flesta under 1810- eller 1820-talet. USA har länge haft ett speciellt förhållande med Latinamerika och haft en benägenhet att intervensera i enskilda staters politik bland annat genom att iscensätta statskupper (Eriksson, 2006, s. 64).

(99-) History of Other Areas

Australien, Nya Zeeland, Nya Guinea, Arktis, Antarktis samt utomjordiska världar är samtliga placerade under *Other Areas* hopsamlat under en avdelning (99-). Denna avdelning är uppenbarligen en övrigt-kategori där allt som inte passerat in på övriga avdelningar placeras. Det faktum att stora länder som Australien och Nya Zeeland placeras här indikerar att de inte är speciellt prioriterade. Dock är det värt att tänka på i detta sammanhang att USA inte heller hamnade högt upp i systemet. Australien är ett av de få länder som har slagits på samma sida som USA i alla krig de varit med i sen första världskriget då Australien liksom Nya Zeeland skrev på ANZUS-avtalet (Wikipedia, 2011a). Nya Zeeland har liksom Australien slagits vid samma sida i de flesta konflikter sen första världskriget, men förutom detta verkar inga av länderna ha en speciellt stark relation till USA (Wikipedia, 2011d). Hawaii hamnar på *Other parts of Pacific* (996.9). Det kan vara värt att notera här att Hawaii blev amerikansk territorium först i slutet av 1800-talet och en delstat 1959.

Sammanfattning

Där är främst fem genomgående teman i DDC där den första är det faktum att historia kommer sist i DDC, som (9--). Detta kan indikera att historia kanske inte är ett prioriterat ämne. Denna tes stärks av att den generella kategorin, resor och geografi samt biografier placerats innan allmän historia.

Den andra aspekten är att den generella principen för organisering av den allmänna historien är främst geografisk. Först efter det organiseras det enligt tidsperioder eller speciella grupper, med undantag för (93-) som först delas efter historisk period och sedan geografiskt område. Den tredje återkommande företeelsen är en benägenhet i systemet att ha övrigt-kategorier. Dessa finns bland annat i Europas historia där *Other parts of Europe* innefattar en stor del av kontinentens länder. Andra exempel är *Other parts of Ancient world* (939) eller det notoriska *History of Other Areas* (99-). Det fjärde temat är de långa namnen på kategorierna, vilket blir mer framträdande desto längre ner i ämnesträden man kommer då ämnena blir allt mer specifika. Ett tydligt exempel är *Geography of and travel in other parts of world and on extraterrestrial worlds Geography of and travel in Pacific Ocean islands* (919) och ett annat exempel är *Europe north and west of Italian Peninsula to ca. 499* (936). Den femte aspekten som är genomgående i systemet är en viss dominans av en anglosaxisk världsbild. Detta är på de flesta ställen inte övertydligt men är tydligt när Europas historia behandlas och brittiska öarna får en sektion förutom samt England och Wales en.

4.2 NDC

Tabell 4 – NDC huvudklass (2--) History

200	General history	228	Arab states -->227.1/.8
201	Historical science	229	Asiatic Russia
202	Auxiliary sciences of history	230	General history of Europe History of the Western World
203	Reference books	231	Ancient Greece
204	Essays and lectures Criticism/Critique collection	232	Ancient Rome
205	Serial publications	233	United Kingdom
206	Organizations	234	Germany. Central Europe
207	Study and teaching	235	France
208	Collected works. Collections	236	Spain España
209	World history Cultural history	237	Italy
210	General history of Nippon	238	Russia. USSR. CIS
211	Hokkaidô	239	Balkan States
212	Tôhoku	240	General history of Africa
213	Kantô	241	North Africa
214	Hokuriku	242	Egypt
215	Chûbu	243	Barbary States
216	Kinki	244	West Africa
217	Chûgoku	245	East Africa
218	Shikoku	246	--
219	Kyûshû	247	--
220	General history of Asia Oriental history	248	South Africa
221	Korea	249	Islands of Indian Ocean Indian Ocean's African archipelago
222	China	250	General History of North America
223	Southeast Asia	251	Canada
224	Indonesia	252	--
225	India	253	United States of America
226	Southwest Asia. Middle East -- >227	254	--
227	Southwest Asia. Middle East	255	Latin America

256	Mexico	278	North pole. Arctic regions
257	Central America	279	South pole. Antarctic regions
258	--	280	General biography
259	West Indies. (Antilles) West Indian archipelago	281	Nippon
260	General history of South America	282	Asia
261	(Northern South America) Northern countries, Carribbean coast states	283	Europe
262	Brazil	284	Africa
263	Paraguay	285	North America
264	Uruguay	286	South America
265	Argentina	287	Oceania. Polar regions
266	Chile	288	Genealogy. Family history. Imperial household
267	Bolivia	289	Individual biography
268	Peru	290	General geography. Description and travel. topography
269	--	291	Nippon
270	General history of Oceania. General history of Polar regions	292	Asia
271	Australia	293	Europe
272	New Zealand	294	Africa
273	Melanesia	295	North America
274	Micronesia	296	South America
275	Polynesia	297	Oceania. Polar regions
276	Hawaii	298	--
277	Polar regions	299	Oceans. Sea

Utmarkerad text är icke-officiell översättning och text inom parentes är text som inte var med i de exakta orden i den icke-officiella översättningen.

Källa: Cyber Librarian. NDC 9:e upplagan.

NDC har inspirerats av DDC och bland annat helt adopterat dess hierarkiska uppbyggnad med tio huvudklasser och under dessa vidare avdelningar som förgrenar sig ner. Precis som i DDC finns det tre sätt att dela in historia i där det första är ämnesområde, som *Historical science* och *Reference books*. Det andra sättet är efter tidsperiod som också finns i NDC även om det är marginellt med bara två sektioner, *Ancient Greece* (231) och *Ancient Rome* (232) och slutligen efter geografiskt område, vilket är det dominerande tillvägagångssättet. Även de delar av systemet som behandlar biografier (28-) är tydligt indelat geografiskt liksom geografi (29-), dock kan det falla sig lite mer naturligt på detta område.

När NDC utvecklades fanns det redan flera system i omlopp och i skapandet av NDC drogs inspirationen från flera av dessa men i slutändan var det DDC:s struktur och uppbyggnad som blev grunden för det japanska systemet. Det fanns även möjlighet att göra ett eget system såsom Sverige gjorde ett par år tidigare med SAB:s första upplaga 1921 (Hansson, 1999, s.123) och Indien något senare med Colon Classification år 1933 (Rowley & Farrow, 2000, s.238f). Japan har alltid varit ett land som har tagit till sig idéer utifrån och anpassat och gjort dessa till sina egna (se 3.2.1). De gjorde så långt tillbaka med religion och stadsskick och närmare i tiden var det kunskap och utveckling de tog till sig men anpassade till sitt land. Denna tradition av att ta till sig idéer utifrån resulterade i att det säkert föll sig naturligt att göra så även här. USA var dessutom ett av de ledande länderna inom biblioteksverksamhet och inspirerade inte bara Japan utan även till exempel Sverige och Danmark (Hansson, 1999, s.98-99). Utöver detta kan den hierarkiska uppbyggnaden ha varit något som tilltalat då Japan har, och länge har haft, ett tydligt hierarkiskt samhälle. Den konfucianistiska etiken och idealen utgår från en allmän uppfattning att universum är naturligt hierarkiskt och att människor i grunden är ojämlika. Det var ett praktiskt sätt för de styrande att behålla makten och är en lära som lever starkt i Japan in i modern tid. (Reader, Andreasen & Sefánsson, 1993, s.39) I ombyggnaden av systemet har det skalats av mycket jämfört med DDC. Sektionerna har oftast bara ett namn, ett mycket kortare namn, och där finns flera tomma sektioner. Sakaiya Taichi beskriver i sin bok *What is Japan?* en enkelhetens kultur som genomsyrar landet och dyker upp i till exempel byggnadsteknik, dans och poesi (Sakaiya, 1993, s.180-181). Denna enkelhet syns även i NDC som är ett avskalat system. Till exempel har kategorin (DDC 906) *Organizations and management of history* i NDC enbart namnet *Organizations* och i DDC har många kategorier långa namn som *Geography of and travel in Africa* där NDC enbart benämner det *Africa* och ser det föregående som självklart då det är placerat i avdelningen *General geography, Description and travel*. I vissa fall kan det dock ställa till problem då sektioner inte adekvat beskriver innehållet: detta kommer att diskuteras mer senare.

Huvudklasserna har bytt plats och namn i NDC jämfört med DDC: bland annat är (9--) inte historia i NDC utan den återfinns på (2--). Kanske tyder denna placering på historiens viktiga roll i det japanska samhället? Japan är ett land med en levande historia, befolkningen utövar fortfarande sin urreligion, Shintoism, som kan jämföras med asatron eller de gamla grekiska gudarna vilka alla dött ut till förmån för andra religioner. De allra flesta japaner bekänner sig till både Shintoism och Buddhism och har inga problem med att kombinera dessa: de har shintoistiska bröllop och buddistiska begravningar, besöker shintoistiska helgedomar för att hälsa gudarna på nyår och buddistiska tempel för att hedra de döda på de dödas festival (Sakaiya, 1993, s.104). Utöver den levande religiösa historien finns även andra historiska element levande i dagens Japan. I den gamla huvudstaden Kyoto går maiko³ fortfarande på gatorna och där finns stora kvarter med hus som ser ut att vara plockade ur det förflutna och satta i vår tid. Historiska tv-serier och filmer går ständigt på tv och följer gärna någon känd historisk person. De tre mest kända fältherrarna i Japans historia, Oda Nobunaga, Toyotomi Hideyoshi och Tokugawa Ieyasu, kunde ända in

³ Kvinnor som tränar för att bli geishor

på 1990-talet användas i arbetsintervjuer för att ta reda på de sökandes personlighet (Ottoson & Ekholm, 2007, s.112). De tre är kända för att ha hanterat samma situationer på vitt skilda sätt och att inkludera dem på detta sätt vittnar om att det räknades som allmän kunskap att känna till dessa fältherrar så långt som till vilken personlighet de hade. Historia är onekligen levande även i dagens Japan och detta syns, medvetet eller omedvetet, i valet att flytta upp historia från plats tio till plats tre i NDC.

Övergripande:

Förutom ovan nämna undantag är huvudklassen (2--) i NDC helt uppdelad efter länder och regioner. Inte helt oväntat tar Japan stor plats i systemet och även länder de haft omfattande relationer med, som Kina och Korea är representerade. När det gäller resten av världen finns starka tendenser att välja ut de länder som har störst befolkningmängd och inkludera dessa. På det stora hela tar systemet utgångspunkt i Japan och sveper sedan över världen vidare till Asien, Europa och Afrika för att vidare ta sig över Atlanten till Nord- och Sydamerika och avslutningsvis kommer Oceanien och Polarregionerna vilket även inkluderar Australien och Nya Zeeland. Generellt sett är länderna och regionerna inom varje avdelning ordnade från norr till söder och väst till öst, med ett par undantag som kommer tas upp i de aktuella avdelningarna

Vi har haft möjlighet att titta djupare in i avdelningarna som behandlar Japan och länders placering i Asien och Europa vilket innebär att dessa kommer diskuteras mer utförligt och delvis stå som mall för diskussionerna på de andra avdelningarna

Översättning: Vi har valt att utgå från den officiella översättningen av systemet men kontrollerade riktigheten i denna genom en jämförelse med den japanska versionen på samma sida som vi tagit den engelska versionen ifrån. Detta resulterade i en del skillnader som är markerade i tabellen ovan med lila. Till översättning har vi använt ett onlineverktyg i form av en japansk-engelsk ordlista som finns som add-on till Firefox.

(20-) General history

Här samlas generell historia och forskning om historia. Även material om organisationer och forskningsdiscipliner relaterade till historievetenskap finns här. Vad man kan utläsa från detta är bland annat vikten som läggs vid utbildning. Nästan hälften av sektionerna handlar om ämnet historia som en vetenskap och ett studieområde samt ämnen som relaterar till undervisning. Japan har länge varit ett land som har värderat utbildning högt. När Perry⁴ kom och krävde landets öppnande i mitten på 1800-talet svarade Japan med att utbilda sig på alla områden som gick för att kunna utvecklas. Redan innan detta var stora delar av landet läs och skrivkunniga och många sysslolösa samurajer drev lokala skolor dit byns befolkning kunde komma och utbilda sig. Innan landets öppnande hade även importerandet av icke-religiösa texter tillåtits så en del av den västerländska kunskapen var redan i cirkulation (se 3.2.1) och med tanke på detta är det naturligt att just undervisning tar stor plats här.

⁴ Amerikanen som kom och krävde Japans öppnande

En annan intressant sak som kom upp i vår egen komplimenterande översättning är att utöver *World history* inkluderas även *Cultural history*. Kulturen har varit viktig i Japans historia och det är en av aspekterna landet är känt för. I perioder har kulturella företeelser så som teceremonin och ikebana⁵ utvecklats och förfinats till ritualliknande fenomen som fortfarande är levande idag. Kulturen har använts som ett verktyg för att hålla landet samman i perioder och i den omvälvande perioden efter landets öppnande var slagordet ”Japansk etik, västerländsk teknik” (Ottosson & Ekholm, 2007, s.208).

(21-) General history of Nippon

Naturligt för ett system som utgår från Japan placeras Japans historia först. Det faktum att avdelningen som behandlar Japans historia är uppdelad i geografiska områden är intressant. Det visar antingen på ett sätt att associera historia till platsen det skedde på snarare än tiden eller så är det ett sätt att behålla konformiteten i systemet. Nedan kommer vi dock se att den generella historien placerad just här, på generell historia, och sektion (211) till (219) behandlar lokalhistoria.

Det första som märks när man tittar på decimalerna för Japan jämfört med de för andra länder är att Japans historia är mycket mer utförligt beskriven och indelningsbar. Nio sidor totalt spänner decimalerna i den tryckta upplagan, jämfört med till exempel Storbritannien som sammanlagt breder ut sig över en sida. Detta är dock naturligt då det är ett system explicit gjort för Japan.

Nedan kommer ett urval av dessa decimaler att presenteras i omgångar, för en komplett lista se Bilaga 3.

Tabell 5 - NDC (210.0-)

210.02	Studiehjälp för historia
210.09	Seder och bruk vid hovet och i militära hushåll. Riter och traditioner, se 288.4, 322.1, 385/386

Källa: *Japan Library Association, 1995, s.78*

Här ser vi igen att studier får ta plats i systemet. I vidare indelning finns här bland annat ämnen som har med arkeologi att göra, dock inte utgrävningar som hamnar på området där de sker, samt läran om inskriptioner och antika skrifter.

Seder och bruk vid hovet har även det fått speciell uppmärksamhet. Här samlas allt som har med kejsarens kläder, mat och dyl., kejsarinnor och hovdamer, abdikeringar och tronupphöjelser, nyårsfirande och nyårshälsningar med mera. Kejsaren är enligt japansk tro ättling till gudar och har alltid hedrats i historien, även om de i långa perioder varken haft pengar eller makt så har kejsarfamiljen vördats på grund av dess förmodade gudomlighet. Kejsaren har, när de bedömts som obekväma, snarare förvisats än avlägsnats på annat sätt (se 3.2.1). Efter Meiji-restaurationen fick kejsarfamiljen ett stort uppsving och dess betydelse för landet ökade. NDC skapades strax efter Meiji-periodens slut i en tidsperiod då kejsarens ställning var stark och här finner vi ett uttryck för intresset för kejsarfamiljens historia.

⁵ Traditionellt japanskt blomsterarrangemang

Tabell 6 - NDC (210.1-)

210.1	Allmän historia
210.12	Kulturhistoria
210.17	Katastrofhistoria
210.18	”Utländska fördrag och förhandlingar”-historia
210.19	Krigshistoria

Källa: *Japan Library Association, 1995, s.79*

(201.1) är allmän historia med några intressanta underdecimaler. Vi ser igen närvaron av kulturhistoria som även dök i den alternativa översättningen av (20-) sektionerna. Det går inte att förneka kulturens närvaro i Japan, både historiskt och fortsatt in i modern tid.

Katastrofhistoria är en intressant decimal men med tanke på Japans placering i skarven där tre tektoniska plattor möts kan ett syfte med decimalen utrönas. Naturkatastrofer i form av exempelvis jordbävningar och tsunamis är ett faktum men de drabbas även av tyfoner, översvämningar, vulkanutbrott och jordskred. Kort sagt är naturkatastrofer en del av livet i Japan och har skett genom landets historia. Ett land med en annan placering hade antagligen inte låtit katastrofers historia samlas under en gemensam rubrik men här där katastrofernas närvaro är så påtaglig har behovet infunnit sig. Genomgående i systemet benämns olika jordbävningar med specifik placering.

Decimal (210.18) tar upp ett ämne som diskuterats tidigare (se 3.2.1) angående de många ojämnliska fördrag som Japan ingick i efter den tvingade öppningen av landet. Det dröjde många år innan Japan stod på jämlik nivå med resten av världen och detta är en del av deras historia som även representeras i NDC.

(210.19), krigshistoria, är intressant i sammanhanget eftersom den placeras sist i denna grupp, efter kulturhistoria, katastrofhistoria och historia om de ojämnliska fördragen. Innebär detta att i Japans historia har allt detta varit viktigare än krig? Möjligen är det så, Japan är ett av de länder i världen som har haft den längsta sammanhängande fredsperioden. I över 200 år varade freden innan landets öppnande och inbördeskrig avslutade den (se 3.2.1). På det stora hela är Japans historia snarare präglad av intriger och skuggstyre än öppna revolutioner och krig, även om dessa självklart också förekom.

Tabell 7 - NDC (210.2-) - (210.5-)

210.2	Den primitiva perioden
210.3	Antiken 400 – 1192
210.33	Asaka-perioden 592-645 Kejsar Suiko, Prins Shotoku
210.4	Medeltiden 1192-1600
210.43	Mongolinvasionen: Bunei-Kouan kriget.
210.49	Invasionen av Korea: Bunroku-kriget 1592-93, Keichou-kriget 1597-98
210.5	Modern tid 1600-1868

210.58	Slutet av Edo 1830-1868. Slutet av shogunatet. Perrys ankomst 1853 Anseijordbävningen 1854, 1855

Källa: Japan Library Association, 1995, s.79-80

Den japanska uppdelningen av tidsperioder är inte, som är vanligt i europeisk historia, kopplad starkt till krig utan till landets styre. Runt år 400 fick Japan sitt skriftsystem vilket kan förklara brytpunkten här mellan den primitiva perioden och antiken. Antikens slut och medeltidens början sammanfaller med Kamakurashogunatets bildande 1192. År 1600 stod slaget vid Sekigahara som banade väg för Tokugawa Ieyasu att komma till makten.

Under antiken nämns Kejsarinnan Suiko och Prins Shotoku specifikt vid namn. Suiko var den första kvinnliga regenten i Östasien och blev regent i en omtumlande period. Soga-klanen ville under denna period utmanövrera stadsreligionen Shinto till förmån för Buddhismen men Prins Shotoku lyckades genom ett taktiskt genidrag göra de tre stora ideologierna Shintoism, Buddhism och konfucianism förenbara. Ända sen dess har de två religionerna, och konfucianism som etiska regler, existerat i harmoni i Japan. Då inledes den japanska traditionen att selektivt importera det de fann nödvändigt från utländska kulturer och anpassa detta till sina villkor (Sakaiya, 1993, s.112-116). Detta kommer till uttryck inte minst i systemet som vi nu håller på att analysera.

Mongolinvasionen och invasionen av Korea nämns specifikt under medeltiden. Mongolerna är det enda folk som någonsin gjort ett seriöst försök att invadera Japan. De besegrades dock av dåligt väder vilket gav upphov till det kända uttrycket kamikaze, som bokstavligen betyder gudavindar, vilket var japanernas namn på det gudasända väder som hjälpte dem besegra mongolerna.

I den första av decimalerna som behandlar modern tid läggs vikt vid bland annat att shogunatet tar slut och att Perry anländer i Japan. Att shogunatet nämns här är intressant eftersom det är första gången de nämner shogunerna i systemet. Kejsarna är genomgående nämnda under sina respektive perioder trots att de under stora perioder inte haft något politisk makt eller varit inblandade i styrandet av landet. Shoguner och daimyo och andra viktiga personer som styr land och influerat dess historia är inte omnämnda. Detta är speciellt intressant eftersom Japans historia är centrerad kring starka ledare och regenter, vilket syns tydligt i den historiska genomgången (se 3.2.1). De reella makthavarna har valts bort till förmån för kejsare med ceremoniel makt. NDC är tillverkat efter Meijirestaurationen då kejsaren återigen blev en viktig frontfigur, om än inte innehavare av någon betydande politisk makt, och då har det möjligen fallit sig naturligt att ge kejsarna stor plats i system. Ända sedan Meijirestaurationen har perioderna fått namn efter den styrande kejsaren och det är på det sättet de skriver årtal, exempelvis Showa 12 är det 12e året i Showaperioden. Längre bak i tiden är perioderna döpta efter exempelvis vilken stad som var huvudstad för tillfället eller vilken viktig familj som skuggstyrde kejsaren men ingen specifik person omnämns vid namn.

Tabell 8 - NDC (210.6-) - (210.7-)

210.6	Modern tid 1868-. Meiji-perioden 1868-1912
210.61	Meiji-restaurationen Återlämnandet av mark och makt till kejsaren 1869
210.62	Samurajfamiljernas uppror och Taiwanexpeditionen 1873-77
210.621	Policyn för det militära övertagandet av Korea.
210.65	Tiden kring Sino-japanska kriget 1892-98.
210.66	Tiden kring Boxarupproret 1898-1902.
210.67	Tiden kring Rysk-japanska kriget 1902-08. Japansk-engelska alliansen 1902.
210.68	Tiden kring annekteringen av Korea 1908-12.
210.69	Taisho-perioden 1912-26. Tysk-japanska kriget 1914, Sibirien-posteringen 1918-22, Kantou-jordbävningen 1923.
210.7	Showa och Heisei-perioderna 1927-
210.74	Andra Sino-japanska kriget 1937-45.
210.75	Stilla havs-kriget 1941-45. Se även 209.74
210.76	Efter Stilla havs-kriget 1945-

Källa: Japan Library Association, 1995, s.80-81

Den period som tog sin början 1868 inleds med Meiji-restaurationen och inbördeskriget som vanns av sidan som ville återinföra kejsaren som Japans ledare och det som kallas modern tid började då och pågår fortfarande. Inbördeskriget inledde det stadsskick som är rådande även idag och det är en händelse som naturligt kan ha inlett ett nytt kapitel i klassifikationssagan.

(210.261), policyn för det militära övertagandet av Korea, är en intressant benämning på de handelsavtal som Japan påtvingade Korea under denna tid. De använde sin växande militära makt för att utsätta Korea för samma sak som de ett par år tidigare blivit utsatta för från amerikanerna (Rosén, 2011). Det är intressant att denna händelse placeras på Japan snarare än på Korea som är det påverkade landet.

Decimalerna (210.65) till (210.68) handlar också om händelser som inte utspelar sig i Japan men där landet är inblandat. Här märks tydligt Japans växande militära styrkor då de är inblandade i mycket stridigheter. (210.69) och (210.7) behandlar rent praktiskt första- och andra världskriget men benämningarna är annorlunda. De delar av kriget som Japan varit inblandade i inkluderas trots att de inte utspelar sig på japansk mark. Detta verkar vara ett tema i delen där Japans egen historia behandlas, att allt som relaterar till dem och som de varit inblandade i ska inkluderas här, även om det inte skett i Japan. Den sista decimalen på Japans historia behandlar den allra närmaste historien från 1945 och framåt. Det är en stor period men kanske är det så att tid som är nära inpå oss är svår att se som historia och därför tar den inte stor plats här.

Sektion (211) till (219) behandlar de olika regionerna i Japan mer utförligt. Denna sektion är starkt geografisk, under varje region finns decimaler för prefekturen och sedan nämns alla större städer i prefekturen. Kanske kan detta relateras till Masamichi

Sasakis undersökning om japaners nationella identitet. I sin undersökning kommer han fram till att en majoritet av den japanska befolkningen har sin geografiska tillhörighet i staden de bor i följt av Japan eller prefekturen de bor i på liknande nivåer (Sasaki, 2004, s.80). Detta kan vara en anledning till att lokalhistoria får så stor plats och att många städer nämns specifikt. Undantagen i dessa sektioner är att den japanska ursprungsbefolkningen placeras på Hokkaido (211) och att Hokuriku (214), som är en benämning på en samling prefektur i Chubu-regionen (215), får en egen sektion. Hokuriku har utvecklats relativt fristående från resten av Japan då massiva snöfall på vintern och begränsade möjligheter till hamnar har avskärmat dem. Det är ett industriellt utvecklat område med turbulenta floder som ger upphov till vattenkraft, olje- och gasproduktion och stora tillverkningsindustrier (Library of Congress Country Studies, 1994).

(22-) General history of Asia

Här ser vi tydligt vilka länder i Asien som Japan haft mest relationer med då Korea och Kina inleder avdelningen. Dessa två länder är de som Japan har haft allra mest kontakt med genom bland annat handel och religiöst och politiskt inflytande. Utöver detta finns även Indonesien och Indien med. Indonesien är ett av de länder i världen med störst befolkning (Central Intelligence Agency, 2011) vilket har troligen påverkat valet att inkludera det. Att Japan sedermera annekterade Indonesien under tre år från 1942 fram till andra världskrigets slut lägger ytterligare vikt vid landets betydelse för Japan och berättigar dess vidare existens i systemet. Även Indien är ett land med stor befolkning och ligger ännu högre upp på topplistan än Indonesien (Central Intelligence Agency, 2011). Utöver detta är Indiens relationer med Japan långtgående. Buddismen som Japan fick från Kina kom ursprungligen från Indien och Indiska munkar besökte Japan så tidigt som på 600-talet för att sprida religionen (Wikipedia, 2011b). År 1903 bildades den Japansk-Indiska föreningen som sedan dess har främjat relationen mellan de båda länderna (The Japan India Association, 2011). Till bakgrund av detta är valet att inkludera Indien logiskt.

Ryssland är uppdelat i en asiatisk del och en europeisk del och båda är intressanta och märkliga delar av det japanska systemet. Vid skapandet av NDC fanns inte Ryssland som vi känner det idag utan det var Sovjet. Med största sannolikhet har denna sektion tidigare varit asiatiska Sovjet och efter unionens fall fått ändra namn till Ryssland. Under *Asiatic Russia* hamnar alla forna sovjetstater som numera ligger i Asien såsom Uzbekistan, Kazakstan och Georgien. Ryssland har fått stå som namn på hela området trots att det refererar till ett specifikt land. Att regioner och länder förändras och byter namn är något man får räkna med, men valet att fortfarande klassa samma landområden dit trots att de inte faller under samma benämning längre är ett intressant sätt att hantera situationen. Det kan vara i syfte att samla historia om samma områden på samma sektion trots att ländernas gränser flyttas men det verkar opraktiskt, ur ett europeiskt perspektiv hade det inte fallit sig naturligt att leta efter böcker om Kazakstan under Ryssland. Kanske har uppdelningen efter geografiska områden och simpliciteten i systemet dragits så långt att den påverkar användbarheten. På många ställen i systemet har generella benämningar såsom *Southwest Asia* fått vara gällande för att samla en grupp länder på samma område, men här verkar samma samling av länder ske men under en sektion som får namnet på det största av länderna i gruppen. Efter vidare undersökning av den asiatiska avdelningen av (2--) huvudklassen upptäcktes att detta görs även på andra länder.

Under Kina finns Mongoliet och Tibet, under Indonesien hamnar Filippinerna och under Indien finns Pakistan, Bangladesh, Nepal, Bhutan, Sri Lanka och Maldiverna. Eisenstadt hävdar i sin artikel "The Japanese Historical Experience - Comparative and Analytical Dimensions" att det i Japan aldrig uppkommit någon stark distinktion mellan center och periferi och att delar av samhället inte beskrivs som autonoma utan alltid i relation till varandra (Eisenstadt, 1995, s.152). Kan det vara samma tankar som överförs till NDC? Länder existerar inte som autonoma entiteter utan alltid i relation till andra och då hamnar dessa länder tillsammans, så att till exempel Pakistan och Indien som har mycket gemensam historia samlas på samma sektion. Benämningen på sektionerna är dock fortfarande missvisande.

(23-) General history of Europe

Sektionerna i början av varje avdelning som kallas generell historia behandlar inte, som man kanske kunde tro, de länder som inte passar in på de namngivna sektionerna utan här finner man den delen av systemet som är tidsindelad och behandlar historia och ämnen som spänner över hela eller stora delar av kontinenten så som hundraåriga kriget. Dock hamnar inte första- och andra världskriget här. Om man tittar närmare på Europakategorin märker man dock ett problem med avsaknaden av en övrigt-sektion. Sektionerna som finns täcker inte hela Europa, sett från ett europeiskt perspektiv. Speciellt när man sitter i lilla Sverige undrar man var vi tar vägen. Lösningen här är densamma som vi såg i Asienavdelningen, nämligen att länder som relaterar till varandra hamnar tillsammans med under namnet på det mest befolkade av dem.

Under denna avdelning, Europas historia, finner man de enda tidsbegränsade sektionerna, nämligen antikens Grekland och antikens Rom. Möjligen är det en kvarleva från DDC, som har en hel avdelning för antik historia, eller är det ett sätt att leva upp till reglerna för klassifikationssystem som Miguel Benito har konstruerat (se 2.2) där ämnen med mycket litteratur ska ta större plats i systemet. Antikens Grekland och Rom är dessutom där den moderna värld som senare influerade Japan så mycket i sin utveckling tog sin början. Perioderna som omfattas är 500 f.Kr. till 476 e.Kr. för Grekland och 509 f.Kr. till 476 e.Kr. för Rom. 476 e.Kr. var, som tidigare nämnts, Västroms fall och därför är det logiskt att antikens Rom tar slut där. Antikens Grekland däremot sträckte sig inte så långt. Från ca 30 f.Kr. var Grekland en del av Romariket och inte ett eget rike (Blomqvist, 2011). Då borde historien från denna period hamna på *Ancient Rome* istället. Att sätta samma slutdatum för båda de antika perioderna är snarare en generalisering att antik tid tar slut vid medeltidens början.

Utöver antikens Grekland och Rom tillhör övriga sektioner Storbritannien, Tyskland och Centraleuropa, Frankrike, Spanien, Italien, den europeiska delen av Ryssland och Balkanländerna. Denna uppdelning kan tyckas väldigt märklig. Länder som Holland och Portugal som Japan haft mycket kontakt med är inte inkluderade medan Balkanländerna får en egen kategori trots att de inte påverkat Japan eller dess historia i någon omfattande utsträckning. De inkluderade länderna verkar, såsom tidigare setts i avdelningen om Asiens historia, vara valda på basis av störst befolkningsmängd och de länder som fått en egen sektion är i linje med detta de landen i Europa med störst befolkning. Undantaget är Ukraina som rankar högre än Spanien, men då systemet skapades var Ukraina en del av Sovjetunionen och inkluderades med största sannolikhet i den sektion som nu benämns *Russia. USSR. CIS*.

Efter de två sektioner som behandlar antiken kommer Storbritannien Här inkluderas även Irland som får en decimal efter Skottland, England, Wales, Isle of Man och Nordirland. I jämförelse tar Storbritannien mycket större plats i systemet då det först inleds med tidsepoker, krig och monarker som varit viktiga för dem för att sedan behandla de olika områdena i landet där till och med London får en egen omnämning under England. Avslutningsvis kommer Irland men helt utan någon extra information eller möjlighet att vidare dela in landets perioder eller regioner.

Nästa sektion heter Tyskland och Centraleuropa. Här ingår Schweiz, Österrike, Liechtenstein, Ungern, Tjeckien, Slovakien och Polen. Namnet här är mer talande än i de andra fallen då Centraleuropa kan syfta till mer än ett land men behandlingen av länderna följer samma mönster som hos Storbritannien. Decimaler som behandlar tidsperioder, styre och viktiga händelser är bara för Tyskland och resten av länderna får vars en decimal med vissa anteckningar som att Tjeckoslovakien hamnar på Tjeckien och Österrike-Ungern på Österrike. Efter detta kommer Frankrike som även det följer det nu bekanta mönstret. Det inleds med perioder, regenter och annat viktigt för Frankrike och avslutas med Monaco, Belgien, Luxemburg och Nederländerna.

När det gäller Nederländerna är situationen lite speciell. Som tidigare påpekats är det ett land som haft stora influenser på Japan och kan därmed väntas få ta plats i klassificeringssystemet men, en sökning på Holland i en japansk OPAC resulterar i massor med träffar men gott som allt är i relation till Japans och Asiens utveckling. De titlar man får upp träfflistan innehåller utöver Nederländerna även Asien eller Japan i sina namn och handlar om hur holländarna såg på Japan eller hur Asien har utvecklats med inflytande av Nederländerna. Enligt *first-of-two*-principen, som gäller även i NDC (ウイキペディア, 2011a), ska en bok, om den spänner över fler ämnen, placeras på det av dessa som kommer först. Eftersom Japan är det land som behandlas först i historiekategorin kommer alla böcker som handlar om Japan och något annat land att placeras där. Många av de böcker som dyker upp på sökningen handlar däremot inte alls om generell historia utan om utvecklingen av det utbildningssystem som finns i Nederländerna eller hur stadsskickat ser ut och hamnar då istället på till exempel *Social Sciences* eller *Industry*. I och med detta finns det inte mycket litteratur som hade hamnat på en egen sektion för Nederländernas historia om denna hade existerat. Den påverkan som Nederländerna har haft på Japans historia är mycket viktigare i Japan än Nederländernas egen historia och detta återspeglas i systemet.

Under Spanien placeras även Andorra och Portugal. Notervärt här är att Spaniens historia är mycket mindre detaljerat indelningsbar med decimaler jämfört med Storbritannien och Frankrike. Detta gäller även för Italien som inte heller har en utförligt behandlad historia representerad i systemet. Italien inkluderar även San Marino, Vatikanstaden och Malta.

Sektionen Ryssland i Europaavdelningen är lika oortodox som i den asiatiska avdelningen. Asiatiska Ryssland nämndes tidigare som en intressant sektion och även den europeiska delen besitter oväntade egenskaper. Att detta var Sovjet tidigare styrks ytterligare av att decimal .1 är europeiska Ryssland och efter det kommer Vitryssland, Ukraina, Moldavien, Estland, Lettland Litauen, Finland, Sverige, Norge, Danmark, Färöarna och Island. Vi finner här samma fenomen med att det forna Sovjetstaterna är placerade under Ryssland men även Skandinavien placeras här.

Till sektionen Balkanländerna hör Rumänien, Bulgarien, Albanien, Grekland och Jugoslavien. Jugoslavien i sin tur delats upp i Serbien, Montenegro, Makedonien, Bosnien-Hercegovina, Kroatien och Slovenien. Här finns, till skillnad från de andra sektionerna, ingen tidsindelning i början. Detta är troligen på grund av att sektionen syftar till ett geografiskt område snarare än ett specifikt land. Även om logiken med att döpa sektionerna efter enbart ett land är tveksam finns det en viss logik i de länder som samlats under samma rubrik. De har ofta haft djupgående relationer och ibland varit samma rike.

Ordningen på länderna här är tydligt geografisk från norr till söder och väst till öst. Ryssland kan tyckas lite felplacerad enligt dessa principer men om man tänker tillbaka på att det var Sovjet vid skapandet av systemet faller det sig lite mer naturligt. Inom kategorierna kan man även se en geografisk ordning även om den ibland är ordnad från syd till norr eller öst till väst istället.

(24-) General history of Afrika

Att Afrika inte varit en kontinent som figurerat starkt i Japan är uppenbart. Intressant är att Egypten står som enda land med en egen sektion, som även inkluderar Sudan. En möjlig faktor till detta är att Egypten länge haft befolkning och varit ett väl utvecklat land med en starkt levande historia. Detta kan bidra till att litteraturen som finns om Egypten överstiger mängden som finns om andra afrikanska länder vilket enligt Miguel Benito ska reflekteras i klassifikationssystemet (se 2.2). Världens första kända bibliotek fanns dessutom i Alexandria i Egypten, det går inte att frångå att en sådan faktor påverkar i utformandet av ett bibliotekssystem. Det faktum att Sudan hamnar som en decimal till Egypten kan bero på deras nära relationer (se 4.1 (96-)).

Även staterna kring Berberiet (Libyen, Tunisien, Algeriet, Marocko (och Kanarieöarna)) får en gemensam sektion medan resten delas in i Väst-, Öst- och Sydafrika. Förutom när det gäller Sudan är länders placering lite mer logisk här till följd av att sektionerna får sina namn från geografiska områden snarare än från specifika länder. Detta kan bero på att Afrikas länder blev självständiga förhållandevis sent och därför har regioner fallit sig mer naturligt i sektioneringen av Afrika.

Även här finner vi indelningen norr->syd väst->öst som figurerat tidigare. När det gäller sektionen *South Africa* är det svårt att veta säkert om det syftar till landet eller området då båda skrivs på samma sätt på japanska. I översättningen har de valt uttrycket *South Africa* och inte *Southern Africa* vilket hade varit tydligare om det var detta de syftade på, som det är nu är det omöjligt att veta.

(25-) General history of North America

Den tydliga uppdelningen gjord från norr till söder finns även här med början i Kanada och sedan vidare till USA och Latinamerika. Definitionen av Latinamerika är en ”sammanfattande historisk benämning på de länder i Syd- och Nordamerika som stått under inflytande från Spanien, Portugal eller Frankrike och där spanska, portugisiska eller franska är officiellt språk” (Lindholm, 2011) och innefattar nästan alla länder från Mexico och söderut till Sydamerika. De länder som inte inkluderas i Latinamerika är Belize och Jamaica i Centralamerika och Guyana och Surinam i Sydamerika. Latinamerika står som sektion i Nordamerika men sträcker sig fram till

(268) och innefattar därmed alla namngivna sektioner även i Sydamerika. Även de länder som enligt den tekniska specifikationen inte ingår i Latinamerika placeras under denna rubrik helt i enlighet med hur systemet har visat sig fungera tidigare.

Mexico är ett land som sedan tidigt figurerat i Japans världsmedvetande. Redan 1613 gjordes en studieresa till Mexico (Ottoson & Ekholm, 2007, s. 147) och landet var även ett av de första att ta tillbaka det ofördelaktiga handelsavtalet med Japan och skriva ett på lika villkor.

(26-) General history of South America

De sydamerikanska länder som får vara med som egna sektioner följer inte systemet om storleksordning efter invånare som är tydligt närvarande i till exempel avdelningarna om Europa och Asien. Brasilien, Argentina, Peru, Chile och Bolivia har alla många invånare men varken Paraguay eller Uruguay tar sig in på topp 100-listan (Central Intelligence Agency, 2011). Det gör däremot Colombia, Ecuador och Venezuela som alla har lämnats utanför. Vid djupare efterforskning kan andra möjliga orsaker dock skönjas. Alla de länder som har en egen plats i systemet har haft diplomatiska avtal med Japan sedan innan 1929, då NDC först publicerades. Av de länder som samlas i sektionen *Northern South America* hade Japan diplomatiska avtal med två av dem, Colombia och Ecuador (Ministry of Foreign Affairs of Japan, 2011). Anledningen till att något av dessa inte inkluderades, speciellt när där är en tom sektion, är svår att veta men båda länderna upplevde politiska oroligheter i slutet av 1920-talet vilket kan vara en påverkansfaktor. En annan faktor kan vara mönstret som dyker upp i NDC att samla ett geografiskt område under ett namn, i det här fallet *Northern South America*, snarare än att göra en övrigt-sektion som i DDC. Om till exempel Paraguay och Uruguay hade exkluderats till förmån för de befolkningsmässigt större Ecuador, Venezuela och Colombia hade inte alla icke-inkluderade stater kunnat samlas under en sektion med samma geografiska benämning utan flera hade behövt skapas.

(27-) General history of Oceania. General history of Polar Regions

Till skillnad från i DDC hamnar Australien och Nya Zeeland inte under avdelningen *Other Areas* utan samsas här tillsammans med olika öriken i Stilla havet. Det är intressant att Hawaii inte hamnar under USA trots att ön hör dit utan klassas här istället. Dock var inte Hawaii en officiell delstat vid skapandet av NDC utan ett amerikanskt territorium vilket kan ha påverkat synen på dess tillhörighet dit (se 4.1 (99-)).

(28-) General biography

Här samlas biografier ordnade efter världsdelar, med undantag av Japan som får en egen sektion och de två sista som behandlar släktforskning, familjehistoria och individuella biografier. Denna avdelning följer det genomgående mönstret i NDC och är uppdelat efter geografiska områden med undantag av nämnda sektioner. Avdelningen är inte direkt intressant för våra studier och kommer därför inte att behandlas närmare här.

(29-) General geography. Description and travel

Här hamnar reseberättelser sorterade efter det land som resan skedde till eller som på annat sätt beskrivs. Även här är det geografisk indelning som gäller. *Extraterrestrial*

worlds, som finns med i DDC, finns även här men hamnar här bland geografi och reseberättelser på (299.9), en decimal till (299) *Oceans, Sea*.

Sammanfattande

Övergripande kan man se en rad olika tendenser och mönster i det japanska klassificeringssystemet. Där är en klar prioritet för att inkludera länder med stor befolkning. Intressant är även att övrigt-klassen, som är standard för Dewey, genomgående exkluderas, detta har dock resulterat i intressanta konsekvenser. Länder representeras i NDC ofta av geografiska områden som sträcker sig utanför det nämnda landets gränser. Japan tar naturligt stor plats i systemet och inkluderar i sin egen historia händelser de varit involverade, även om dessa skett i andra länder än Japan.

4.3 Jämförelse mellan systemen

Nedan kommer vi ta upp de aspekter som vi anser vara av vikt för vår analys av syn på historia.

Generella övergripande likheter

En notervärd likhet mellan DDC och NDC är att historieavsnittet primärt delas upp efter världsdelar, förutom avdelningen för antik historia i DDC. Detta kan ses som en självklar indelning men vi behöver inte gå längre än till sagda avdelning om antiken för att se att det finns andra alternativ. En anledning till valet att dela upp efter världsdelar kan dock vara att tidsperioder skiljer sig åt i olika länder beroende på hur utvecklingen har sett ut. Indelning i tidsperioder kommer efter den geografiska indelningen, återigen med undantag för antik historia, vilket går runt ovannämnda problem då tidsindelningen kan skilja sig från land till land. En annan övergripande likhet mellan systemen är att båda har som norm att placera händelser på det landet där de utspelar sig, snarare än beroende på vilka parter som var involverade.

Generella övergripande skillnader

DDC och NDC är på många sätt mycket lika system och av den anledningen är det betydligt mycket enklare att fokusera på skillnaderna dem emellan. NDC inleds med Japan och går sedan vidare till Asien för att sedan ta ett varv runt jorden. DDC inleds med antik historia och fortsätter sedan med Europa som första världsdel. Detta kan troligen förklaras med Deweys eurocentriska utbildning som vi skriver om i 4.1 (94-). Efter Europa finns det inget direkt mönster i hur världsdelarna har placerats i DDC vad vi kan se. Vid jämförelse här blir det tydligt att NDC avses vara ett nationellt system medan DDC är avsett för att fungera internationellt. I NDC är det av den anledningen något tydligare vilka regioner som är viktiga för Japan.

I allmänhet är principen om geografisk uppdelning mer genomgående i NDC där även biografier delas in efter världsdelar, till skillnad från i DDC där denna avdelning är indelad efter ämnen. Däremot har mindre vikt lagts vid att specificera vad som menas med olika geografiska områden i NDC, exempelvis kan det knappast tas för självklart att skandinaviska länder hamnar under Ryssland medan det i DDC snarare uttrycks en annan ytterlighet med långa beskrivande namn på varje sektion. En annan skillnad mellan systemen är att det i DDC finns många övrigt-sektioner som *Other parts of Europe* (949) och självklart *History of Other Areas* (99-) medan detta i NDC löses

genom att placera ämnen under rubriker som inte relaterar att det är här de finns. Det finns dessutom många fler tomma sektioner i NDC än i DDC.

Biografier

Delen som handlar om biografier och dylikt, (92-) i DDC och (28-) i NDC, ger en intressant jämförelse. I DDC organiseras biografier baserat på ämnesområde som individen verkat i medan det i NDC först listas olika länder och regioner och sedan, precis i slutet finns en sektion med individuella biografier (NDC 289). Avdelningens relativa placering är intressant, då den hamnar långt upp i DDC och näst längst ner i NDC. En intressant aspekt är att samlade biografier om amerikanska presidenter hamnar under (DDC 973.099), således inte under biografier utan under USA:s historia. Japanska kejsare och liknande hamnar under Emperor of Japan (NDC 288.41), således under biografier.

Hur de behandlar sig själva

I NDC har Japans historia först delats in i en allmän del som innefattar hela landet och sedan i etablerade regioner från norr till söder. DDC har en liknande uppbyggnad så till vida att det först finns en sektion med hela USA:s historia, där denna delas in efter tidsperioder. Efter detta delas landet in i geografiska områden och därefter i historiska tidsperioder under varje region. I DDC placeras dessutom USA i en avdelning långt ner som även innefattar Kanada och Mexico, medan Japan i NDC har en egen avdelning till sitt förfogande.

I den periodiskt indelade historia som finns i DDC är det stort fokus på före och efter kolonialiseringen och det läggs stor vikt vid tidsperioden från 1600-talet till slutet av 1800-talet. Däremot har NDC mer generella indelningar som sträcker sig från stenåldern fram till modern tid. Det finns flera uppdelningar av historia som beskriver den mer detaljerat djupare in i hierarkin. Mest övergripande är stenåldern, antiken, medeltiden och två decimaler för modern tid och djupare ner finns perioder som fått namn från ledare, styrande familjer, städer och de senaste 150 åren efter kejsare. Inkluderat i Japans historia är även alla händelser som landet varit inblandat i, dessa återfinns dessutom på landet det utspelar sig i och om det är relevant även på andra länder som varit inblandade, vilket inte verkar förekomma i DDC. Där har istället händelser generellt placerats på länderna som de utspelar sig i. Intressant är dock att när det gäller världskrigen placeras till exempel amerikanska stridsvagnar och uniformer på sektioner relaterade till USA, dock inte historiedelen utan under samhällsvetenskap.

I DDC finns även uppdelning efter subnationella grupper såsom *Hispanic* och *African Americans* vilket i NDC är begränsat till deras urbefolkning som får ett omnämnande på *Hokkaido* där många av dem bor.

Afrika

Afrika är mer utförligt behandlat i DDC än i NDC. I DDC finns det en viss betoning på Nordafrika, vilket blir uppenbart i och med att flera länder speciellt nämns där till skillnad från Afrika söder om Sahara som delas in i större regioner. Under Afrika finns i NDC två tomma sektioner och många beskrivningar av övergripande geografiska områden, det enda land som speciellt omnämns är Egypten. Afrika är inte en kontinent som har påverkat Japan på något genomgående sätt medan i USA är

relationen till Afrika mycket tydligare. En icke oansenlig del av USA:s befolkning kommer ursprungligen från Afrika och kanske har USA starkare historiska band med Afrika eftersom båda kontinenterna delar erfarenheten av att ha varit europeiska kolonier.

Amerikanska kontinenten

Rent allmänt går det att konstatera att det i DDC nämns fler specifika länder i avdelningarna som behandlar Syd- och Nordamerika. Detta kan sannolikt vara ett resultat av att USA har haft starkare koppling till de andra länderna i kontinenten än Japan haft till dessa. I NDC har Mexico en egen sektion, medan Mexico i DDC placeras under Mellanamerika.

Asien

I en jämförelse syns det tydligt att Asien är en kontinent som Japan haft mer relation med än USA. Asien placeras högst upp i NDC, direkt efter Japan, och här finns även fler länder omnämnda än i DDC. I NDC är länder i stor utsträckning inkluderade baserat på befolkningsmängd och relation till Japan. I DDC ligger fokus främst på regioner, förutom Iran och Japan som får specifika omnämmande. Asien hamnar förvånansvärt högt upp i DDC men ordningen på världsdelarna verkar sporadisk efter Europa så om detta betyder något eller inte är svårt att säga.

Europa

I DDC placeras Europa tidigt och det finns en viss lutning mot Västeuropa. De Brittiska öarna hamnar också i fokus i DDC eftersom det både finns en sektion för England och Wales och där utöver en för de Brittiska öarna. I NDC nämns specifikt länder med stor befolkning i egna sektioner som Tyskland och Frankrike och länder som inte specifikt nämns hamnar i princip under närmaste granne. De grupperingar av länder som sker i NDC har viss relation till de grupperingar som finns i DDC då Spanien, Portugal och Andorra hamnar i samma sektion, i DDC kallas den *Iberian peninsula*, i NDC heter den bara Spanien men de inkluderade länderna är desamma. Detta mönster återkommer i flera av sektionerna i Europa. I DDC finns ett visst fokus på stora utvandraregioner, som Storbritannien och Skandinavien, medan urvalet i NDC främst verkar bero på befolkningsmängd.

Oceanien

Oceanien är placerad under avdelningen *History of Other Areas (99-)* i DDC som förutom Oceanien inkluderar polarregionerna samt utomjordiska världar. I NDC placeras Oceanien under avdelningen *General history of Oceania, General history of Polar regions (27-)*. Denna avdelning innefattar i princip samma regioner som *History of other areas* i DDC, förutom utomjordiska världar som placeras under *Geography and travel* och vidare under *Oceans and sea*. Hawaii placeras under (299.6) i DDC och under (276) i NDC. Denna ögrupp behandlas såldes fristående från övriga USA i båda klassifikationssystemen, vilket sannolikt, som nämnts ovan, är en konsekvens av att Hawaii först blev en delstat 1959.

Tabell 9 - Händelser och civilisationers placering i DDC och NDC

Händelser	DDC	NDC
Första världskriget	(940.3) History of Europe (940.4) för militärhistoria	(209.71) World History även (210.69) Japan (234.071) Tyskland Läget i länder under den tiden hamnar på det specifika landet
Andra världskriget	(940.53) History of Europe (940.54) för militärhistoria	(209.74) World History även (210.74/120.75) Japan (234.074) Tyskland Läget i länder under den tiden hamnar på det specifika landet
Vietnamkriget	(959.704) Southeast Asia	(223.107) Vietnam in Southeast Asia
Koreakriget	(951.904) China and adjacent areas	(221.07) Korea
Rysk-Japanska kriget	(952.03/1) Japan	(210.67) Japan
Amerikanska inbördeskriget	(973.3 22) (USA)	(253.06) United States of America
Mesopotamien	(935) Mesopotamia and Iranian Plateau	(227.3) Iraq in Southwest Asia, Middle East
Mayacivilisationen	(972.8/016) Middle America	(256.03) Mexico
Mesoamerika	(972/01) Middle America	(256) Mexico
Inka	(985/01) Peru	(268.04) Peru

Källa: WebDewey och NDC Finder 2011-04-20.

Tabellen ovan visar på olika händelser och civilisationers placering i DDC respektive NDC. Mest spännande är skillnaden som syns i placeringen av första- och andra världskriget. I DDC klassas de på Europa om det handlar om slagen medan de i NDC placeras på *World History*. I NDC finns även decimaler för krigen på det egna landets historia och på Tyskland, dock inte på Europa generellt som i DDC. Litteratur som behandlar ett specifikt lands förhållanden under krigen placeras i NDC på det aktuella landet och inte på *World History*.

5 Diskussion

I den här diskussionen återkopplar vi till uppsatsens frågeställningar, det vill säga vilken syn på historia som kommer till uttryck i NDC och DDC. Diskussionen kommer också att beröra skillnader och likheter mellan systemen samt försöka förklara varför de skiljer sig åt. Diskussionen har sin utgångspunkt i tendens och socialkonstruktivism, vilka står som bakgrund för vad diskussionen handlar om och hur den förs snarare än att de är explicit uttryckta i texten. Syftet med analysen och jämförelsen har varit att utröna vilken tendens som kan återfinnas i klassifikationssystemen och även att påvisa deras sociala konstruktion. Nedan kommer vi diskutera våra resultat i relation till frågeställningarna även om resultaten i mångt och mycket går in i varandra. Till exempel har vi valt att föra diskussionen om likheter och skillnader och deras orsaker under samma rubrik då detta föll sig naturligt.

Vilken syn på historia kommer till uttryck i Nippon Decimal Classification respektive Dewey Decimal Classification?

DDC har ett stort fokus på tiden runt kolonialiseringen och de närmaste drygt tvåhundra åren och ger perioden runt denna tid stor detaljrikedom och utförliga beskrivningar. Tiden före kolonialisering samt 1900-talet är en enda sektion utan vidare detaljerad beskrivning utan att behöva gå djupare in i systemet än vad som är nödvändigt för 1600- till 1800-talet. Således ses dessa århundraden som mer avgörande än de tidigare och senare. I jämförelse med detta är historien som den presenteras i NDC mer jämt fördelad med sektioner som spänner över större tidsperioder i början, då den detaljerade kännedomen är mindre, och mer detaljerat över de senaste 2000 åren. I NDC finns dessutom en genomgående policy att samla all historia de varit involverad i på sin egen historia, så som krig utkämpade i andra länder. I DDC däremot förekommer inte detta, Vietnamkriget tillhör Vietnam och första- och andra världskriget hör till Europa, det är inget som relateras till USA i DDC. I detta kan man tolka in mycket om ländernas relation till sin egen historia. En av dessa saker skulle vara att Japan, så som det presenteras i NDC, har en närmare relation till sin historia, även om det råkar röra sig om krig ses dessa som något som är del av landet. USA, så som det presenteras i DDC, har en mer distanserade syn på sin historia och de krig som landet varit involverat i: första- och andra världskriget men också Vietnamkriget och så vidare ses inte på samma sätt som "USA:s krig". Visserligen stämmer detta så till vida att USA inte startade något av dessa krig, men de har samtidigt minst sagt varit delaktiga. Oavsett om detta är ett medvetet eller omedvetet försök att distansera USA från de krig där landet deltagit blir detta de facto resultatet av systemets regler, så som *first-of-two* samt av att krig som första- och andra världskriget hamnar på decimaler under Europa. Dessutom medför *first-of-two* regeln i kombination med att historia är den sista avdelningen i DDC att böcker som handlar om till exempel historia och samhällsvetenskap kommer hamna på

samhällsvetenskap eftersom detta kommer före i systemet. Detta gäller för alla böcker som behandlar historia och ett annat ämne i lika stor utsträckning och visar ytterligare på USA:s relation till historia. När det gäller de tidigare diskuterade krigen kan faktumet att de inte utspelats på amerikanskt territorium säkert påverka USA i dess distansering från sina krig. Det är lättare att ignorera något som sker långt borta. Detta hade nödvändigtvis inte behövt vara fallet ifall en liknande princip som den i NDC hade följts där de krig som Japan deltagit i placeras på Japans historia, oavsett var de utspelas eller vem som startat det, men frekvent också på andra decimaler som *World history*.

Den närmaste historien som beskrivs i NDC är 1945 och framåt medan det i DDC går att finna mer samtida tidsindelningar, fast enbart om man går tillräckligt långt in i decimalerna. Frågan är dock hur mycket det finns skrivet om historia efter 2001? Kanske är det naturligt att inte ge vidare indelning till vår allra närmaste historia då det inte alltid är så att man ser det som historia när det ligger nära inpå. Böcker som skrivs om denna tid är ofta inte historiska till sin karaktär utan hamnar i ett klassifikationssystem snarare på samhällsvetenskap eller något annat ämne. Först i framtiden kommer dessa perioder att falla på plats i sitt historiska sammanhang och då kommer de viktiga händelserna att träda fram och bli representerade i de nya upplagorna av NDC och DDC. Detaljrikedomen gällande USA:s frigörelseperiod ses sannolikt inte som ett problem i nuläget då den fortfarande är en så pass nära och viktig del av deras historia. I framtiden kan detta dock komma att ändras och möjligtvis får den delen av USA:s historia ett annat utseende.

Vilka generella likheter och skillnader mellan klassifikationssystemen går att utläsa? Varför skiljer sig systemen åt?

Tidigare har vi beskrivit några generella likheter, så som hur båda systemen främst delar upp historieavsnittet i världsdelar, och skillnader som till exempel NDC:s avskalade design jämfört med DDC. Det är en sak att räkna upp skillnader och likheter och en annan att förstå sig på dem. Vad är den bakomliggande orsaken till de skillnader som går att finna och, kanske ännu mer spännande, vad beror likheterna på?

Nordamerikas behandling i de båda systemen är intressant av två anledningar: för det första med anledning av att kontinenten placeras betydligt mycket högre upp i NDC än i DDC. En anledning till detta kan vara att DDC var utformat för att vara ett internationellt system och därför inte ville lägga för mycket vikt på den nordamerikanska kontinenten. Den andra intressanta aspekten är att Mexico har en egen sektion i NDC men inte i DDC. Detta kan spegla USA:s något problematiska relation till sitt granland i söder, bland annat på grund av det Mexikanska kriget på 1820-talet. Det är ett intressant fall av hur kontext kring klassifikationssystemen visar sig i själva systemens utformning.

En annan skillnad mellan NDC och DDC går att finna i delarna som berör biografier. I DDC är huvudprincipen för biografier yrkesbaserad medan det i NDC är baserat på geografisk tillhörighet. Det säkerligen flera sätt att förklara detta där en skulle vara att i USA är du i första hand ditt yrke men i Japan är du först och främst japan och efter det tillhör du ett yrke. Detta är naturligtvis mer av en spekulation från vår sida, även om vi anser att det finns fog för att koppla denna organiseringsprincip till amerikansk

individualism och japansk konfucianism. Enligt ett individualistiskt förhållningsätt är det naturligt att fokusera mer på individens prestationer och där igenom yrkesutövning medan det i ett konfucianistiskt förhållningsätt kan förväntas falla sig mer rimligt att fokusera på andra faktorer som personens hemvist eller familj. Fallet med biografier är av vikt eftersom det indikerar att kulturella aspekter kan ha inverkan på klassifikationssystemets utformning. Denna inverkan behöver på intet sätt vara medveten från skaparen sida, som vi har konstaterat i det teoretiska ramverket är människan en social produkt och kunskap och verklighet är kontextberoende. Således tedde sig säkerligen dessa två sätt att organisera biografier lika naturliga i de olika kontexter deras grundare befann sig i. Det hade trots allt varit mer förvånande om vi inte kunnat finna några olikheter av dessa slag mellan DDC och NDC.

Europas behandling i systemen är intressant med anledning av att den får speciell behandling i båda systemen. Detta blir kanske mest uppenbart i DDC där det finns ett tydligt fokus på den europeiska kontinenten, då denna placeras först, och dessutom finns ett ännu tydligare fokus på Storbritannien som behandlas i två sektioner. Detta beror till stor del på Deweys världsbild och hans syfte att göra systemet universellt. För honom var Europa utgångspunkten och allt annat kom efter och detta var knappast något han var ensam om i den kontext och tidsperiod där han verkade. I NDC återfinns en del av de sektioner som härstammar från DDC i förhållande till vilka länder som behandlas under samma rubrik. Dock har rubrikerna i NDC döpts om till ett lands namn och behandlar detta utförligt och låter övriga länder i samma sektion behandlas som decimaler till det överordnade landet. Orsakerna till dessa val är svårt att veta med säkerhet men möjligtvis har länderna som valts ut setts som viktigare än de andra. Deras historia har setts som mer relevant att behandla i detalj. När det gäller namnen finns det i DDC en tendens att vilja täcka in allt i namnen på sektioner medan det i NDC är vanligare att ha korta namn på sektionerna. Delar av denna skillnad mellan systemen skulle kunna förklaras med hjälp av den kultur av enkelhet som råder i Japan främst gällande kulturyttringar som traditionell dans eller design som vi tidigare nämnt. Möjligen har detta smugit sig in även i NDC och långa beskrivande rubriker har bytts ut till förmån för kortare mer lättöverskådliga sådana. Förkärleken som finns i DDC för långa namn kan kanske förklaras av strävan att vara ett universellt system och då beskriva alla sektioner så utförligt att ingen aspekt som kan vara intressant för någon utelämnas.

En annan intressant aspekt som syns extra tydligt i Europaavdelningen är historiens gång under systemens levnadstid. Till exempel hamnar Slovakien under Tjeckien i NDC vilket tydligt visar på deras tidigare relationer, resterande länder på denna sektion har vars en decimal. I DDC hittar man en liknande lösning, även här har resterande länder varsin decimal medan Tjeckien och Slovakien samsas på samma. Även forna Sovjet och de länder som brutits ut därifrån behandlas på ett sätt som gör det möjligt att utläsa deras tidigare relationer ur systemen. I NDC inleds sektionen Ryssland med en kategori för europeiska Ryssland för att sedan följas av tre kategorier som beskriver olika regioner av Ryssland. Dessa åtföljs av en kommentar om att information som hade placerats här istället ska flyttas till den föregående kategorin europeiska Ryssland. Det är troligen så att denna sektion, tidigare Sovjet, då var indelad i olika områden, utöver de inledande tidsindelningarna, och att dessa efter uppdelningen inte längre var aktuella utan istället samlas allt på europeiska Ryssland. Efter detta kommer de tidigare Sovjetstaterna en efter en förutom de

baltiska staterna som återfinns under en gemensam rubrik. Ett klassifikationssystem som behandlar historia är således inte själv opåverkat av historien och de förändringar som sker. Systemet berättar inte bara en historia om vad som har hänt innan dess skapande utan också om saker som hänt under dess livstid. Möjligen kan man se historiens gång tydligare i NDC än i DDC då de som arbetat med det senare har döpt om sektioner och decimaler snarare än att, som i NDC, inkludera nya decimaler i systemet.

Vilken berättelse om historia kan återfinnas i klassifikationssystemen för dess bibliotek?

En spännande aspekt av de båda systemen vi valt att titta närmare på och jämföra är att deras skapare har liknande historia och utveckling i sina liv i och runt biblioteksvärlden. Ingen av dem var utbildade bibliotekarier, kanske mycket beroende på att utbildningarna inte fanns på deras tid, men de hade akademisk utbildning, Dewey hade en utbildning från ett protestantiskt östkustcollege och Mori var utbildad till säljare och hade dessutom gått på en fin skola innan dess. De tillhörde båda samhällets övre skikt och det är denna grupps historiesyn som speglas i systemen. Yoshio Sugimoto diskuterar i sin bok *An Introduction to Japanese Society* fenomenet att en kärngrupp av japaner ofta får stå som representanter för hela samhället eftersom det är de som är ekonomiskt inflytelserika, det är de som publicerar skrifter om Japan och det är de som utländska affärsmän och utbytesstudenter får kontakt med när de besöker landet (Sugimoto, 2002, s.13). Detta trots att de inte representerar en majoritet av befolkningen utan snarare står för en minoritet. Samma fenomen kan ses i NDC där först en man och sedan en förening som tillhör samma samhällsskikt utvecklar systemet och står för representationen av till exempel historia. På samma sätt som när det gäller USA:s historia i DDC kan det här vara värt att fundera på hur NDC sett ut om någon annan grupp fått vara norm. Exempelvis: hur skulle NDC:s avdelning sett ut om Ainu⁶ varit normen?

Efter att de två skaparna utvecklat systemen hade de båda mer eller mindre sin framtid säkrad. Dewey var starkt involverad i uppbyggandet av den amerikanska biblioteksvärlden och startade bland annat en bibliotekarietutbildning. Mori var inte lika involverad utan jobbade länge som bibliotekarie men efter kriget satt han som fullmäktige i Japans biblioteksförning och gjorde mycket för biblioteksvärlden. Efter sin pensionering arbetade han som föreläsare och blev sedan ansvarig för bibliotekarietutbildningen (ウィキペディア, 2011b). På detta sätt har de båda varit involverade i uppbyggnaden av biblioteksvärlden och hjälpt till att skapa förutsättningar för systemen de själva skapat.

Att det är dessa två män som står bakom systemen har självklart påverkat deras utformande och den historiesyn som ges uttryck för reflekterar inte hela befolkningen. I Deweys fall är det en vit medelklassman med collegeutbildning som fått stå som modell för historiesynen. Här ser man det extra tydligt med tanke på USA:s heterogena befolkning. Japan har i jämförelse en väldigt homogen befolkning, 97 procent av invånarna är ättlingar till japaner som levde under Tokugawa-perioden, det

⁶ Ainu är den japanska ursprungsbefolkningen som efter inflyttning av de nuvarande japanerna flyttade längre och längre norrut och numera bor på den nordligaste ön Hokkaido.

vill säga på 1600-talet (Sakaiya, 1993, s.146). Det betyder dock inte att alla är likadana och delar samma historia, även om nästan allas historia går att återfinna i samma land. Olika samhällsskikt och sociala klasser har olika historier. NDC har sitt fokus på kejsare och i viss mån andra viktiga ledare och inflytelserika familjer i sin beskrivning av Japans historia. Det reflekterar samma fenomen som tidigare, om än i ännu större utsträckning, att denna grupp långt ifrån representerar en majoritet av befolkningen och deras historia, utan en väldigt liten minoritet. Således skulle man kunna säga att båda klassifikationssystemen har en tendens som förordar en mycket specifik del av befolkningen, närmare bestämt den välmående medelklass som Mori och Dewey tillhörde. Det faktum att både Mori och Dewey var just män är en aspekt som vi inte explicit diskuterat tidigare men som självklart förtjänar omnämnande. Det är naturligtvis svårt att veta hur detta påverkat systemen och den berättelse om historia som berättats. Hur som helst går det att konstatera att det under tiden som NDC och DDC skapades var mindre sannolikt än idag att kvinnor ens skulle ha möjlighet att skapa klassifikationssystem och än mindre sannolikt att dessa sedan skulle bli lika utbredda som DDC och NDC. Den intressanta frågan är kanske snarare om NDC och DDC hade sett annorlunda ut eller förtäljt andra berättelser om historia ifall systemen skapats av kvinnor. Exemplet med Virginia Woolf som tas upp i början av uppsatsen indikerar att åtminstone vid den tidpunkten hade svaret tveklöst varit jakande.

Historia är inte statiskt, det finns inte en sann version av den utan snarare en version för varje människa som någonsin levt. Självklart kan inte alla dessa människors version av historien komma till uttryck i ett klassifikationssystem men i processen är det viktigt att vara medveten om vems historia som representeras och vad konsekvenserna av detta blir. Personerna som har skapat ett klassifikationssystem och de som arbetat på det har påverkat utformningen av historiedelen och det är deras uppfattning om historia som syns i systemet. Detta innebär att ett klassifikationssystem är långt ifrån värdeneutralt då någon har valt ut vilka händelser som är tillräckligt viktiga för att representeras i systemet och vad som är oviktigt och därmed sorteras bort. Vad samlas i en grupp och vad får finfördelade beskrivningsnivåer? Allt detta är värderingar och normer som uttrycks genom ett klassificeringssystem men även användandet av systemet lägger in vidare värderingar. Klassar du till exempel Bibeln under öken eller fantasy? Vilken aspekt av ett dokument som katalogisatören tittar på och vad ser de som det genomgående temat påverkar placeringen av materialet och detta får i sin tur konsekvenser för användare. Dessa konsekvenser måste inte nödvändigtvis vara uttryckligen positiva eller negativa, kanske är det naturligt i Japan att se på Europa på det sätt det representeras i NDC och då kan detta underlätta användandet i Japan. Ett system måste inte eftersträva en universell sanning utan kan nöja sig med att anpassa sig efter sina användare. Det är viktigt att vara medveten om intentionen hos skaparen eller skaparna av ett klassifikationssystem men också att vara medveten om sin egen påverkan i användandet av det, både när det gäller arbetet med klassificering och den forskning som pågår på klassifikationssystem men även som vanlig användare på ett bibliotek har man en individuell bild av historia. Självklar bär vi alla med oss en kulturell tradition som påverkar vår historiesyn och om vi växer upp i samma kultur är det stor sannolikhet att vår historiesyn har liknande karaktär. Detta innebär att skaparnas historiesyn existerar utöver dem själva och finns i ett större sammanhang, inte minst genom spridandet av systemen de skapat. Frågan om vilka berättelser om

historia som presenteras är mycket viktig i både DDC och NDC eftersom systemen är mest utbredda i folkbibliotek. Folkbibliotek är till för alla medborgare och därför är det extra viktigt vilka berättelser om historia som berättas, speciellt att alla olika grupper för utrymme i systemen och behandlas likvärdigt.

6 Avslutning

I denna uppsats har vi visat på hur historia och historiesyn kan påverka ett klassifikationssystem för ett bibliotek. Vi har visat på att ett klassifikationssystem inte är en entitet oberoende av det samhälle och de personer som har format det utan att dessa i allra högsta grad verkar i en relation av påverkan på båda hållen. Vi har arbetat med socialkonstruktivism och har en allmän uppfattning om att text är socialt konstruerad men även utan denna grunduppfattning är det lätt att se hur denna text är socialt konstruerad av historia och samhälle. Det japanska samhället, deras historia och kultur skiljer sig i stor utsträckning från det i USA och detta går att utläsa ur historiedelen av deras biblioteksklassifikationssystem.

Vi tycker själva detta ämne är mycket intressant och tycker det är för outforskat. Mer än gärna ser vi forskning på samma tema som vi har undersökt. Att titta på resterande delar av NDC och DDC är en aspekt som hade varit spännande att forska vidare på men även att titta på hur andra klassifikationssystem förhåller sig till varandra och miljön de fungerar i hade varit intressant. Till exempel hade två system som fungerar i mer lika miljöer, som Danmark och Norge, kunnat studeras för att kanske ännu tydligare koppla små skillnader i systemen till små skillnader i miljöerna. Det finns även möjlighet att jämföra två system som verkar i samma land, exempelvis Library of Congress Classification med DDC. Här går att jämföra klassifikationssystem i relation till samhälle på ett annat sätt eftersom landet är det samma men systemen skiljer sig åt. Ett annat alternativ är att studera system i två länder som varit i konflikt med varandra och se om det påverkar hur de klassar till exempel landmassor som i olika skeden tillhört båda länderna eller om det påverkar det andra landets placering och det omfång i vilket det behandlas i systemet hos det rivaliserande landet. Det finns ett näst intill oändligt antal aspekter av klassifikationssystem och dess relation till samhället och miljön de verkar i som går att studera, vi har valt en och hoppas att fler kommer att utforskas i framtiden.

Det har sagts många gånger att vinnarna skriver historien och detta måste sägas även gälla klassifikationssystem för bibliotek. Trots allt är det ofrånkomligt att för att ett klassifikationssystem ska fungera krävs det urval och avgränsning. Detta kommer leda till att någon syn på världen får företräde: frågan är då bara vilken som är önsklar?

Vi vill avsluta med ett afrikanskt ordspråk som på ett mycket fint sätt fångar essensen i vår uppsats:

Until lions have their historians, tales of the hunt shall always glorify the hunters.
~Afrikanskt ordspråk

7 Litteraturförteckning

Arias, Montserrat (2007). *SAB-systemet som svenskt kulturarv – En jämförelse studie mellan två universella klassifikationssystem*. Magisteruppsats, Uppsala universitet.

Benito, Miguel (2001). *Kunskapsorganisation: en introduktion till katalogisering, klassifikation och indexering*. 1. uppl. Borås: Taranco

Berger, Peter L. & Luckmann, Thomas, (1991). *The Social Construction of Reality: A Treatise in the Sociology of Knowledge*. London: Penguin.

Blomqvist, Jerker, (2011). Antiken. I *Nationalencyklopedin*. Tillgänglig: <http://www.ne.se/lang/antiken> [2011-04-12]

Bowker, Geoffrey C. & Star, Susane Leigh (2000). *Sorting things out: classification and its consequences*. Cambridge, Mass: MIT Press.

Central Intelligence Agency (2011). Country Comparison: Population. I *The World Factbook*. Tillgänglig: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder/2119rank.html> [2011-04-12]

Cullen, Jim (2003). *The American Dream: A Short Story of an Idea That Shaped a Nation*. Oxford: Oxford University Press.

Cyber Librarian (2008). *Nippon Decimal Classification (NDC) 9th ed. -2nd Categories-*. Tillgänglig: http://www.asahi-net.or.jp/~ax2s-kmtn/ref/ndc/e_ndc.html [2011-04-25]

Denk, Thomas (2002). *Komparativ metod - förståelse genom jämförelse*. Lund: Studentlitteratur.

Donovan, Timothy H (2002). *The West Point military history series: The American Civil War*. New York: Square One Publishers.

Eisenstadt S.N. (1995). The Japanese Historical Experience - Comparative and Analytical Dimenstions. *Qualitative Sociology*, vol. 18, No. 2, ss.147-175.

Eliasson, Leif (2011a). Nordamerikanska befrielsekriget. I *Nationalencyklopedin*. Tillgänglig: <http://www.ne.se/lang/nordamerikanska-frihetskriget> [2011-02-16]

- Eliasson, Leif. (2011b). USA: Historia: Kolonierna och frigörelsen. I *Nationalencyklopedin*. Tillgänglig: <http://www.ne.se/usa/historia/kolonierna-och-frigorelsen> [2011-02-16]
- Eriksson, Magnus, (2006). Liberalism. I Jacob Gustavsson & Jonas Tallberg (red.) *Internationella Relationer*. Lund: Studentlitteratur.
- Frohmann, B. (1994). The Social Construction of Knowledge Organization: The Case of Melvin Dewey. *Advances in Knowledge Organization*, Vol. 4, ss. 109-117.
- Giniewska, Ewa & Albrechtson, Sophie. (2009). *Ideologisk inverkan på SAB:s klassificering av arkeologiavdelning J*. Magisteruppsats, Högskolan i Borås.
- Harsha. I *Nationalencyklopedin*. Tillgänglig: <http://www.ne.se.ludwig.lub.lu.se/harsha> [2011-03-15]
- Hansson, Joacim, (1999). *Klassifikation, bibliotek och samhälle: En kritisk hermeneutisk studie av "Klassifikationssystem för svenska bibliotek"*. Diss. Borås: Valfrid.
- Holmberg, Åke & Holmertz, Gert. (2011). Sudan: historia. I *Nationalencyklopedin*. Tillgänglig: <http://www.ne.se/lang/sudan/historia> [2011-04-12]
- Horowitz, Donald L., (1985). *Ethnic Groups in Conflict*. Berkley; Los Angeles, London: University of California Press
- Huntington, Samuel P., (2004). *Who Are We? Americas Great Debate*. London: Free Press.
- Jacobsson, Arne, (2011). Människans historiesyn. I *Nationalencyklopedin*. Tillgänglig: <http://www.ne.se.ludwig.lub.lu.se/lang/centralamerika> [2011-03-28]
- The Japan-India Association, (2011). *History of The Japan-India Association*. Tillgänglig: http://www.japan-india.com/english/about_us/history [2011-04-12]
- Japan Library Association (1995). *日本十進分類法* Tokyo: Japan Library Association.
- Japan Library Association Classification Committee (2010). *NDC Finder* Tillgänglig: <http://infor.slis.tsukuba.ac.jp/ndcfinder/index.html> [2011-04-20]
- Jensen, Bernard Eric, (1997). Historiemedvetande - begreppsanalys, samhällsteori, didaktik. I Christer Karlegård & Klas-Göran Karlsson (red.) *Historiedidaktik*, ss. 49-81. Lund: Studentlitteratur.
- Johansson, Johanna & Johansson, Maria (2005). *Homosexualitet i tre klassifikationssystem under tre decennier Ett queerteoretiskt perspektiv på SAB, UDK och DDC*. Magisteruppsats. Borås: Högskolan i Borås.

Karlegård, Christer & Karlsson, Klas-Göran (1997). Inledning. I Christer Karlegård & Klas-Göran Karlsson (red.) *Historiedidaktik*, ss. 49-81. Lund: Studentlitteratur.

Kungliga biblioteket (2006). *Översikt över DDC: Dewey decimalklassifikation*. Stockholm: Kungliga bibliotekets tryckeri.

Library of Congress Country Studies (1994). *Japan; Chubu*. Tillgänglig: <http://leweb2.loc.gov/frd/cs/jptoc.html> [2011-04-19]

Lieven, Anatol (2004). *America Right or Wrong: An Anatomy of American Nationalism*. London: HarperCollins Publishers.

Lindholm, Micael (2011). Latinamerika. i *Nationalencyklopedin*. Tillgänglig: <http://www.ne.se/latinamerika> [2011-03-03]

Mackerras, Colin (2003). *Ethnicity in Asia*. London; New York: RoutledgeCurzon

Ministry of Foreign Affairs of Japan (2011). *Relations with Countries and Regions of the World: Latin America and the Caribbean*. Tillgänglig: <http://www.mofa.go.jp/region/latin/index.html> [2011-04-20]

Olson, Hope A. (2002). *The Power to Name: Locating the Limits of Subject Representation in Libraries*. Dordrecht: Kluwer Academic Publishers.

Online Computer Library Center, (odaterad). *Introduction to Dewey Decimal Classification*. Tillgänglig: WebDewey.

Online Computer Library Center (2011). *Webdewey*. [Elektronisk resurs] Tillgänglig via Lunds universitet: <http://connexion.oclc.org/> [2011-04-25]

Ottosson, Ingemar & Ekholm, Thomas, (2007). *Japans historia*. Lund: Historiska media.

Rosén, Staffan (2011). Korea: Choson (1392–1910). I *Nationalencyklopedin*. Tillgänglig: <http://www.ne.se/korea/historia/choson-1392-1910> [2011-04-19]

Reader, Ian - Andreassen, Esben - Stefánsson, Finn (1993). *Japanese religions: past and present*. Folkestone: Japan Library

Rikaichan. (2011). Add-on Rikaichan 2.01. Tillgänglig: <http://rikaichan.mozdev.org/> (Senast kontrollerad: 2011-04-12)

Riksförbundet för sexuellt likaberättigande, (2011). *Ockupationen av Socialstyrelsen 1979*. Tillgänglig: <http://www.rfsl.se/?p=987> [2011-03-04]

Rowley, Jennifer E. & Farrow, John (2000). *Organizing knowledge: an introduction to managing access to information*. 3. ed. Aldershot: Gower.

Sakaiya, Taichi, (1993). *What is Japan?: contradictions and transformations*. New York: Kodansha International

Sasaki, Masamichi. (2004). Globalization and National Identity in Japan. *International Journal of Japanese Sociology*, no. 13 ss. 69-87.

Sandler, Stanley (1999). *The Korean War: No Victors, No Vanquished*. Lexington, Kentucky: The University Press of Kentucky.

Takawashi, Tadayoshi. (2002). Cataloging in Japan: Relationship Between Japanese and Western Cataloging Rules. *Cataloging & Classification Quarterly*. Vol. 35, No. 1/2, ss. 209-225.

The Straight Dope, (2006). *What's so great about the Dewey Decimal System?*
Tillgänglig: <http://www.straightdope.com/columns/read/2238/whats-so-great-about-the-dewey-decimal-system> [2011-02-28]

Sugimoto, Yoshio (2002). *An introduction to Japanese society [Elektronisk resurs]*. 2. ed. Cambridge: Cambridge University Press

Svedner, Per Olov, (1999). Litteraturläsningen - betydelseskäpande och positionsval. I Carl Anders Säfström & Leif Östman (red.) *Textanalys: introduktion till syftesrelaterad kritik*. ss.204-221. Lund: Studentlitteratur.

Svenonius, Elaine, (2000). *The Intellectual Foundation of Information Organization*. Cambridge, mass: MIT Press.

Taylor, Arlene G. (2004). *The organization of information*. 2nd ed. Westport, Conn.: Libraries Unlimited

Torstendahl, Rolf, (1971). *Introduktion till historieforskningen: Historia som vetenskap*. Stockholm: Natur och kultur.

Uppsala universitet (2008). Kuwait: Conflict Name: Iraq – Kuwait. I *Uppsala Conflict Database Program*. Tillgänglig:
http://www.ucdp.uu.se/gpdatabase/gpcountry.php?id=88®ionSelect=10-Middle_East# [2011-02-21]

US Census Bureau (2011). *Christian Church Adherents, 2000, and Jewish Population, 2009—States*. Tillgänglig:
<http://www.census.gov/compendia/statab/2011/tables/11s0077.pdf> [2011-03-31]

Wedgeworth, Robert. (1993). *World Encyclopedia of Library and Information Services*. 3rd ed. Chicago : American Library Association.

Wenneberg, Søren, Barlebo, (2009). *Socialkonstruktivism - positioner, problem och perspektiv*. Malmö: Liber.

Westheider, James, E. (2007). *The Vietnam War*. Westport, CT: Greenwood Press.

Wiegand, Wayne A. (1998). The “Amherst Method”: The Origins of the Dewey Decimal Classification Scheme. *Libraries & Culture*, vol. 33, no. 2, ss.175-194.
Wikipedia, (2011a). *Australia - United States relations*. Tillgänglig:
http://en.wikipedia.org/wiki/Australia_-_United_States_relations [2011-04-08]

Wikipedia, (2011b). *India - Japan relations*. Tillgänglig:
http://en.wikipedia.org/w/index.php?title=India%E2%80%93Japan_relations&oldid=421269284 [2011-04-06]

Wikipedia, (2011c). *Mexikanska kriget*. Tillgänglig:
http://sv.wikipedia.org/w/index.php?title=Mexikanska_kriget&oldid=13745386
[2011-04-20]

Wikipedia, (2011d). *New Zealand - United States relations*. Tillgänglig:
http://en.wikipedia.org/wiki/New_Zealand_-_United_States_relations [2011-04-08]

Wright, Roland, (2009). *Vad är Amerika? Femhundra år av erövring och upplysning*. Översättning: Elsie Formgren och Sten Sundström. Sundbyberg: Optimal Förlag.

Zuberi, Tukufu - Sibanda, Amson & Udjo, Eric O., (2005). *The demography of South Africa*. M.E. Sharpe.

ウィキペディア, (2011a). 日本十進分類法. Tillgänglig:
<http://ja.wikipedia.org/wiki/日本十進分類法> [2011-02-12]

ウィキペディア, (2011b), 森清_(図書館学) Tillgänglig:
[http://ja.wikipedia.org/wiki/森清_\(図書館学\)](http://ja.wikipedia.org/wiki/森清_(図書館学)) [2011-04-04]

8 Bilagor

8.1 Bilaga 1 – NDC:s historia

Översättning av Nippon Decimal Classifications historia från den japanska wikipedia

I översättning av Niklas Persson

2011-02-12

NDC är det bokklassificeringssystem som används i Japan. Den nuvarande sjätte upplagan, efter Mori Kiyoshis original, har reviderats av Japans bibliotekssällskap.

Historia

Under tidiga Meiji-perioden var Tokyo bibliotekets 8 vägs/delars system spritt bland alla bibliotek, men på grund av att det endast var ett katalogiseringssystem och inte tog hänsyn till 排架法 (och dessutom saknade klassificeringsmarkörer), blev det snart utdaterat. Från slutet av Meiji-perioden och fram till början på Taishouperioden började stegvis olika, egna klassificeringssystem växa fram bland de olika biblioteken. På "Samlingen för alla självständiga bibliotek i hela landet"-mässan 1919 antogs det första standardiserade klassificeringssystemet i Japan. Yamagata kenbibliotekssystemet använde sig av en tabell med 100 olika kategorier. Men återigen, på grund av olämpligheten i de olika kategorierna och en del grova förenklingar, ökade återigen antalet bibliotek med ett eget system och systemet blev aldrig någon verklig standard.

Medan det här höll på, publicerade Mori Kiyoshi 1928 i Unga bibliotikarieföreningens tidning "Toshokan Kenkyuu" (Library research)(första kapitlet, andra volymen, tredje upplagan) idén om att använda sig av DDC för både japanska och västerländska böcker. Det som året därpå publicerades från Mamiya företaget kom att bli NDC. (Jag förstår ärligt talat väldigt lite här, men det är vad jag kan få det till.) Tack vare samarbete med, den nu i Unga bibliotikarieföreningen införlivade, studiegruppen för NDC, gjorde Mori själv i dagarna före kriget den femte revisionen av systemet. Sedan den sjätte upplagan, som publicerades 1950 är det JLAs klassificeringskommitté som sköter revideringen. Mori var medlem i kommittéen fram tills den nionde upplagan, och också inblandad i revideringen. Från början förändrades så lite som möjligt i de tre originalgrupperna, med avseende på deras funktion. Men mellan den femte och sjätte upplagan blev över 400 av de 1000 kategorierna reviderade. Den nuvarande (2010) versionen publicerades 1995 och är

den nionde upplagan (fast om man tar med rättningar och appendix i beräkningen kom den nuvarande versionen ut 2007, nionde upplagan, tolfte versionen). Det pågår en revision för tillfället, och i dagsläget (september 2010) har planerna för grupp 0, 1, 2, 3 och 7 publicerats.

Före kriget var systemet inte särdeles väl spritt, och endast prefektursbiblioteken i Aomori och Tottori, statsbiblioteken i Kobe och Hakodate samt biblioteken på de privata universiteten Tenri (Nara) och Doshisha (Kyoto) använde sig av systemet. Enligt förordet till andra upplagan var antalet bibliotek anslutna till systemet uppe i 25, till tredje upplagan var den summan över 100. Idag är NDC det vanligaste klassificeringssystemet i Japan, med ungefär 100% av allmänna och skolbibliotek anslutna till systemet. Detta beror mycket på att systemet introducerades av regeringen i "Riktlinjer till skolbibliotek" 1949, samt att National Diet Library använder sig av systemet för sina japansk-kinesiska böcker. Det sista påverkar inte bara på grund av det, då det är NDL som ger ut klassificeringskorterna, och då kommer det system de använder att sprida sig mer. (För närvarande håller de på att gå över till NDLC).

Enligt en undersökning från 1981 användes systemet av 99% av de allmänna biblioteken, 75% av universitetsbiblioteken och 66% av specialbiblioteken. En ny undersökning från april 2008 visade att, för japanska böcker, använde 99% av de allmänna biblioteken och 92% av universitetsbiblioteken, systemet. (För västerländska böcker var siffrorna 96 respektive 87%, vilket drar ner totalsumman något).

版次 (Edition)	著作者	発行者	発(月日)	序 文 類	ページ数						計	発 行 部 数	判 型
					総 表	助 記 類	索 引	小 図 書 館 向	児 童 用	小 説 作 者 記 号 表			
案 (『圖 研究』誌 上)	森清 (編)	青年図 書館員 聯盟	1928年 4・7月	5	35	1	47	0	0	0	88		
第1版	森清 (編)	間宮商 店	1929年 8月25 日	26	105	3	76	0	0	0	210	350	菊 判
訂正増補 第2版	森清 (編)	間宮商 店	1931年 6月10 日	28	146	6	114	0	0	0	294	500	菊 判
訂正増補 第3版	森清 (編)	間宮商 店	1935年 7月15 日	28	151	6	118	0	2	0	304	500	菊 判
訂正増補 第4版	森清 (編)	間宮商 店	1939年 1月1日	32	156	4	129	5	2	0	328	600	A5 判
訂正増補 第5版	森清 (編)	間宮商 店	1942年 1月1日	34	143	5	130	5	2	2	325	800	A5 判
訂正増補	森清 (編)	間宮商	1943年	34	143	5	130	5	2	2	325	400	A5

第5版 (增刷)		店	12月5日			判
訂正増補第5版[抄録第6版]	森清 (編)	明和書院	1947年2月25日	[146]		B6判
訂正増補第5版[縮刷第7版]	森清 (編)	宝塚文芸図書館	1947年9月15日	325		B6判
訂正増補第5版[縮刷第8版]	森清 (編)	宝塚文芸図書館	1948年3月1日	325		B6判
新訂6版	森清 (原編)、日本図書館協会分類委員会 (改訂)	日本図書館協会	1950年7月15日	2分冊、計476		B5判
新訂6-A版	森清 (原編)、日本図書館協会分類委員会 (改訂)	日本図書館協会	1951年8月25日	521	毎年増刷	A5判
新訂7版	森清 (原編)、日本図書館協会分類委員会 (改訂)	日本図書館協会	1961年4月25日	734	毎年増刷	A5判
新訂8版	森清 (原編)、日本図書館協会分類委員会 (改訂)	日本図書館協会	1978年5月5日	635	毎年増刷	A5判
新訂9版	森清 (原編)、日本図書館協会分類委員会 (改訂)	日本図書館協会	1995年8月25日	2分冊、418+435	毎年増刷	A5判

- [1928年](#) (昭和3年) - 青年図書館員聯盟の機関誌『園研究』に[森清](#)が「和洋図書共用十進分類法案」を發表する^[5]。
- [1929年](#) (昭和4年) 8月 - 「日本十進分類法 - 和漢洋書共用分類表及索引」と改題し間宮商店から単行本として刊行される^[16]。
- [1931年](#) (昭和6年) 6月 - 訂正増補第2版が刊行される。
- [1935年](#) (昭和10年) 7月 - 訂正増補第3版が刊行される。
- [1939年](#) (昭和14年) 1月 - 訂正増補第4版が刊行される。
- [1942年](#) (昭和17年) 1月 - 訂正増補第5版が刊行される。
- [1948年](#) (昭和23年) - 日本図書館協会が日本十進分類法を森清の個人著作から継承^[5]、改訂のため分類委員会を設置する^[17]。
- [1948年](#) (昭和23年) 7月 - [国立国会図書館](#)が、和漢書の分類に日本十進分類法を採用 (暫定的に第5版1000区分表を使用し、新訂6版が刊行された1950年にそちらへ移行。1968年末まで適用) ^[18]
- [1950年](#) (昭和25年) 7月 - 日本図書館協会が新訂6版を刊行する
- [1961年](#) (昭和36年) 4月 - 新訂7版が刊行される
- [1978年](#) (昭和53年) 5月 - 新訂8版が刊行される
- [1989年](#) (平成元年) - 機械可読化され NDC・MRDF8 が頒布される
- [1995年](#) (平成7年) 8月 - 新訂9版が刊行される

(Det är svårt att skriva i den där tabellen så ni får en kort sammanfattning här nere.)
 Kolumn 1 är som ni ser editionen, 2 är författaren, 3 är utgivaren, 4 är utgivningsdatumet, 5 till 12 är antal sidor för, i tur och ordning, förord, huvuddel, "hjälplista", index, (Något om riktat till små bibliotek, är inte säker, kan syfta på för barn också), (Troligen för ungdomar), tabell över novellförfattares namn samt totalt antal sidor. 13 är antal tryckta exemplar och 14 är formatet.

Vad gäller författare så är det den käre Mori Kiyoshi själv fram tills den sjätte upplagan, då JLAS revideringskomité kommer in i bilden. För utgivare är det först Unga bibliotekarieförbundet, efterföljande sex kommer från Mamiyaföretaget, varefter Meiwa förlaget tar över ett år. Efter det tar Takaratsukas litterärabibliotek över i två år innan ansvaret landar hos JLA.

1928, Mori Kiyoshi publicerar sin artikel i Unga bibliotekarieföreningens tidning,
 1929, Systemets namn ändras till NDC och publiceras som en specialbok från

Mamiyaföretaget.

1931, Den utökade och reviderade andra upplagan publiceras

1935, Tredje upplagan publiceras

1939, Fjärde upplagan publiceras

1942, Femte upplagan publiceras

1948, JLA får ta över NDC från författaren Mori Kiyoshi, och etablerar därför en klassificeringskommitté

1948 juli, NDL börjar använda systemet i sitt japansk-kinesiska bibliotek (tillfälligtvis den femte upplagan, men skiftade så fort den fanns tillgänglig till den sjätte upplagan)

1950 juli, JLA ger ut den nya, sjätte upplagan.

1961 april, Sjunde upplagan publiceras

1978 maj, Åttonde upplagan publiceras

1989, Det i maskin läsliga systemet NDC MRDF8 publiceras

1995 augusti, Nionde upplagan publiceras

På grund av kriget var Mamiya företaget och Unga bibliotekarietföreningen upplösta av militären. Därför fick femte upplagans olika versioner tryckas på olika förlag. Populärt hänvisar femte upplagan till NDC8, pocketversionen som trycktes av Takaratsukas litterära bibliotek.

(Här berättas mest att version 2-5 samt 9 kallas utökade revisioner, men att 2-5 egentligen heter rättelsetillägg, samt att version 8 är en utökad revision, om det är relevant kan jag översätta det noggrannare dock.)

Klassificeringssystem

日本十進分類法と既存の分類法の比較

[22]

日本十進分類法 (NDC)	展開分類法 (EC)	デューイ十進 分類法(DDC)
0 総記	A 総記	0 総記
1 哲学・宗教	B-D 哲学・宗教	1 哲学
2 歴史・地理	E-G 歴史諸科学	2 宗教
3 社会科学	H-K 社会科学	3 社会科学
4 自然科学	L-Q 自然科学	4 言語
5 技術	R-U 技術	5 純粋科学
6 産業	V-W 芸術	6 技術
7 芸術	X 言語	7 芸術
8 言語	Y 文学	8 文学
9 文学	Z 図書学	9 地理・歴史

(Tabellen visar på en jämförelse mellan huvudgruppernas sortering i de olika systemen, men det tror jag finns att få tag i mer överskådligt än vad det skulle bli här) Systemet är baserat på DDC, men tar även inspiration från Cutter Expansive Classification och andra existerande system, såsom LCC. Främst sorteras saker relaterat till Japan.

Arabiska siffror 0-9 används som klassmarkörer och sorteras från litet till stort i tio olika kategorier (decimalindelning). Egentligen finns dock bara grupperna 1-9, då grupp 0 innehåller allt som inte kunnat placeras i andra grupper.

(Vet inte alls hur de fetade kanjina egentligen ska läsas i det här fallet, men jag försöker illustrera vad de menar så gott det går)

Den högsta delningen kallas "rui", nästkommande är "tsuna", följt av "me" (underliggande grupper kallas "funme", "rinme" och "keme". De tio grupperna 0 till 9 utgör "ruilistan". De 100 grupper som utgör nästa steg kallas "tsunalistan". Efter att även ha delat in "tsunalistan" i tio olika underkategorier, samt tagit bort de ospecificerade samt icke använda grupperna kvarstår ca 950 grupper. Även dessa kan sedan delas in i vardera tio underkategorier.

Systemet är i grunden uppbyggt på tre indelningssteg. I de fall där man inte kan sortera djupare än det första eller andra steget, används 0 samt 00 för att kompensera, (ex 7 blir 700). I de fall där sorteringen överstiger tre indelningssteg visas detta med en punkt direkt efter tredje steget (ex. 913.6). I de fall där första samt andra steget resulterar i 0, ska detta skrivas utan förkortning (ex. 007). Även om klassificeringsmarkörerna är siffror har de inget numeriskt värde utan är uppbyggda enligt fraktioner. Därför ska 913.6 läsas nio ett tre punkt sex och inte niohundra-tretton komma sex.

När ett objekt behandlar flera olika ämnen, ska det som är huvudämnet används för sortering, då detta finnes. Om huvudämne saknas gäller andra regler. Om två eller tre ämnen behandlas skall objektet sorteras under det förstkommande. Om fyra eller fler ämnen behandlas skall objektet sorteras under det högst rankade. Om huvudämnet placeras mellan ett flertal olika ämnen får en avvägning mellan objektets högst rankade ämne, med avseende på objektets influens kontra konsekvens, samt författarens egna eventuella huvudpunkter, och sorteras därefter.

Till den nionde upplagan har till huvudgrupperna lagts 6 allmänna supplementgrupper, 6 specifika supplementgrupper och ett korrelationsindex. I tidigare versioner har inkluderat separata system för (de två kategorier i tabellen jag inte begrep mig ordentligt på), idag är de dock inte det. Båda följde visserligen i grunden ett tvåstegs system men den förra (den om små bibliotek eller barnlitteratur)s 100 grupper låg så nära det vanliga systemet att de inkluderats där, och den senare (Troligen för ungdomar) ingår numer i avdelningen för skolbibliotek.

Supplementgrupperna har kommit till för att hantera de extra klassificeringar som tillkommit efter de tre huvudgrupperna, till exempel när materialet behandlar ett väldigt specifikt ämne, så att man sålunda kan uppfinna en undergrupp. Den allmänna supplementgruppen gick tidigare under namnet "hjälplista". NDC är designat så att om något skall sorteras kommer det alltid att sorteras i samma grupp. Om till exempel något relaterat till en viss region ska sorteras är nordamerika grupp 5 (Kanada 51, USA 53). Om något med språklig anknytning skall sorteras är tyska grupp 4 (frisiska 491, holländska 493). Att samla sådana indelningar var "hjälplistan"s syfte, precis som namnet säger, något för att hjälpa minnet.

(Detta stycke berättar mest om den kritik som Mori Kiyoshi riktade mot decimalklassificering i förordet till den första upplagan av NDC. Kritiken bestod i, tror jag, att ett decimalklassificeringssystem saknar mnemonic characters. Detta är dock något som den här hjälplistan de använder sig av ska underlätta eller avhjälpa, jag förstår inte riktigt vad de menar här, men om det är väldigt viktigt för er kan jag ta en crack till på det)

8.2 Bilaga 2 – Mori Kiyoshi

Översättning av sidan om Mori Kiyoshi från den japanska wikipedia I översättning av Kristina Nilsson

2011-04-04

Mori Kiyoshi (森 清)(1906-08-25 till 1990-11-14) var en bibliotekarie under shouwa-perioden. När han skrev hände det att han använde sig av ”namnet” 「もり・きよし」. Född i Osaka (bodde i Okayama-ken). Han är känd som skaparen av Nippon Decimal Classification; NDC.

Bakgrund/karriär

Som ung

Han föddes i Osaka, första sonen till en man som jobbade på ett litet pappersföretag. Efter att ha gått ut från ett fint mellanstadium och 3 år på en yrkesskola med inriktning handel, fick han jobb på Osakas första biblioteksvaroleverantör, Mamiya-shouten, ägt av Mamiya Fujio. Mamiya slog i honom kunskap om böcker och han omgavs av handel med hela Japans bibliotek. Från februari 1925 och två år framåt blev han ansvarig för Tokyo-distriktet och fick även tillgång till det kejsrerliga biblioteket. 1926, som Mamiyas agent i Tokyo, blev han medlem i Japans Biblioteks Organisation. När Mamiya 1927 tillsammans med bibliotikarierna skapade Unga Bibliotekarie Förbundet blev han även executive officer för detta.

Skapandet av NDC

1928 föreslog Mori ”wayotosho kyoyou jishin bunruiyouhou” (japanskeuropeiska vanligt använda boksklassifikationssystemmetoden) som senare skulle bli grunder för NDC. Inspirerade av DDC var det flera bibliotekspionjärer som t.ex. Yuasa Hangetsu, Sano Tomosaburo och Shinmura Izuru som gjorde klassifikationssystem men inget av dem var tillräckliga för de Japans behov. Mori fick chansen att organisera (något) och när han förbättrade (anpassade) DDC blev det början på projektet att konstruera ett nytt system. Året därpå, 1929, ändrade han på Mamiyas rekommendation namnet till NDC och publicerade det hos Mamiya-shouten. Detta stöddes av Katou Shoukou m.fl. från det kejsrerliga biblioteket och spreds gradvis till flera bibliotek. 1942 hade den reviderade 5:e upplagan gjorts och även efter att copyrighten tillfallit Japans Biblioteks Organisation, år 1948, skrivs Mori Kiyoshi än idag som originalredaktör för NDC.

(job) turnover för bibliotekarien

Men 1930 fick han nyheten från hans hem i Okayama att hans syster dött. All ångest över hennes död gjorde att han fick ett nervsammanbrott, så upp sig hos Mamiya-shouten och återvände till Okayama för att vila upp sig. Ungefär då började det nyetablerade Tottori-ken-biblioteket använda NDC och ville bjuda in Mori. Mamiya som oroade sig för Moris framtid rådde honom att åka till Tottori och 1931 togs han emot av bibliotekets bibliotekarier. Efter det flyttades han 1934 till Kobe statsbibliotek, 1938 till Shanghais Shanghai-Japansk modern vetenskapsbibliotek och

följande år flyttades han till Central Kinas Järnvägs tillhörande bibliotek. Mori stannade där under kriget.

Tiden på National Diet Library-filialen ,Ueno-biblioteket

Efter kriget 1946 återvänder Mori till Japan för att jobba på det planerade biblioteket i Ichikawa men på grund av att marken där det skulle byggas konfiskerades av GHQ efterfrågade chefsbibliotekarien Okada Narau på kejsrerliga biblioteket personligen Mori och han blev direktör på kejsrerliga biblioteket. Året därpå blev Mori , känd för NDC, vald till fullmäktige för Japans Biblioteks Organisation och det blev han även de kommande 10 åren. En gång höll an till och med två platser samtidigt. Han skrev 1951 års publicerade ”Japans Biblioteks Organisation 60 åriga Sammanfattade Genealogi” och hjälpte till att sammanställa ”Bibliotekets frihets deklaration” mm. Han var av stor vikt för biblioteksvärlden efter kriget.

Men när det plötsligt gick dåligt för det kejsrerliga biblioteket, national biblioteket och även National Diet Library-filialen ,Ueno-biblioteket blev Moris ställning i National Diet Library osäker. Moris popularitet var förväntad och han blev vald till viceordförande för kejsrerliga bibliotekets fackförening och Okada fick bära skulden för det. Med detta hamnade Mori på Okadas dåliga sida och han rekommenderade inte Mori när det gällde en jobbplats på huvudkontoret. Vad mer var att år 1962 när National Diet Library Classification; NDLC började arbetas fram var Mori visserligen med i den ansvariga styrelsen men han satt bara med som auktoritär för syns skull. Han sattes på att sortera de fält som ansågs svårklassificerade och hade ingen egentlig roll i uppbyggnaden av systemet. När han 1965 försökte ändra romaji systemet i National Diet Library-katalogen/indexet från ”official kana romanization system” till ”Hepburn systemet” gick fackföreningen emot honom och samtidigt som de krossade den iden Genomförde han ändringarna i alla fall och denna gången fick fackföreningen skulden. (de här två meningarna hade jag väldiga problem med och jag fattar dem inte riktigt) (Mori va sedan redan innan kriget en förespråkare för Hepburns romaniseringssystem och var för denna plan (på att byta systemet))

Trots detta var det tursamt nog Katou Shuukou som blev national bibliotekschef och första chefen för Ueno biblioteket istället för Okada då han liksom Mamiya Fujio var en person som förstod Mori väl (tyckte likadant som han). 1950 blev Mori på Katous rekommendation Bibliotekarie och copyreading assistant manager på Ueno biblioteket. Samtidigt som han, som Katous högra hand, hjälpte till med katalogisering och biblioteksklassificeringsstyrelsens arbete, satte han igång med att revidera NDC. Och 1966 startade han Meiji-100årsprojektet, ”Katalogen Meijitidsutgåvan”. Han var överhuvud för copyright delen och fast än han gick i pension 1972, innan den var färdig, så står han som redaktör.

Hans sista år

Efter att han gått i pension blev han föreläsare på Housei universitetet på bokforskaren Nagasawa Kikuyas begäran och han fick hand om bibliotekarieutbildningen. Från 1973 till 1980 jobbade han som fulltidsprofessor och bibliotekariechef på Aoba Academy Junior College. Efter det fortsatte han som deltidsföreläsare på samma universitet tills han var 81 år gammal. Under den här perioden var han även första ordförande för ”private junior collage library convention” och tränade upp efterträdare. Om man räknar med tiden från när han jobbade på National Diet Library har han från Hokkaido till Kyushu eller från Tokyo

och Waseda universitetet till junior collage varit föreläsare eller på annat sätt varit involverad i bibliotekarieutbildningar och fostrat många bibliotekarier.

1990, 84 år gammal dog Mori av sjukdom.

Referenser

Ishiyama Hiro/Hiroshi(gissning), *Mori Kiyoshis liv och bedrifter – utifrån kontakt med Mamiya Fujio-* (.....)ISBN 9784816920684))

8.3 Bilaga 3 – NDC 210

Översättning av 210-avdelningen av NDC I översättning av Niklas Persson

Överskrift på sida: Historia, Japansk historia

210 Japansk historia

- Japanologi är också inräknat här
- .01 Japansk historia, ur japans eget perspektiv (förklaring, saknar ord för detta), se 121.52
- .02 Studiehjälp för historia
 - Genealogi, se 288.2, Familjehistoria, se 288.6
 - .023 Kronologi, namgviningsperioder
 - Namn på eror samt länder finns med här
 - .025 Arkeologi
 - Här finns det som har med alla utgrävningar i Japan att göra
 - Utgrävningar på specifika platser finns i 211/219. Till exempel finns utgrävningar i Shizuoka i 215.4.
 - Individuella relikter eller ruiner står under deras respektive period. (Men även på 211/219).
Till exempel Toro-iseki ruinen 210.27 (även 215.4)
 - .027 Numismatik
 - .028 Epigrafik (läran om inskriptioner)
 - .029 Läran om antika skrifter. För signaturer, se 210.088
- .03 Referensböcker
 - .038 Historiska kartor
- .08 Bokserier, samlingar och antologier
 - .088 Historiska skrifter. För dagböcker och arkiv, se 210.029
- .09 Seder och bruk vid hovet och i militära hushåll. Riter och traditioner, se 288.4, 322.1, 385/386
 - Finns här oberoende av period.
 - .091 Abdikeringar och tronupphöjelser
 - .092 Mandomsцерemonier och nyårsfirande
 - .093 Kronprinsar, kejsarinnor, hovdamer, födslar
 - .094 (Det i mitten betyder sorgkläder, jag får inte fram något på de andra två)
 - .095 Byte av era
 - .096 Imperiska hovbaler och nyårshälsningar
 - .097 Prinsar, shogunatets proklamationer, utnämndet av ministrar, utnämndet av andra officiella personer
 - .098 Kejsarens mat, föda, möbler, klädfärger, bärstolar
 - .099 Kejsrerliga utflykter och resvägar
 - Kejsrerliga resor efter Meiji finns i 288.48
- 210.1 Allmän historia
 - .12 Kulturhistoria
 - .17 Katastrofhistoria

- .18 "Utländska fördrag och förhandlingar"-historia
- .19 Krigshistoria
- <2/7 är historia uppdelat efter period>
- .2 Den primitiva perioden
 - .23 Äldre stenåldern
 - .25 Jomon-perioden (Yngre stenåldern) 10 000 f.kr – 200 f.kr
 - .27 Yayoi-perioden 200 f.kr – 300 e.kr
 - .273 Yamataikoku (Historiskt land inom Japan)
- .3 Antiken 400 – 1192
 - Antika staters grundande, klansamhället och slavsamhället
 - Kojiki och Nihonshoki 913.2
 - .32 Yamato-perioden 400-632 Seishikokka-perioden och Kofun-perioden
 - .33 Asaka-perioden 592-645
 - Kejsar Suiko, Jomei, (något jag verkligen inte kan läsa), Prins Shotoku
 - .34 Taika-reformen 646-710 Oumi-perioden
 - Från kejsar Koutoku till kejsar Bunbu, Jinshins år 672.
 - .35 Nara-perioden 710-784 Tenbyou-perioden 729-790. Ritsuryou-systemet
 - Från kejsar Genmei till kejsar Kounin
 - .36 Heian-perioden 784-1192 Tidiga Heian 784-876
 - Kejsar Kanmu – Kejsar Seiwa, Kounin-perioden, Jyougen-perioden.
 - Kuskos förändring.
 - .37 Fujiwara-perioden (Sekkan-perioden). Medel Heian-perioden
 - Kejsar Youzei- Kejsar Goreisei. Engitenryaku-freden. Jyouheitengyos år.
 - .38 Insei-perioden, Genpei-perioden. Sen-Heian 1088-1166
 - Kejsar Gosanjyou – Kejsar Nijou. Zenkunen-krigen 1051-1062, 1083-1087.
 - Hougens år, Heijis år 1156, 1159
 - .39 Heishi-perioden 1166-1192
 - Kejsar Rokujyou, Takakura och Antoku
- .4 Medeltiden 1192-1600. Första delen av Houken-perioden, Shugo-systemet.
 - .42 Kamakura-perioden 1192-1333
 - Kejsar Gotoba - Kejsar Godaigo. Shoukyuuupproret
 - .43 Mongolinvasjonen: Bunei-Kouan kriget.
 - .44 Shouchuus förändring och Genkous förändring
 - .45 Kenmurestationen och Nanbokuchou-perioden
 - Kejsar Gomurakami, Choukei och Gokameyama
 - .46 Muromachi-perioden (Ashikaga-perioden) 1392-1573
 - Kejsar Gokomatsu, Shouko och Hanazono. Oueiupproret, 1399. Eikyuu-upproret 1438-39. Kakuitsu-upproret 1441.
 - .47 Sengokuperioden 1467-1573
 - Kejsar Gotsuchimikado, Gokashiwabara och Gonara. Ounin-upproret 1467-77.
 - .48 Azuchi-Momoyama perioden 1573-1600
 - Kejsar Oogimachi - Kejsar Gyouzei. Slaget vid Sekigahara 1600.
 - .49 Invasionen av Korea: Bunroku-kriget 1592-93, Keichou-kriget 1597-98
- .5 Modern tid 1600-1868. Edo-perioden, Shogunatets feodalsystem.
 - .52 Tidiga Edo-perioden 1600-1709

- Kejsar Gomizunoo – Kejsar Higashiyama. (Flera kanji jag tyvärr verkligen inte förstår, jag antar att större delen av dem är familjer av hög rang, men exakt vilka det är har jag ingen aning om.)
 Ryuukyuu-problemet 1609. Belägringen av Osaka 1614-15, Shimabara-upproret 1637-38, Keian-upproret 1651, Akou-incidenten 1702-
- .55 Medel Edo 1709-1830
 Kejsar Nakamikado – Kejsar Koukaku. (Samma här som på den förra, jag gissar att det rör sig om familjer, men vilket vet jag inte.)
- .58 Slutet av Edo 1830-1868. Slutet av shogunatet.
 Kejsar Ninkou – Kejsar Koumei. (Ännu en samling familjer) Perrys ankomst 1853. Ansei-jordbävningen 1854, 1855. Anzei-rensningen 1858. Sakuradamon-incidenten 1860. Sakashitamongai-incidenten 1862. Teradaya-upploppet 1862. Namamugi-incidenten 1862. (Två krig jag tyvärr inte kan översätta). Choushuus underkastelse 1864, 1865-66.
- .59 ”Slutet av shogunatets kopplingar med utlandet
 • Finns sorterat under respektive land.
- .6 Modern tid 1868-. Meiji-perioden 1868-1912
- .61 Meiji-restaurationen
 Boshin-kriget: Toba-Fushimi slaget, Ueno slaget, Aidzu-kriget, Hakodate-kriget 1868-69,
 Återlämnandet av mark och makt till kejsaren 1869, Avskaffandet av feodalsystemet och införandet av prefektursystemet 1871.
- .62 Samurairfamiljernas uppror och Taiwanexpeditionen 1873-77
 .621 Policyn för det militära övertagandet av Korea.
 .622 Saga-upproret 1874
 .623 Kouka-upproret 1875
 .624 Shinpuu-klanen, Akidzuki och Hagus uppror. 1876
 .627 Satsuma-upproret 1877
 .629 Taiwan-expeditionen 1874
- .63 Keijyou-incidenten och Rörelsen för demokratiska rättigheter 1877-85
 .632 Jingo-upproret 1882. Gapsin-kuppen 1884
 .635 Händelser under den demokratiska rörelsen: Fukushima-upproret 1882. Kabasan-upproret 1884, Chichibu-upproret 1884.
- .64 Tiden för konstitutionens proklamation 1885-92. Ootsu-upproret 1891
- .65 Tiden kring Sino-japanska kriget 1892-98. Avtalsrevideringen. Trippelinterventionen 1895.
- .66 Tiden kring Boxarupproret 1898-1902.
- .67 Tiden kring Rysk-japanska kriget 1902-08. Japansk-engelska alliansen 1902.
- .68 Tiden kring annekteringen av Korea 1908-12. Högförräderiet 1910.
- .69 Taisho-perioden 1912-26.
 Tysk-japanska kriget 1914, Sibirien-posteringen 1918-22, Risupproren 1918, Nikou-upproret 1920, Kantou-jordbävningen 1923.
- .7 Showa och Heisei-perioderna 1927-
 Sainan-upproret 1928, Manchuriet-incidenten 1931, Shanghai-incidenten 1932, Femtonde maj-incidenten 1932, Tjugosjätte februari-incidenten 1936.
- .74 Andra Sino-japanska kriget 1937-45.
 .75 Stilla havs-kriget 1941-45. Se även 209.74
 .76 Efter Stilla havs-kriget 1945-

<211/219> Platsspecifik historia

211 Hokkaido

- Ursprungsbefolkningen finns med här.
- .1 Norra Hokkaido: Souya-distriktet, Abashiri-distriktet. (Kitami-området)
Abashiri, Kitami, Monbetsu, Wakkanai.
- .2 Doutou: Nemuro-distriktet, Kushiro-distriktet. (Nemuro-området) (Kushiro-området)
Kushiro, Nemuro
- .3 Tokachi-distriktet (Tokachi-området)
Obihiro
- .4 Kamikawa-distriktet, Hidaka-distriktet (Hidaka-området)
sahikawa, Shibetsu, Nayose, Furano.
- .5 Centrala Hokkaidou: Ishikari-distriktet, Sorachi-distriktet (Ishikari-området).
Sapporo, Akahira, Ashibetsu, Iwamisawa, Utashinai, Eniwa, Ebetsu, Uruka, Takawa, Chisai, Miu, Fukawa, Mikasa, Yuubari.
- .6 Västra Hokkaido: Rumoi-distriktet (Teisho-området)
Rumoi
- .7 Shiribeshi-distriktet, Iburi-distriktet (Shiribeshi-området) (Iburi-området)
Otaru, Ide, Tomakomai, Noboshibetsu, Muroran
- .8 Södra Hokkaido: Oshima-distriktet, Hiyama-distriktet (Oshima-området)
Hakodate (Kameta)
- .9 Kurilerna (Kurilområdet)
 - De norra öarna som hålls av Ryssland är inkluderade här.
 - Sakhalin, se 229.2

212 Tohoku

- Oou är inkluderat här
- .1 Aomori-prefekturen (Mutsu-området)
Aomori, Kuroishi, Goshogawara, Towada (Sanbogi), Yae, Hirosaki, Misawa, Mutsu (Ousou-Tanabu)
- .2 Iwate-prefekturen (Rikuchuu-området)
Morioka, Iseki, Eshi, Oofunato, Kamaishi, Kitaue, Kushi, Enno, Nito, Hanamaki, Mizore, Miyako, Rikuzentakata.
- .3 Miyagi-prefekturen (Rikuzen-området)
Sendai (Moto), Ishimaki, Iwanuma, Kakuta, Kisenuma, Shiogama, Iraishi, Tagajou, Natori, Koga.
- .4 Akita-prefekturen (Ugo-området)
Akita, Ootachi, Oomage, Oga, Kazuno, Noshiro, Honsou, Yusawa, Yokote
- .5 Yamagata-prefekturen (Uzen-området)
Yamagata, Obanazawa, Uyama, Sakae, Sakata, Shinsho, Ejinara, Tendou, Nagai, Minahi, Toune, Sonzan, Komesawa.
- .6 Fukushima-prefekturen (Iwashiro-området, Iwaki-området)
Fukushima, Aidzuwakamatsu, Iwaki (Iwaki, Tokiwa, Hira, Uchigou, Nakoso), Kitakata, Gunzan, Shiraga, Sukagawa, Souma, Nihonmatsu, Haramachi.

213 Kanto

- Satou är inkluderat här
- .1 Ibaraki-prefekturen (Hitachi-området)

- Michi, Ishioka, Iwai, Ushiku, Kasama, Kitabaraki, Koga, Shimotate, Kasdzuma, Takahagi, Tsukuba, Tsuchiura, Toride, Hitachi, Hitachioota, Hitachinaka (Kachida, Nakaminato), Mizukaidou, Yuuki, Ryuugasaki.
- Hitachidaichi är inkluderat här
- .2 Tochigi-prefekturen (Shitano-området)
- Utsunomiya, Ashikaka, Imaichi, Odahara, Oyama, Kanuma, Kuroiso, Sano, Tochiki, Himi, Maoka, Yaita.
- .3 Gunma-prefekturen (Ueno-området)
- Maehashi, Annaka, Ise, Tada, Kiryuu, Shibukawa, Kouzaki, Tatebayashi, Tomioka, Nuta, Fujioka.
- .4 Saitama-prefekturen (Musashi-området)
- Urawa, Ageo, Asaka, Irima, Iwaki, Oomiya, Okekawa, Kasukabe, Kazo, Kamifukuoka, Kawakuchi, Kawakoshi, Kitahon, Okunada, Kuki, Kumaya, Kounosu, Koshigaya, Sakado, Satte, Sayama, Shiki, Souka, Chichibu, Tsurugashima, Tokorosawa, Toda, Niiza, Hasuda, Hatogaya, Hanyuu, Hannou, Higashimatsuyama, Hidaka, Fukaya, Fujimi, Honjou, MIsato, Yashio, Yono, Wakou, Warabi.
- (Område jag inte kan få fram namnet på, se 213.7)
- .5 Chiba-prefekturen (Kansa –området, Shimousa-området, Anbou-området)
- Chiba, Asai, Abiko, Ichikawa, Ichihara, Urayasu, Kase (Higashika), Katsuura, Kamagaya, Kamogawa, Kisarazu, Kimitsu, Sakura, Sodegaura, Sawara, Tateyama, Choushi, Tougane, Nagareyama, Narashino, Narita, Noda, Tomitsu, Funabashi, Matsudo, Mobarra, Yachimata, Yachiyo, Youkaichiba, Youtsukaidou.
- Hitachi, se 213.1
- .6 Tokyo
- (Området jag inte kunde få fram namnet på, se 213.7), Musashi-området, se 213.4
- .61 Stadsområden
- .65 Urbana områden, ”Rural” områden
- Akigawa, Akijima, Inagi, Oume, Kiyose, Kunitachi, Koganei, Kokubunji, Kobira, Komae, Tachikawa, Tanashi, Tama, Choufu, Hachiouji, Higashikurume, Higashimurayama, Higashiyamoto, Hino, Hamura, Fuchuu, Fussa, Houya, Machida, Mitaka, Musashino, Musashimurayama.
- .69 Shimabe
- Bonin öarna och Izushoutou är inkluderade här.
- .7 Kanagawa-prefekturen(Sagami-området)
- Yokohama, Kawasaki, Atsugi, Ayase, Isehara, Ebina, Odawara, Kamakura, Sagamihara, Zama, Zushi, Chisagaki, Hadano, Hiratsuka, Fujisawa, Miura, Minamishigara, Yamato, Yokosuka.
- (Området vars namn jag inte kunde få fram är inkluderat här)
 - Musashi-området, se 213.4
- 214 Hokuriku
- .1 Niigata-prefekturen (Echigo-området, Sado-området)
- Niigata, Arai, Itoigawa, Odiya, Kashiwazaki, Kamo, Gosen, Sanjou, Shibata, Jouetsu (Takada, Naoetsu), Shirone, Tsubame, Tookamachi, Tochio, Toyosaka, Nagaoka, Niitsu, Mitsuke, Murakami, Ryoutsu.
- .2 Toyama-prefekturen (Echuu-området)

- Toyama, Uodo, Oyabe, Kurobe, Shinminato, Takaoka, Tonami,
Namerikawa, Himi
- .3 Ishikawa-prefekturen (Kaga-området, Nouto-området)
Kanazawa, Kaga, Komatsu, Suzu, Nanao, Hakui, Mattou, Wajima
- .4 Fukui-prefekturen (Echizen-området, Wakasa-området)
Fukui, Oono, Obama, Katsuyama, Sabae, Takefu, Tsuruga
- 215 Chubu: Higashiyama och Tokai
- Hokuriku, se 214
 - .1 Yamanashi prefekturen (Kaino-området)
Koufu, Enzan, Ootsuki, Tsuru, Nirasaki, Fujiyoshida, Yamanashi
 - .2 Nagano-prefekturen (Shinano-området)
Nagano, Iida, Iiyama, Ina, Ueda, Oomachi, Okaya, Koushoku, Komagane,
Komoro, Saku, Shiojiri, Suzaka, Suwa, Chino, Nakano, Matsumoto.
 - .3 Gifu-prefekturen (Hida-området, Mino-området)
Gifu, Ena, Ookai, Kakamigahara, Kani, Saki, Takayama, Tajimi, Toki,
Nakatsugawa, Hashima, Mizunami, Mino, Minokamo.
 - .4 Shizuoka-prefekturen (Izu-området, Suruga-området, Toue-området)
Shizuoka, Atami, Itou, Iwata, Kakegawa, Kosai, Gotenba, Shimada,
Shimizu, Shimoda, Susono, Tenryuu, Numadzu, Hamakita, Hamamatsu,
Fukuroi, Fuji, Fujieda, Fujinomiya, Mishima, Yaidzu
 - .5 Aichi-prefekturen (Owari-området, Mikawa-området)
Nagoya, Anjou, Ichinomiya, Inazawa, Inuyama, Iwakura, Oobu, Okazaki,
Owariasahi, Kasugai, Gamagoori, Kariya, Kounan, Komaki, Shinshiro,
Seto, Takahama, Chita, Chiryuu, Tsushima, Toukai, Tokoname, Toyoake,
Toyokawa, Toyota (Koromo), Toyohashi, Nishio, Handa, Bisai, Hekinan.
 - .6 Mie-prefekturen (Ise-området, Iga-området, Shima-området)
Tsu, Ise (Ujiyamada), Ueno, Owase, Kameyama, Kumano, Kuwana,
Suzuka, Toba, Nabari, Hisai, Matsusaka, Yokkaichi.
- 216 Kinki
- Kinai, Kamigata, Kansai, finns är inkluderat här.
 - .1 Shiga-prefekturen (Oumi-området)
Ootsu, Oumihachiman, Kusatsu, Nagahama, Hikone, Moriyama,
Youkaichi
 - .2 Kyoto (Yamashiro-området, Niwa-området, Tango-området)
Kyoto, Ayabe, Uji, Kameoka, Jouyou, Nagaokakyou, Fukuchiyama,
Maidzuru, Miyadzu, Mukou, Yawata.
 - .3 Osaka (Izumi-området, Kawauchi-området, Settsu-området)
Osaka, Ikeda, Izumi, Izumiootsu, Izumisano, Ibaraki, Oosakasayama,
Kaiduka, Kashiwara, Katano, Kadoma, Kawachinagano, Kishiwada,
Sakai, Shijounawate, Suita, Settsu, Sennan, Daitou, Takaishi, Takatsuki,
Toyonaka, Tondabayashi, Neyagawa, Habikino (Minimioosaka), Hannan,
Higashioosaka (Kawauchi, Hiraoka, Fuse), Hirakata, Fujiidera, Matsubara,
Minou, Moriguchi, Yao.
 - .4 Hyougo-prefekturen (Harima-området, Tajima-området, Awaji-området,
Nishisetsu, Nishini)
Kobe (Tarumizu), Aioi, Akaishi, Akou, Ashiya, Amagasaki, Itami, Ono,
Kakogawa, Kasai, Kawanishi, Sanda, Sumoto, Takasago, Takaradzuka,
Tatsuno, Toyooka, Nishinomiya, Nishiwaki, Himeji (Shikama), Miki.
 - .5 Nara-prefekturen (Yamato-området)

Nara, Ikoma, Kashiba, Kashihara, Gojou, Gose, Sakurai, Tenri, Yamatokouriyama, Yamatotakada.

.6 Wakayama-prefekturen (Kii-området)

Wakayama, Arida, Kainan, Gobou, Shinguu, Tanabe, Hashimoto.

217 Chugoku

.1 Nordvästra Honshu

.2 Tottori-prefekturen (Inaba-området, Houki-området)

Tottori, Kurayoshi, Sakaiminato, Yonago

.3 Shimane-prefekturen (Itsumo-området, Iwami-området, Oki-området)

Matsue, Itsumo, Ooda, Goutsu, Hamada, Hirata, Masuda, Yasugi.

.4 Sydvästra Honshu

• Setouchi är inkluderad här

.5 Okayama-prefekturen (Bizen-området, Bicchuu-området, Misaku-området)

Okayama (Saidaiji), Ibara, Kasaoka, Kurashiki, Souja, Takahashi, Tamano, Tsuyama, Niimi, Bizen.

.6 Hiroshima-prefekturen (Age-området, Bingo-området)

Hiroshima, Innoshima, Ootake, Onomichi, Kure, Shoubara, Takehara, Hatsukaichi, Higashihiroshima, Fukuyama (Matsunaga), Fuchuu, Mihara, Miyoshi.

.7 Yamaguchi-prefekturen (Suou-området, Nagato-området)

Yamaguchi, Iwakuni, Ube, Onoda, Kudamatsu, Shimonoseki, Shinnanyou, Tokuyama, Nagato, Hagi, Hikari, Houfu, Mine, Yanai.

218 Shikoku

• Minamikaidou är inkluderad här

.1 Tokushima-prefekturen (Awa-området)

Tokushima, Anan, Komatsushima, Naruto

.2 Kagawa-prefekturen (Sanuki-området)

Takamatsu, Kannonji, Sakaide, Zentsuui, Marugame

.3 Ehime-prefekturen (Iyo-området)

Matsuyama, Imabari, Iyo, Iyomishima, Uwajima, Oozu, Kawano, Saijou, Touyo, Niihama, Houjou, Yawatahama.

.4 Kouchi-prefekturen (Tosa-området)

Kouchi, Aki, Sukumo, Susaki, Tosa, Tosashimizu, Nakamura, Nankoku, Muroto.

219 Kyushu

• Nishikaidou är inkluderad här

.1 Fukuoka-prefekturen (Chikuzen-området, Chikugo-området, Buzen-området)

Fukuoka, Kitakyuushuu (Ogura, Tobata, Moji, Yawata, Wakamatsu), Amagi, Iiduka, Ookawa, Oonoo, Oomuta, Ogoori, Kasuga, Kurume, Tagawa, Dazaifu, Chikugo, Chikushino, Nakama, Noogata, Buzen (Unoshima), Maebaru, Munakata, Yanagawa, Yamada, Yame, Yukuhashi.

.2 Saga-prefekturen (Hizen-området)

Saga, Imari, Kashima, Karatsu, Taku, Takeo, Tosu.

.3 Nagasaki-prefekturen (Iki-området, Tsushima-området, Nishihi)

Nagasaki, Isahaya, Oomura, Sasebo, Shimabara, Hirado, Fukue, Matsuura.

.4 Kumamoto-prefekturen (Higo-området)

Kumamoto, Arao, Ushibuka, Uto, Kikuchi, Tamana, Hitoyoshi, Hondo, Minamata, Yatsushiro, Yamaga.

.5 Ooita-prefekturen (Bungo-området, Kitatoyo)

- Ooita (Tsurusaki), Usa, Usuki, Kitsuki, Saiki, Taketa, Tsukumi, Nakatsu, Hita, Bungotakada, Beppu.
- .6 Miyazaki-prefekturen (Hyuuga-området)
Miyazaki, Ebino, Kushima, Kobayashi, Saito, Nichinan, Nobeoka, Hyuuga, Miyakonojou.
- .7 Kagoshima-prefekturen (Satsuma-området, Oosumi-området)
Kagoshima, Akune, Izumi, Ibusuki, Ookuchi, Kaseda, Kanoya, Kushikino, Kokubu, Sendai, Tarumizu, Naze, Nishinooto, Makurazaki.
- .9 Okinawa-prefekturen (Ryuukyu-öarna)
Naha, Ishigaki, Ishikawa, Itoman, Okinawa (Koza), Ginowan, Gushikawa, Nago, Hirara.